

॥ ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਸ੍ਰਬਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਫੋਟੋ, ਨਕਸ਼ਾ
ਅਤੇ ਭਵਿਖਤ ਵਾਕਾਂ ਸਮੇਤ ।

ਹਜ਼ੂਰੀ ਦੀਦਾਰੇ

॥ ਦੋ-ਹਿਰਾ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਐਤਾਰ ।
ਜਗ ਮਗ ਜੋਤ ਬਿਰਾਜਰਹੀ ਸ੍ਰੀ ਅਬਚਲਨਗਰ ਅਪਾਰ ॥

*
*
*

ਜਿਸ ਨੂੰ :- ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੇਵਕ ਗੁਰਦੁਆਰਾ
ਲੰਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸੋਭਾ
ਸਤਿਕਾਰ ਤੇ ਗੁਰੂਮਤ ਪ੍ਰਚਾਰਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਲਾਭ
ਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ।

*
*
*

ਸਭ ਹਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ । ਆਗਿਆ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਨਾ ਛਾਪੇ ॥

-ਭੋਟਾ ਅਠ ਆਨੇ

ਸਮਰਪਨ

ਸੱਚਖੰਡ ਹਜ਼ੂਰੀ ਯਾਤਰਾ ਸਬੰਧਤ ਹਜ਼ੂਰੀ ਦੀਦਾਰੇ ਪੁਸਤਕ ਕੋ ਪੜਕਰ ਅਤਿਅੰਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ੧੦੮ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਹਰਨਾਮਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹੰਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਲੰਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਸੱਚਖੰਡੀ ਯਾਤਰਾ ਕੋ ਮੁਖ ਰਖਤੇ ਹੋਏ ਇਤਹਾਸ ਕੀ ਕਾਫੀ ਖੋਜ ਪੜਤਾਲ ਕੇ ਬਾਦ ਯੇ ਕਿਤਾਬ ਤਿਆਰ ਕੀ ਹੈ। ਔਰ ਵਾਕਈ ਯਾਤਰੂਉਂ ਕੀ ਭਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕੋ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ਹੈ। ਵਾਰਤਕ ਇਤਹਾਸ ਕੇ ਬਾਬ ਕਵਿਤਾ ਕੀ ਚਿੰਤ ਮੈਸੀ ਅਨਭਵ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜੈਸੇ 'ਸੋਨੇ ਪਰ ਸੁਹਾਗਾ' ਜਹਾਂ ਹਰ ਇਕ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਫੋਟੋ ਦੀਏ ਹੈ ਵਹਾਂ ਹਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਾਰੇ ਗੁਰਮਤੀ, ਵਿਦਅਕ ਭਾਈ ਚਾਰਕ ਸੁਧਾਰਕ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਔਰ ਹਮਦਰਦੀ ਸਹਿਤ ਵਰਨਨ ਕਰਕੇ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਔਰ ਪਰਬੰਧ ਕੋ ਚੜਦੀਆਂ ਕਲਾਂ ਵਿਖੇ ਲਿਆਨੇ ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਭੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਮਕੋ ਜਿਆਦਾ ਇਸਬਾਤ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਜਹਾਂ ਆਪ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਲੰਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾ ਕੀ ਵਡੀ ਆਈ ਹੈ। ਪਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈਂ ਬੜੇ ਛੀਲ ਸੁਭਾ ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਦੇ ਰਸੀਏ ਗੁਰਮੁਖ ਮਹਾਤਮਾ ਪੰਥ ਦਰਦੀ ਅਤੇ ਹਰ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਆਪ ਕੋ ਸੱਚਖੰਡ ਹਜ਼ੂਰੀ ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ ਕੀ ਪਰਧਾਨਗੀ ਕਾ ਮਾਨ ਭੀ ਪਰਾਪਤ ਹੈ। ਦੀਵਾਨ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਇਸ ਪੰਥਕ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਤੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੈ। ਔਰ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਖਾਲਸੇ ਕੀ ਉਨਤੀ ਵ ਤੌਰਥੀ ਕੇ ਲੀਏ ਸਦੀਵ ਕਾਲ ਕੋਸ਼ਸ ਜਾਰੀ ਰਖੇਂਗੇ।

ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਕੇ ਦਾਸ

ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ :- ਹਰੀਸਿੰਘ

ਸਕਤ :- ਮੋਹਨਸਿੰਘ

ਸੱਚਖੰਡ ਹਜ਼ੂਰੀ ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ

ਕਰਨੀ ਨਾਮਾ

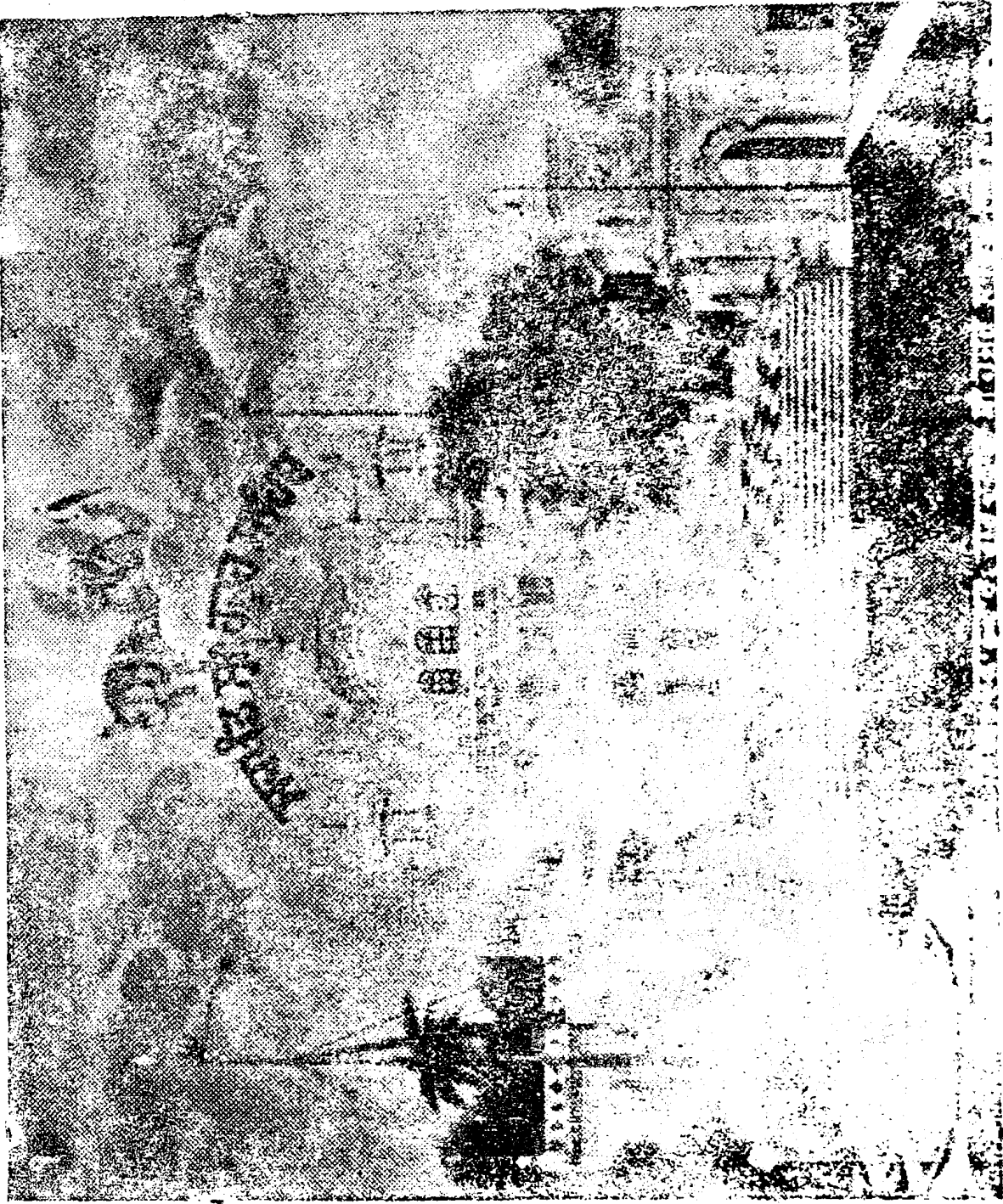
ਅਰਥਾਤ :- ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਭਵਿੱਖਤ ਬਚਨ ਮੱਕੇ ਵਿਚ ਰੁਕਨ ਦੀਨ ਨਾਲ

ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਰੁਕਨਦੀਨ ਸਥਾ ਸੁਣਹੁ ਜਵਾਬ । ਪੜੈ ਸੁਣਹਿ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ ਛੁਟੈ ਸਭ ਅਜਾਬ ॥ ੧ ॥
 ਦਸਵਾਂ ਜਾਮਾ ਪਹਨਕਰ ਬੈਠੋਂ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ । ਔਰੰਗਜੇਬ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸੋਂ ਜੁਧ ਕਰੋਂ ਬਹੁਬਾਰ ॥ ੨ ॥
 ਟੁਕ ਬਲ ਅਪਣਾ ਦੇਇਕੇ ਭੇਜ ਦੇਆਂਗਾ ਸਿੰਘ । ਦੇਖ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਸੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੌਰੰਗ ॥ ੩ ॥
 ਦੇਖ ਉਨਾਂ ਬਲ ਘਟਿਸੀ ਭੂਲ ਗਯੋ ਨੇ ਫੰਧ । ਅਗੇ ਪੈਦਾ ਕਿੰਉ ਕੀਉ ਭਲੋ ਨ ਕੀਓ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ੪ ॥
 ਅਲੋਪ ਹੋਵਾਂਗਾ ਰਾਜ ਦੇ ਮਨ ਥਾਪੋਂ ਗੋਬਿੰਦ । ਬਚਣ ਪਾਲ ਨਹੀ ਸਕੇਂਗੇ ਬਹੁਤ ਪੜੈਗੇ ਜੰਗ ॥ ੫ ॥
 ਫੇਰ ਕਰੁੰਗਾ ਖਾਲਸਾ ਵਸੈ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ । ਬਰਨ ਚਾਰ ਕਾ ਏਕ ਰੂਪ ਦੇਖ ਕਰੋ ਮੈ ਆਪ ॥ ੬ ॥
 ਮਾੜੇ ਦੇ ਵਿਚ ਹੋਵਸਨ ਲੁਣੈਂਗੇ ਲਾਹੌਰ । ਪੋਠੋਹਾਰ ਕੇ ਸਾਧਕੇ ਫਿਰ ਲੇਵੇਂਗੇ ਪਿਸ਼ੌਰ ॥ ੭ ॥
 ਚੌਕੀ ਅਟਲ ਬਹਾਲਕੇ ਫਿਰ ਲੇਵੈਂ ਖੈਬਰ ਤੰਗ । ਜਲਾਲਾ ਬਾਦ ਕੇ ਜੀਤਕੇ ਫਿਰ ਕਾਬਲ ਹੋਵੇ ਜੰਗ ॥ ੮ ॥
 ਕਾਬਲ ਰਾਜ ਬਦਾਲ ਕੈ ਗਜ਼ਨੀ ਕੋ ਫਿਰ ਲੇਹ । ਮੁਲਖ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਾਧਕੇ ਕੰਧਾਰ ਕੋ ਕੂਚ ਕਰੇਹ ॥ ੯ ॥
 ਬਲਖ ਬੁਖਾਰਾ ਬਗਦਾਦ ਕੋ ਲੇਵੈ ਮਸਤ ਬਿਲੋਚ । ਉਨ ਮੁਲਖੋਂ ਕੋ ਸਾਧ ਕੈ ਜਬਤ ਹੋਵੇ ਸਬ ਲੋਕ ॥੧੦॥
 ਮੱਕਾ ਮਦੀਨਾ ਰੂਮ ਕੋ ਮਰਹਟਾ ਭੀਲ ਫਿਰੰਗ । ਦਫ਼ਨ ਪੂਰਬ ਹਿੰਦ ਕੋ ਜੀਤ ਕਰਹਿਗੇ ਜੰਗ ॥੧੧॥
 ਦਿਲੀ ਤਖਤ ਪਰ ਬਹੇਗੀ ਆਪ ਗੁਰੂ ਕੀ ਫੌਜ । ਛਤਰ ਫਿਰਾਵੈ ਸੀਸ ਪਰ ਬੜੀ ਕਰੈਗੀ ਮੌਜ ॥੧੨॥
 ਉਦੇ ਅਸਤ ਤਕ ਰਾਜ ਹੋਇ ਹੋਰ ਨ ਰਹਸੀ ਕੋਇ । ਦਯਤ ਹੋਵੇ ਸਬ ਹੀ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਜੋਇ ॥੧੩॥
 ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਰਾਜਵਿਚ ਸਤਯੁਗ ਹੋਸੀ ਆਨ । ਤਾਬਿਆ ਚਲੇ ਜੋ ਪੰਥਕੀ ਖਾਇ ਨ ਜਮ ਕਾ ਬਾਨ ॥੧੪॥
 ਫੌਜ ਚੜੇ ਅਕਾਲ ਕੀ ਮਕੜੀ ਨਿਆਈ ਹੋਇ । ਨੀਲਾ ਬਾਣਾ ਪਹਿਰਕੇ ਅਵਰ ਨ ਦਿਸਈ ਕੋਇ ॥੧੫॥
 ਸੁਨਹ ਕਾਜ਼ੀ ਰੁਕਨਦੀਨ ਸਿੰਘ ਕਰੇਂਗੇ ਰਾਜ । ਮਲੇਛਛੇਖ ਸਭ ਨਿਵੇਗੇ ਪੀਰਮੁਤੀਦ ਸਹਾਬ ॥੧੬॥
 ਏਕ ਨਾਮ ਸਭ ਜਪੈਗੇ ਦੇਖਨ ਆਵਹਿ ਆਪ । ਬੇਈਮਾਨ ਖੁਸ਼ਾਮਦੀ ਦੇਖ ਨ ਸਕੇਂ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥੧੭॥
 ਰਯਤ ਹੋਇ ਸਭ ਮਿਲਹਿਗੀ ਸੂਬੇ ਥਾਪਹਿ ਆਪ । ਧਰਤੀਦੇਵੇ ਅੰਨਧਨ ਦੇਵੇ ਡੱਠ ਕਰੇ ਜੋ ਪਾਪ ॥੧੮॥
 ਗਊ ਦੁਧਬਹੁ ਦੇਇਕੀ ਪਰਬਤ ਦੇਵੇਂ ਲਾਲ । ਮੇਵੇ ਭੀ ਤਰੁ ਦੇਹਿੰਗੇ ਜਬ ਦੇਖੇ ਆਪ ਅਕਾਲ ॥੧੯॥
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਭ ਜਪੇਗੀ ਮੁਕਤ ਆਪਨੀ ਜਾਨ । ਧਰਮਸਾਲ ਬਹੁ ਹੋਇਗੀ ਛਪਹਿ ਮਸੀਤ ਕੁਰਾਨ ॥੨੦॥
 ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਰ ਤਿੱਬਤ ਕੰਧਾਰ ਯੋਗ ਈਰਾਨ । ਗਿਲਜਿਉਂ ਜੰਬਕ ਬਾਸਕ ਕਾਬਲ ਫਿਰਤ ਈਰਾਨ ॥੨੧॥
 ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਗਾ ਆਪਪ੍ਰਭ ਹਰਿਮੰਦਰ ਮਹਿ ਆਇ । ਨਾਮ ਕਹਾਵੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਮਿਲੈਂ ਸਭ ਆਇ ॥੨੨॥
 ਸਚਾਪੁਰਖ ਅਖਾਇਕੇ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਬਹਿਜਾਇ । ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਸੁਖ ਸਿਓ ਕਰੈ ਦੁਸਟ ਰਹੈ ਨ ਕਾਇ ॥੨੩॥
 ਜਿਸ ਧਿਰ ਕੋਪਹਿ ਖਾਲਸਾ ਕੰਬਹਿ ਚੌਦਹ ਲੋਇ । ਚੌਦਾਂਸੌ ਸਹੰਸ੍ਰ ਬਰਖ ਰਾਜ ਇਸਤ੍ਰਾਂ ਹੋਇ ॥੨੪॥
 ਮਾਇਆ ਇਕਠੀ ਕਰਕੇ ਦੇਵਹਿ ਲੰਗਰ ਲਾਇ । ਨੰਗਾ ਭੁਖਾ ਅਤਿਥੀਆਂ ਖਾਲੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ॥੨੫॥
 ਨਾਨਕ ਆਖਹਿ ਰੁਕਨਦੀਨ ਇਹ ਵਰਤੇਗੀ ਰੀਤ । ਕਰਨੀ ਨਾਮਾ ਜੋ ਪਢੇ ਵਧੇ ਸਾਹਿਬਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ॥੨੬॥
 ਦੋਹੀਫਿਰੈ ਅਕਾਲਕੀ ਨਿੰਦਕ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ । ਬਨ ਪਰਬਤ ਸਭ ਭਜੈਗੀ ਤਰਹਿ ਜਗਤ ਮੈ ਸੋਇ ॥੨੭॥
 ਰਾਜ ਕਰਹਿਗਾ ਖਾਲਸਾ ਆਕੀ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ । ਖੁਆਰ ਹੋਇਸਭ ਮਿਲਹਗੇ ਬਚੈਬਰਨ ਜੋ ਹੋਇ ॥੨੮॥

ਪ੍ਰੇਮ ਭੇਟ ਵਲੋਂ ਦਾਸ

ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਹਰਨਾਮਸਿੰਘ ਜੀ

ਸ਼ਵਕ ਗੁੰ: ਲੰਗਰ ਸਾਹਿਬ (ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਨਾਂਦੇੜ)

੩੫੩

ਸੱਚਖੰਡ

ਸ੍ਰੀ

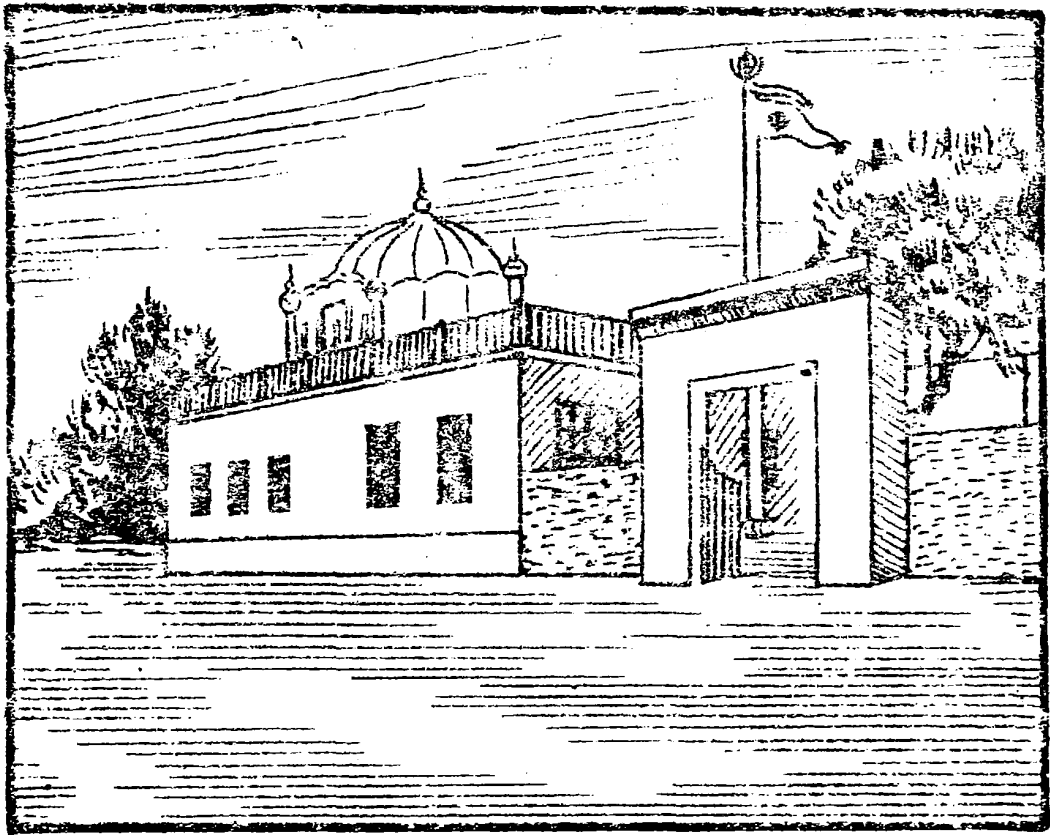
ਹਜ਼ੂਰ

ਸਾਹਿਬ

ਸਾਂਦੇਰ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਲੰਗਰ ਸਾਹਿਬ ਨਾਂਦੇੜ

ੴ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਦਾਰੇ

* ਮੰਗਲਾ ਚਾਰਨ *

॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਆਦਿ ਅਕਾਲ ਨੂੰ ਬੰਦਨਾ । ਪੁਨ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਚੰਦ ॥
 ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਤਮ ਹਰਨ । ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕੋ ਬੰਦ ॥
 ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ । ਤਾਕੋ ਉਰ ਮਹਿ ਥਾਰ ॥
 ਚਾਹਿਤ ਹੁ ਜਸ ਉਚਰਯੋ । ਗੁਰ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਹਾਰ ॥
 ਮਾਲਕ ਪਾਲਕ ਜਗਤ ਕੇ । ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਾਰਾਜ ॥
 ਦਾਸ ਚਰਣ ਕਾ ਜਾਣਕੇ । ਆਪ ਸਵਾਰੋ ਕਾਜ ॥
 ਕਿਰਪਾ ਸਾਗਰ, ਹੇ ਰਤਨਾਗਰ । ਜਗਤ ਉਜਾਗਰ ਨਮੋ ਨਮੋ ॥
 ਕਰਣਾ ਕਰੀਓ ਭਰਮ ਨਿਵਰਿਓ । ਹੇ ਦੁਖ ਦਾਗਰ ਨਮੋ ਨਮੋ ॥
 ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ । ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਕੋ ਜਾਨ ॥
 ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ, ਸਭ ਵਾਰੋ ਕੇ । ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਮਹਾਨ ॥
 ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਸਾਜਿਓ । ਸੱਚਖੰਡ ਨਾਮ ਹਜ਼ੂਰ ॥
 ਉਚੇ ਸੋਹੈ ਮਨ ਕੋ ਮੋਹੈ । ਭਇਓ ਨਾਮ ਮਸ਼ਹੂਰ ॥

* ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਮਹਿਮਾ *

॥ ਕਾਬਿੱਤ ॥

ਕੈਸਾ ਸੋਰੈ ਆਲੀਸ਼ਾਨ, ਜਿਸ ਨਾਹਿ ਸਮ ਆਨ ।

ਸੱਚਖੰਡ ਗੁਰੂ ਧਾਮ, ਐਸੇ ਜਾਹਰਾ ਜ਼ਹੂਰ ਹੈ ॥

ਹਰੀ ਸੰਕਰ ਆਲਾਵੇ, ਪਾਰ ਸਾਦਵਾ ਨਾ ਪਾਵੈ ।

ਤਬੀ ਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਗ ਗਾਵੈ, ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ॥

ਚੌਦਾ ਲੋਕ ਭਾਲ ਆਏ, ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਮੇਂ ਜਾਇ ।

ਐਸੇ ਨ ਸੁਹਾਇ ਜੀ, ਜੈਸੇ ਇਹੁ ਹਜ਼ੂਰ ਹੈ ॥

ਚਮੱਕ ਦਮੱਕ ਦੇਖ ਸੂਰ, ਸਰਮਾਏ ਜੀਆ ।

ਕੋਟ ਕੋਟ ਕੋਟ ਲਾਖੇਂ, ਜੈਸੈ ਕੋਹਿ ਨੂਰ ਹੈ ॥

ਖੰਡ ਓ ਪ੍ਰਚੰਡ, ਖੜਗ ਕੁਵੰਡ ਧਰੇ ।

ਖੰਜਰ ਤੁਫੰਗ ਤੋ ਨਿਖੰਗ ਕੋ ਮਿਲਾਇਓ ਹੈ ॥

ਤੀਖਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਜਾਨ, ਸ਼ਕਤੀ ਸਰੋਹੀ ਮਾਨ ।

ਸਾਂਗ ਸੈਫ ਸ਼ਾਨ, ਐਸੇ ਰਿਪਨ ਕੋ ਘਾਇਓ ਹੈ ॥

ਪੇਚ ਓ ਕਬਜ਼ ਕਰੇ, ਰਿਪਨ ਕਬਜ਼ ਜਾਨ ।

ਤੀਰ ਵ ਚਕਰ ਤੋ, ਫਨੰਦ ਸਮ ਗਾਇਓ ਹੈ ॥

ਐਸੀ ਜਮਧਾਰ ਤੋ ਕਟਾਰ ਰੂਪ ਕਾਲ ਘਾਇ ।

ਭਾਲੇ ਢਾਲੇ ਨਾਗਨੀ, ਬਚਿਤ੍ਰ ਬਨਾਇਓ ਹੈ ॥

॥ ਚੌਪਈ ॥

ਹੀਰੇ ਮੌਤੀ ਜਰੇ ਜਵਾਹਰ, ਜਗਮਗ ਜੋਤ ਜਗੈ ਤਹਿ ਜਾਹਿਰ ।
 ਝਲਮਲ ਝਲਮਲ ਕਰਤ ਸੁਹਾਵੇ, ਪੇਖ ਸਸੀ ਜੀਅ ਮਹਿ ਸਰਮਾਵੇ ।
 ਪੋਰ ਫਰਸ਼ ਸੰਗ ਮਰਮਰ ਜਾਨੋ, ਇੰਦਰ ਲਜਤ ਪੇਖ ਤਖਤ ਮਹਾਨੋ ।
 ਸੋਨੇ ਸੰਗ ਤਹਿ ਬੇਲ ਬਨੀ ਹੈ, ਚਤਰੰਗ ਲੀਲਾ ਅਜਬ ਗਨੀ ਹੈ ।
 ਮੋਰ ਚਕੋਰ ਕਪੋਤ ਰੁਪੈਹਰੀ, ਚਮਕ ਰਹੀ ਹੈ ਛਾਤ ਸੁਨੈਹਰੀ ।
 ਬੁਲਤ ਸ੍ਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤਹਿ ਸੋਹੈ, ਕਲਸ ਸੁਨੈਹਰੀ ਅਤਿ ਮਨ ਮੋਹੈ ।
 ਪਈ ਸੰਗਮਰਮਰ ਅਤਿ ਚਤ੍ਰਗਨ, ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਤਹਿ ਸੋਹੈ ਬਿਹੰਗਨ ।
 ਅਬਚਲ ਨਗਰ ਹੈ ਸੱਚਖੰਡ ਨਾਮੰ, ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਉਪਮਾ ਗੁਰਧਾਮੰ ।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੋਤ ਪ੍ਰਕਾਸੰ, ਹਾਜ਼ਰ ਹਜ਼ੂਰ ਅਤਿ ਹੀ ਅਭਿਨਾਸੰ ।
 ਸੇਵਕ ਜਨ ਗਨ ਚਵਰ ਢੁਲਾਵੈ, ਅਤੀ ਸੁਗੰਧਤ ਧੂਪ ਧੂਖਾਵੈ ।
 ਘਨਨ ਘਨਨ ਜਬ ਉਠੇ ਗੁੰਜਾਰਾ, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਜਬ ਬਜੇ ਨਗਾਰਾ ।
 ਧਰਤ ਅਕਾਸ਼ ਗੂੰਜੇ ਗਿਰਭਾਰਾ, ਸਿੰਘਨ ਕਾ ਜਬ ਬਜੇ ਜੈਕਾਰਾ ।
 ਆਸਾਵਾਰ ਗਗੀਸਿੰਘ ਗਾਵਤ, ਗਨਕਿਨਰ ਜੀਅ ਮਹਿ ਸਰਮਾਵਤ ।
 ਕਲਗੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੋਹੈ ਪਿਖ ਅਨੰਦ ਅਤਿ ਹੀ ਸੁਖਹੋਵੈ ।
 ਚਾਰੋਂ ਉਰ ਜਵ ਖੁਲੇ ਕਿਵਾਰਾ, ਅਦਭੁਤ ਲੀਲਾ ਅਜਬ ਨਜ਼ਾਰਾ ।
 ਸਿਖ ਸਿਖਨੀ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰ ਖਾਲੀ ਝੋਲੀ ਭਰ ਹੈ ।
 ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨੰ, ਨਮੋ ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਟਨੰ ।
 ਚੌਦਾ ਲੋਕ ਮਾਹਿ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ, ਦਰਸ ਕੀਏ ਮਿਟ ਹੈ ਦੁਖ ਦੁੰਦਰ ।
 ਡਿਉੜੀ ਪਰ ਤਹਿ ਨੈਬਤ ਬਾਜੇ, ਡਿਮਕ ੨ ਅਤਿ ਹੀ ਸੁਰ ਗਾਜੇ ।
 ਬੀਨਾਸੁਰ ਸਮ ਬਜੇ ਤੂਤਰੀ, ਛਨਕ ਛਨਕ ਕਰ ਛਨਕ ਨੂਪਰੀ ।
 ਸੱਚਖੰਡ ਇਸ ਵਿਧ ਨਾਮ ਬਖਾਨਾ, ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਤਮਕੀਓ ਪਯਾਨਾ ।

॥ ਬੈਂਤ ॥

ਸੱਚਖੰਡ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਉਪਮਾਂ ।
ਗਾਈ ਦਾਸ ਨੇ ਤੁਛ ਉਚਾਰ ਭਾਈ ।
ਨਾ ਕੋਈ ਸਮਝ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚਤੁਰ ਬੁਧੀ ।
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਰਨ ਅਪਾਰ ਭਾਈ ।
ਸੱਚਖੰਡ ਦਾ ਕਰਨ ਦੀਦਾਰ ਆਕੇ ।
ਸੜੇ ਦਿਲ ਹੋਵਨ ਠੰਡੇ ਠਾਰ ਭਾਈ ।
ਸਚੇ ਦਿਲੇ ਮਥੇ ਜਿਹੜਾ ਧੁੜ ਲਾਵੇ ।
ਇਛਾਂ ਪੂਰੀਆ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰ ਭਾਈ ।
ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਇਥੇ ਰੋਗੀਆਂ ਦੇ ।
ਕਹੇ ਸਿੰਘ ਹਰਨਾਮ ਉਚਾਰ ਭਾਈ ।

{੧}

ਲੰਗਰ ਵਰਤਦਾ ਰਹੇ ਬੇਅੰਤ ਏਥੇ ।
ਛਕਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਆਵੰਦਾ ਨਹੀ ।
ਬਰਕਤ ਗੁਰੂ ਦੀ ਦੇਗ ਬੇਅੰਤ ਚਲੇ ।
ਤੋਟਾ ਕਦੇ ਵੀ ਲੰਗਰ ਨੂੰ ਆਵੰਦਾ ਨਹੀਂ ।
ਧਨੀ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਪਏ ਛਕਨ ਇਕਥਾਂ ।
ਉਚਾ ਨੀਵਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਸਦਾਵੰਦਾ ਨਹੀਂ ।
ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਰੂ ਦੀ ਲੰਗਰ ਬੇਅੰਤ ਚਲੇ ।
ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਮੈਂ ਬੂਠ ਅਲਾਵੰਦਾ ਨਹੀ ।

॥ ਕਬਿੱਤ ॥

ਕਿਤਨਾ ਲਿਖਾਂ ਮੈਂ ਬਿਆਨ, ਸੋਹੇ ਬਾਗ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ।
ਬਾਰਾਂ ਦਰੀ ਕੋ ਨਿਹਾਰ, ਜੀਆ ਐਸੇ ਮੁਦਤਾਇਓ ਹੈ ।

ਇਹ ਹੈ ਹਾਜ਼ਰਾ ਹਜ਼ੂਰ, ਤੋਸ਼ੇ ਖਾਨੇ ਭਰਪੂਰ ।
ਸੱਚਖੰਡ ਨੂਰੋ ਨੂਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਨ ਧਿਆਇਓ ਹੈ ।
ਦਹ ਖਾਲਸਾ ਅਨੰਦ, ਚੰਡੀ ਵਾਰ ਪੜੇ ਛੰਦ ।

ਪੜੇ ਬਾਲੀ ਕਟੇ ਫੰਧ, ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਜਪਾਇਓ ਹੈ ।
ਖੀਰ, ਓ ਘਿਆਲੀ, ਟਿਕੀ ਕੁਣਕਾ ਬਿਸਾਲੀ ।
ਪੂੜੀ ਚੌੜੀ ਓ ਨਿਰਾਲੀ, ਸੋਹਣਾ ਲੰਗਰ ਸਜਾਇਓ ਹੈ ।

ਦਸ ਗਿਆਰਾ ਜਾਂ ਬਜਾਏ, ਚਾਂਦੀ ਥਾਲ ਕੋ ਸਜਾਏ ।
ਅਛੀ ਚੌਕੀਆਂ ਧੁਆਇ, ਐਸੇ ਭੋਗ ਕੋ ਲਗਾਇਓ ਹੈ ।

{੧}

ਸੋਹਨੇ ਕਮਰੇ ਮਹਾਨ ਕਰਨ ਸੰਗਤਾ ਅਰਾਮ ।
ਲਖਾਂ ਸੈਕੜੇ ਹਜ਼ਾਰ, ਆਇ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਵੰਦੇ ।
ਸੋਹਣਾ ਸੱਚਖੰਡ ਨਾਮ, ਜਾਨੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਧਾਮ ।
ਦੰਗ ਰਾਗ ਸੁਭਾ ਸ਼ਾਮ ਰਾਗੀ ਕੀਰਤਨ ਹੈ ਗਾਵੰਦੇ ।
ਲਖੀ ਸਿੱਖ ਵਣਜਾਰੇ, ਗੁਰੂ ਚਰਨ ਧਿਆਰੇ ।
ਆਇ ਕਰਨ ਦੀਦਾਰੇ, ਭਾਰੀ ਸ਼ਰਧਾ ਰਖਾਵੰਦੇ ।
ਠਾਠ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹੀ ਜਾਣ, ਕਹੇ ਉਪਮਾਂ ਮਹਾਨ ।
ਬਸੇ ਆਪ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਗਾਵੰਦੇ ।

॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਸੱਚਖੰਡ ਕੀ ਉਪਮਾ ਲਿਖੀ, ਜਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਫੁਰਮਾਇ ।
ਕਹਾ ਬੁਧ ਮਮ ਕੀਟਕੀ, ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਸਹਾਇ ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਇਹ ਪਾਵਨ ਅਸਥਾਨ ਦੱਖਨ ਦੇਸ਼ ਮਹਾਦਾਸ਼ਟਰ ਸਟੇਟ ਵਿਚ ਨੰਦੇੜ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਕ ਮੀਲ ਪੂਰਬ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਅੰਤਮ ਯਾਦਗਾਰ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਦੱਖਨ ਆਗਮਨ ਤੇ ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁ: ਸੰਗਤ ਸਾਹਿਬ, ਨਦੀ ਕਿਨਾਰਾ ਦੇਖਕੇ ਡੇਰੇ ਲਗਾਇ ਸਨ । ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਗੁ: ਲੰਗਰ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੀ ਥਾਂਵੇ, ਲੰਗਰ ਛਕਨ ਮਗਰੋਂ ਦੁਪਹਰ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰਬਲੇ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਨਾਉਂਦੀਆਂ ਫੁਰਮਾਇਆ “ਅਸਾਂ ਸਤਿਜੁਗ ਅਤੇ ਤ੍ਰੇਤਾ ਇਥੇ ਹੀ ਤਪਸਿਆਂ ਕਰਦਿਆਂ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ” ਤਦ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਅਥਾਸਨ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ।

ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਹੀ ਸਾਹਿਬਾਂਨੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਸੋਧ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਬਸਤ੍ਰ ਕਲਗੀ ਜਿਗਾ ਸਜਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਆਏ ਅਤੇ ਇਸ ਥੜੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਪੰਜ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਲੈ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ਰਾਜਾ, ਥੜੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਉਪਰ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਕੇ, ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਮਰਣ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਏ । ਸਵੇਰੇ ਪੌ ਫੁਟਨ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਥਲੇ ਬੈਠੇ ਨੌ ਰਿਖੀਸ਼ਰਾ ਦੀ ਸਮਾਧੀ ਖੁਲੀ ਤਾਂ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੋਤ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਈ ਦੇਖ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਚਰਜ ਤੇ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਅਤੇ ਚਦਨ ਕੰਵਲ ਪ੍ਰਸਨ ਹਿਤ ਉਠੇ ।

ਸਵੇਰ ਹੋ ਜਾਨ ਕਰਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਵੀ ਦਰਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਆਉਣ ਲਗ ਪਇਆਂਸਨ । ਅਤੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇੜ ਖੋਹਲ ਲਏ । ਉਨਾਂ ਰਖੀਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਡਿਗਿਆ ਦੇਖਕੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ “ਤੁਸੀਂ ਕੌਨ ਹੋ ? ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਤੇ ਕਿਉਂ ਇਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ?”

ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਖੀਸ਼ਰਾ ਨੇ ਬੜੀ ਅਧੀਨਰੀ ਸਹਿਤ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਓ ਅਸੀਂ ਨੌ ਨੰਦ ਰਖੀਸ਼ਰ, {ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਇਸ ਨਗਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨੌ ਨੰਦ ਏੜ, ਹੈ} ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਜੀ ਦੇ ਚੇਲੇ ਸਤਿਜੁਗ ਤੋਂ ਇਥੇ ਹੀ ਤਪਸਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਸਤਜੁਗ ਵਿਚ ਇਹ ਸੋਨੇ ਦੀ ਨਗਰੀ ਸੀ। ਗੋਬੰਦ ਨਗਰੀ ਇਸਦਾ ਨਾਂਮ ਸੀ, ਬਾਨ ਗੰਗਾ(ਗੁਦਾਵਰੀ)ਦੁਧਦੀ ਵਗਦੀ ਸੀ ਤੇਤੀ ਕ੍ਰੋੜ ਦੇਵਤੇ ਤੇ ਨਾਮ ਜਪਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਇਥੇ ਹੀ ਨਿਵਾਸ ਰਖਦੇ ਸਣ ਅਸ ਸਾਡੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹਨ। ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਪਾਵਨ ਦ੍ਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸਕੇ ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਭਟਕਦੇ ਮਨਾ ਨੂੰ ਅਤੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਅੰਤਮ ਕਲਪਨਾ ਨਵਿਰਤ ਕਰਨ ਹਿਤ ਆਪ ਆਪਣਾ ਸੁਭ ਨਾਮ ਦਸਨ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾ ਕਰੋ ਜੀ।

ਚੋਜੀ ਦਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਮੁਸਕਾਉਂਦਿਆਂ ਫੁਰਮਾਇਆ “ਨੌ ਨੰਦ ਜੀਓ ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਜੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਇਕ ਅਮਾਨਤ ਰਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ! ਸੋ ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਆਗਏ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੋ।”

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਦਾਤਾ ਜੀ ਤੋਂ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਉਹ ਰਖੀਸ਼ਰ ਬਹੁਤ ਅਨੰਦ ਤੇ ਵਿਸਮਾਦ ਹੋਏ। ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਚਰਨ ਕੰਵਲਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕ, ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਅਗੇ ਭੇਟਾ ਲਿਆ ਧਰੀ। ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਦੇਵਲੋਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ। ਸਾਹਿਬਾ ਨੇ ਫੁਰਮਾਯਾ “ਨੌ ਨੰਦ ਜੀ। ਹਾਲਾਂ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਆਯ ਨੌ ਦਿਨ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਸੋ ਇਹ ਸਮਾ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਚ ਬਿਤਾ ਕੇ ਮੋਖਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੋ।

ਫਿਰ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉਤਰ ਵਿਚ ਨੌ ਨੰਦਾ ਨੇ ਇਸ ਆਪਣੇ ਇਥੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਸਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਓ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਕਲਜੁਗ ਤੱਕ ਇਥੇ ਹੀ ਠਹਿਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੇ ਆਪ ਹੁਣ

ਸੁਭਾਇਮਾਨ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਤੇ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂਜੀ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰ
ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਪਰਕਮਾਂ ਲੈ ਫੁਲ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਸਨ ।

ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਫੁਰਮਾਇਆ
ਜੋ ਇਹ ਸਿੰਘਾਸਨ ਇਕ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਤਾਪਵਾਨ ਨਿਰੰਜਨੀ ਜੋਤ ਦਾ ਹੈ ਇਸ
ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਤੇ ਅਦਬ ਕਰਨਾ ਬਣਦਾ ਏ । ਫਿਰ ਸਾਡੀ
ਉਸ ਨਿਰੰਜਨੀ ਜੋਤ ਲਈ ਦਰਸ਼ਨ ਅਭਿਲਾਖਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਸੁਤੈ ਸਿਧ ਹੀ ਇਹ ਬਚਨ ਕਰ ਦਿਤਾ । ਜੋ ਅਲ ਹੋ ਗਿਆ “ਕਿਉਂ
ਕਿ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਲਜੁਗ ਤਕ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿਨਾ ਪਵੇਗਾ ਉਹ ਕਲਜੁਗ
ਵਿਚ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਕੇ ਇਕ ਨਿਰੋਲ ਪੰਥ ਸਜਾਉਣਗੇ , ਅਤੇ ਆਪ ਇਸ
ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੇ ਸੁਭਾਇਮਾਨ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੋਖਸ਼ ਦੀ ਦਾਤ ਬਖਸ਼ਨਗੇ” ਫਿਰ
ਕੰਈ ਉਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੋਣ ਪਿਛੋਂ ਸਾਡੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੇ “ਜੇ ਸਾਨੂੰ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਨ ਹੋਵੇਗੀ” ਤਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਸਾਨੂੰ
ਅਮਾਨਤ ਦੇਕੇ ਫੁਰਮਾਇਆ, “ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ
ਜੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦਸੇ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਮੰਗ
ਲੈਣਗੇ” † ਇਹ ਸਾਰਾਂ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਨੰਦ ਤੇ
ਨਿਹਾਲ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇ
ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਦੇ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਦੀ ਗੁੰਜ ਪਾ ਦਿਤੀ । ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਸਾਰਾ
ਨਗਰ ਹੀ ਇਥੇ ਆਣ ਇਕੱਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ।

ਇਹ ਅਸਥਾਨ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਕ ਮੁਗਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਸੀ ।
ਉਕਤ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਕੇ ਉਹ ਮੁਗਲ ਬਹੁਤ ਡਰਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ

† ਸੋ ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਹਬਾਂ ਨੇ ਗੁ:
ਨਗੀਨਾਘਾਟ ਤੋਂ ਤੀਰ ਮਾਰਕੇ ਇਹ ਅਸਥਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ।

ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ । ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ । ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਮੇਰੀ ਹੈ । ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਚਲੇ ਜਾਓ । ਅੰਤ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੇ ਸਿੰਘਾ ਅਗੇ ਅਪਣੀ ਕੋਈ ਦਾਲ ਗਲਈ ਨਾ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਾਸ ਜਾ ਫਰਿਆਦੀ ਹੋਇਆ । ਜੋ ਕਿ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਇਥੇ ਹੀ ਪੁਜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ।

ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ । ਮਹਾਰਾਜ ਜੀਓ, ਆਪ ਦਿਆਲੂ ਤੇ ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਹੋ । ਇਸ ਮੁਗਲ ਫਰਿਆਦੀ ਤੇ ਵੀ ਰਹਮ ਕਰੋ । ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮੌਲਵੀ ਮੁਲਾਣੇ ਲੈਕੇ ਇਥੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ । ਅਤੇ ਇਉਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ । ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ! ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਕੰਈ ਪੁਸ਼ਤਾ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਚਲੀ ਆਰਹੀ ਹੈ ।

॥ ਚੌਪਈ ॥

ਪੁਸਤੈਨੀ ਇਹ ਬਾਨ ਹਮਾਰਾ, ਜਾਨਿਤ ਗਿਰਦ ਨਵਾਇਤ ਸਾਰਾ ।
 ਬੜ ਲੇਇ ਸਭ ਕੋ ਇਸ ਠੋਰੀ, ਜੋ ਛੀਨਿਤ ਕਰ ਸੀਨੇ ਜੋਰੀ ।
 ਤੋ ਮੇਰੇ ਕਛੁ ਬਸ ਨ ਬਸਾਇ, ਮਾਲਕ ਸਾਹੁ ਸਕਲ ਹੀ ਠਾਇ ।

{ਸੂਃ ਪ੍ਰਃ ਭਾਃ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਜੀ}

ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ । ਸ਼ਾਹ ਜੀ । ਇਹ ਅਸਥਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਚਲਿਆ ਆਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਸੰਭਾਲ ਹੀ ਹੈ । ਫਿਰ ਚੋਜੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਜਗਾ ਪੁਟਵਾਈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਤਿਜੁਗੀ ਆਸਨ, ਭਸਮ ਦਾ ਢੇਰ, ਪਊਆ, ਕਮੰਡਲ, ਤੇ ਮਾਲਾ ਕਢਵਾਕੇ ਆਪਣਾ ਅਸਥਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤਪ ਤੇਜ ਕਰਕੇ ਉਸੇ ਤਰਾ ਕਾਇਮ ਸਨ । ਫਿਰ ਵੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਦਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਸਨ ਹੋਕੇ ਉਸ ਤੁਰਕ ਨੂੰ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿਛਾਕੇ ਬਖਸ਼ੀਆਂ ।

॥ ਚੋਪਈ ॥

ਸਭ ਕੋ ਪਤਾ ਦਿਖਾਵਨ ਠਾਨਾ । ਅਬ ਤੋ ਹਮਰੋ ਭਯੋ ਸਥਾਨਾ ।
ਤਉ ਮੋਲ ਇਸ ਦੇਤ ਮੁਗਲ ਕੋ । ਲੇਕਰ ਦਾਵਾ ਹਰਹਿ ਸਥਲ ਕੋ ।
ਕਰੀ ਬਿਛਾਵਨ ਗਨ ਦੀਨਾਰ । ਜਿਹ ਲਗ ਅਬ ਲੋ ਹੈ ਦਰਬਾਰ ।

ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਚੋਗਿਰਦੇ ਇਕ ਜੋਜਨ ਤਕ
ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦ ਕੇ ਬੈ-ਨਾਮਾ ਲਿਖਵਾ ਕੇ ਪੱਟਾ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ।

ਬੈਖਤਿ ਤਿਸ ਕਰ ਤੇ ਲਿਖਵਾਯੋ । ਰਾਜੀ-ਨਾਮਾ ਸਗਲ ਸੁਨਾਯੋ ।
ਇਕ ਜੋਜਨ ਲਗ ਗੁਰੂ ਸਥਾਨਾ । ਕੌਨ ਕਰੈ ਦਾਵਾ ਲੇਹੁ ਜਾਨਾ ।
ਸਗਰੇ ਨਗਰ ਪ੍ਰਗਤ ਭਈ ਗਾਬਾ । ਭੁਮਿ ਮੋਲ ਲੀਨੀ ਗੁਰ ਨਾਬਾ ।
{ਸੁਃ ਪ੍ਰਃ ਭਾਃ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਜੀ}

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਲੰਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ, ਕਰੋ ਸਭੀ ਦੁਖ ਨਾਸ ।
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਜੈ ਦਾਸ ਪਰ, ਹੋਵੇ ਬੁਧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ।
ਬਾਬਾ ਸੰਤ ਨਿਧਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੇਵਕ ਗੁਰਕੋ ਜਾਨ ।
ਖਰਚ ਖਜ਼ਾਨਾ ਗੁਰ ਦੀਯੋ, ਲੰਗਰ ਚਲੇ ਮਹਾਨ ।

॥ ਬੈਂਤ ॥

ਇਸ ਗਲ ਦੇ ਵਿਚ ਨਾ ਸ਼ਕ ਕਾਈ ।

ਲੰਗਰ ਵਰਤਦਾ ਬੇ ਸੁਮਾਰ ਭਾਈ ॥

ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਸੋਹਣਾ ਨਾ ਕੋਈ ਫਰਕ ਜਾਪੇ ।

ਜਸ ਫੈਲਿਆ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਭਾਈ ॥

ਸੋਹਣੀ ਜਗਾ ਫਬੀ, ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਲਗੀ ।

ਲੰਗਰ ਹੋਂਵਦਾ ਜਿਥੇ ਤਿਆਰ ਭਾਈ ॥

ਤੋਸ਼ੇ ਖਾਨਾ ਇਹ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣਾ ।

ਹੈਨ ਬਾਰੀਆਂ ਤੇ ਹਵਾਦਾਰ ਭਾਈ ॥

ਜਿਥੇ ਸੰਗਤਾਂ ਛਕਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਬੈਹਕੇ ।

ਸਿਹਨ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰੋ ਦੀਦਾਰ ਭਾਈ ॥

ਰਸਦਾਇਕ ਲੰਗਰ ਹਰਦਮ ਛਕੇ ਸੰਗਤ ।

ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਨਹੀ ਵਿਚਾਰ ਭਾਈ ॥

ਗਫੇ ਚਾਹ ਦੇ ਵਰਤਦੇ ਰਹਿਣ ਹਰਦਮ ।

ਸੰਗਤ ਆਉਂਦੀ ਬੇਸੁਮਾਰ ਭਾਈ ॥

ਦੂਰੋਂ ਨੇੜਿਓਂ ਸੰਗਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਵਣ ।

ਬੇ ਸੁਮਾਰ ਨਾਹੀ ਪਾਰਾ ਵਾਰ ਭਾਈ ॥

ਦਾਨੀ ਦਾਨ ਕਰਦੇ, ਸੇਵਕ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ।

ਅੰਤ ਦਾਨੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀ ॥

ਧਨੀ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਸਭ ਕਰਨ ਸੇਵਾ ।

ਦਰਜਾ ਵਧ ਤੇ ਘਟ ਗਨਾਵੰਦਾ ਨਹੀਂ ॥

ਲਖਾਂ ਸੈਂਕੜੇ ਤੇ ਪੈਸੇ, ਪੰਜ ਵਾਲਾ ।

ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਨੇ, ਝੂਠ ਅਲਾਵੰਦਾ ਨਹੀਂ ॥

ਦੈਣ ਸੰਗਤਾ ਤੇ ਛਕਣ, ਸੰਗਤਾਂ ਸਭ ।

ਭੇਦ ਗਲ ਦੇ ਵਿਚ ਫਿਰ ਆਵੰਦਾ ਨਹੀ ॥

ਬੰਣ ਬਾਬਾ ਨਿਧਾਨ ਸਿੰਘ ਧੰਨ ਸੀ ਤੂੰ ।

ਸੇਵਾ ਗੁਰੂ ਦੀ ਦਿਲੋਂ ਕਮਾਈ ਹੈ ਸੀ ॥

ਸੇਵਾਦਾਰ ਹੋ ਰਿਹੋਂ ਦਾਤਾਰ ਜੀ ਦਾ ।

ਉਮਰ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਵਿਚ ਲੰਘਾਈ ਹੈ ਸੀ ॥

ਮਿਠ ਬੋਲਦੇ ਬੋਲ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚੋਂ ।

ਐਸੀ ਸ਼ੀਰੀ ਗੁਫਤਾਰ ਬਨਾਈ ਹੈ ਸੀ ॥

ਖੀਸਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਖਰਚੇ ਆਪ ਬਾਬਾ ।

ਸੇਵਾ ਸੰਗਤਾ ਦੀ ਦਿਲੋਂ ਭਾਈ ਹੈ ਸੀ ॥

ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਦੀ ਆਵੇ ਦੀਦਾਰ ਖਾਤਰ ।

ਬੈਲ ਗੱਡੀ ਲੈਕੇ ਕਰਦੇ ਧਾਈ ਹੈ ਸੀ ॥

ਕੇਵਾਦਾਰ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਚੰਗੀ ।

ਲੈਣ ਸੰਗਤਾ ਨੂੰ ਅਗੋਂ ਜ਼ਾਵੰਦੇ ਨੇ ॥

ਲਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨਾਲ ਆਵਨ ।

ਗੁਰੂ ਘਰ ਫਿਰ ਡੇਰਾ ਕਰਾਵੰਦੇ ਨੇ ।

ਅਗੋਂ ਆਉਂਦਿਆ ਲੰਗਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਹਾਜਰ ।

ਛਕਨ ਸੰਗਤਾ ਗੁਰੂ ਮਨਾਵੰਦੇ ਨੇ ॥

ਲਗਣ ਪੰਗਤਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਵਨ ।

ਸੇਵਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤਾਂਉਦੇ ਨੇ ॥

ਹੋਵੇ ਖਰਚ ਬੇਅੰਤ ਅਨਾਜ ਏਥੇ ।

ਸਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪ ਨਭਾਵੰਦੇ ਨੇ ।

ਦਾਸ ਕਹੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਬਾਬਾ ।

ਗਫੇ ਸੰਗਤਾਂ ਤਾਈਂ ਛਕਾਵੰਦੇ ਨੇ ॥

ਦੋਹਰਾ :- ਪ੍ਰਉਪਕਾਰੀ ਦੇਵਤਾ ਜਨਮ ਧਰਾ ਜਗ ਆਇ ।

ਸੂਰਜ ਸਮ ਜਸ ਫੈਲਿਆ, ਕਰ ਸੇਵਾ ਹਰਖਾਇ ।

ਦੋਹਰਾ :- ਰਿਧੀਆਂ ਸਿਧੀਆਂ ਬਖਸ਼ੀਆਂ, ਕਲਗੀਧਰ ਗੁਰ ਜਾਣ ।

“ਖਾਵਹੁ ਖਰਚੇ ਤੋਟ ਨਹਿ” ਸੁਨੋ ਸੰਤ ਬੁਧਵਾਨ ।

॥ ਕਾਬਿੱਤ ॥

ਗੁਰੂ ਐਸੇ ਫੁਰਮਾਇਓ ਸ੍ਰੀ ਸੰਤ ਸੁਨ ਪਾਇਓ ,
ਧੂਰ ਮਾਥੇ ਪਰ ਲਗਾਇਓ, ਤਬ ਹੁਕਮ ਬਜਾਵੰਦੇ ।
ਕੀਤੀ ਕਾਰ ਹਥੀਂ ਆਪ, ਮੁਖੋਂ ਹਰੀ ਹਰਿਜਾਪ,
ਮਿਟੇ ਕੱਲਮੱਲ ਪਾਪ, ਅਬਿਨਾਸ ਜਮ ਗਾਵੰਦੇ ।
ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਕੀਤੀ ਕਾਰ, ਦਿਲੋ ਸੰਸੇ ਕੋ ਨਿਵਾਰ ਕਰ
ਕਰੇ ਉਪਕਾਰ ਕੈਸੇ ਫਰਜ ਨਿਭਾਵੰਦੇ ।
ਹਰੀ ਮੰਦਰ ਬਣਾਇ, ਕੈਸੇ ਛਬ ਦਿਖਲਾਇ,
ਐਸੇ ਪਿਆਰੇ ੨ ਭਾਇਓ, ਦੇਖ ਜੀਆ ਉਮਡਾਵੰਦੇ ।
ਉਚੀ ਕੁਰਸੀ ਬਣਾਇ, ਸੋਹਣਾ ਮੰਦਰ ਸਜਾਇ,
ਕੈਸੀ ਬਾਰੀਆਂ ਲਗਾਇ ਨੈਣਾ ਵੇਖ ਵਿਗਸਾਇਓ ਹੈ ।
ਹੋਈ ਟੁਨਕਾਰ, ਤਬੀ ਉਠੇ ਬਲਧਾਰ ਸਿੰਘ,
ਨਾਲ ਬਲਕਾਰ, ਤੋਂ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕੋ ਕਰਾਇਓ ਹੈ ।
ਪ੍ਰਮ ਪਾਵਨ ਮਨ ਮੰਸੇ ਕੋ ਹਰਨ ਤਬ,
ਆਸਾਵਾਰ ਉਚੋਂ ਸੁਰ ਸ੍ਰੀ ਸੰਤ ਗਾਇਓ ਹੈ ।
ਗਗਨ ਗਰਜਾਘਣ, ਕਿੰਕਣੀ ਸੁਣਤਕਾਰ,
ਉਮੰਡ ਉਮੰਡ ਤੋਂ ਮੁੰਦਗ ਕੋ ਬਜਾਇਓ ਹੈ ।
ਤੀਨ ਲੋਕ ਵਾਲੀ, ਬਾਣੀ ਪੁਰਖ ਜੇ ਅਕਾਲ ਸੋਹੇ,
ਗੁਰੂ ਜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਕਾ ਦੀਵਾਨ ਤੋ ਸਜਾਇਓ ਹੈ ।
ਤੀਖਣ ਕਟਾਰ ਜਮਧਾਰ, ਤਲਵਾਰ ਆਛੀ,
ਆਛੀ ਚਮਕਾਰ ਛਬਕਾਰ ਉਚਰਾਇਓ ਹੈ ।
ਦਰਬ ਕੋ ਲਗਾਇ ਉਪਕਾਰ ਕੋ ਕਮਾਇ,
ਸੋਹਣੀ ਸੜਕ ਬਣਾਇ ਘਾਟ ਨਦੀਪੈ ਬਨਾਇਓ ਹੈ ।

ਸ੍ਰੀ ਸੰਤ ਜੋ ਨਿਧਾਨ, ਤੇ ਨਿਧਾਨ ਭਾਨ ਸਿਧੀਓਂ ਕੇ,

ਦਾਸ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਐਸੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਗਾਇਓ ਹੈ ।
ਘਾਲੀ ਘਾਲ ਐਸੀ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਬਾਬਾ,
ਪਾਣੀ ਸੰਗਤਾ ਤਾਂਈ ਛਕਾਵੰਦੇ ਰਹੇ ।
ਤਨ ਮਨ ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ,
ਆਪਾ ਗੁਰੂ ਦੀ ਭੇਟ ਚੜਾਵੰਦੇ ਰਹੇ ।
ਕਿਸੇ ਤਾਂਈ ਨਾ ਬੋਲਿਆ ਬਚਨ ਕੌੜਾ,
ਸਭ ਨੂੰ ਏਕਤਾ ਭਾਵ ਸਿਖਾਵੰਦੇ ਰਹੇ ।
ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੀਆਂ ਤਪੇ ਦਿਲ ਸ਼ਾਂਤ ਹੁੰਦੇ,
ਬਾਰਸ਼ ਬਾਣੀ ਦੀ ਸਦਾ ਹੀ ਲਾਵੰਦੇ ਰਹੇ ।
ਸੀਤਲ ਸੋਮਾ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਪੁੰਜ ਬਾਬਾ,
ਸੇਵਾ ਭਾਵ ਤੇ ਪਿਆਰ ਸਮਝਾਵੰਦੇ ਰਹੇ ।
ਵੈਰੀ ਮੀਤ ਦਾ ਨਹੀਂ ਖਿਆਲ ਕੋਈ,
ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਘਨਯੇ ਸਮ ਚਾਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ।
ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਬਾਬਾ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹੀ ਤੇਰੀ,
ਦੁਖੀ ਦੀਨਾਂ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਵੰਦੇ ਰਹੇ ।
ਦਾਸ ਕਹੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਕੌਣ ਉਪਮਾ,
ਕੈਸੇ ਨਿਮਰਤਾ ਭਾਵ ਜਿਤਾਵੰਦੇ ਰਹੇ ।

ਇਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਦੂਰ ਸੜਕੋ
ਸੜਕ ਗੁਦਾਵਰੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਗੀਨਾ ਘਾਟ ਦੇ ਲਾਗੇ ਸ਼ਬੋਭਤ ਹੈ ।
ਇਹ ਉਹ ਪਾਵਨ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿਥੇ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਦੱਖਨ ਆਗਾ ਨ
ਤੇ ਖਾਲਸਾਈ ਫੌਜਾਂ ਦਾ ਲੰਗਰ ਸਜਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ । ਇਸ ਗੁਰੂ ਧਾਮ ਨੂੰ
ਮੁੜ ਨਵੇਂ ਸਿਰੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਅਤੁਟ ਦੇਗ ਤੇਗ ਚਲਾਉਂਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸ੍ਰੀ
ਮਾਨ ੧੦੮ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਨਿਧਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਵਲੋਂ

ਉਸ ਵਕਤ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੱਚਖੰਡ ਜੀ ਵਿਖੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਲੰਗਰ ਦੀ ਕੇਵਲ ਇਕ ਵੇਲੇ ਹੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ । ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਲੇ, ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਆਸਣ ਲਾਏ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਥੇ ਜੰਗਲ ਹੀ ਜੰਗਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ । ਹੁਣ ਉਨਾ ਦੀ ਭਜਨ ਬੰਦਰੀ ਅਨਥੱਕ ਗੁਰਸੇਵਾ, ਅਤੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਕਿਰਧਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸਦਕਾ ਇਥੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਮੰਗਲ ਲਗ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਖੁਲਾ ਅਤੁਟ ਲੰਗਰ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਆਰਾਮ ਹਿਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੁੰਦਰ ਕਮਰੇ ਵੀ ਬਨ ਚੁਕੇ ਹਨ । ਸੇਵਾ ਦੇ ਪੁੰਜ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਜਿਥੇ ਕੰਈ ਗੁਪਤ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਕੇ ਭਾਤੀ ਉਪਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਥੇ ਉਨਾਂ ਨੇ “ਤੇਰੇ ਭਾਨੇ ਸਰਬਤ ਕਾ ਭਲਾ” ਦੇ ਮਹਾਂਵਾਕ ਅਨੁਸਾਰ ਨਗੀਨਾ ਘਾਟ ਸੀਮੰਟ ਰੋਡ ਦਾ ਅਰੰਭ ੧੯੪੫ ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਕਾਸ਼ ! ਜੇ ਇਹ ਮਹਾਂਨ ਸੇਵਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਬੁਲਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਜੀ ੪ ਅਗਸਤ ੧੯੪੭ ਰਾਤ ਦੇ ਪੌਨੇ ਨੌ ਵਜੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾ ਗਏ ।

ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਸੱਚਖੰਡ ਪਯਾਣਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ, ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਜੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਤੇ ਲਖਾਂ ਹੀ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤਕ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਖੀਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ੀਰ ਤਿਆਗਣ ਨਾਲ ਹੀ ਚਾਨਣਾ ਝਟ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ।

ਪੰਜ ਅਗਸਤ ੧੯੪੭ ਦਿਨ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਸੋਗ ਵਜੋਂ ਹੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਇਕੱਤਰ ਹੋਕੇ ਆਪਜੀ ਦਾ ਬਿਬਾਨ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਜਲੂਸ ਕਢਿਆ । ਇਹ ਅਲੋਕਿਕ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਨਜ਼ਾਰਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੇਖਨ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਫੋਟੋ ਭੀ ਲਈਆਂ ਸਨ ।

੧੩ ਅਗਸਤ ਦਿਨ ਬੁਧਵਾਰ ਨੂੰ ਗੁ: ਲੰਗਰ ਸਾਹਿਬਜੀ ਵਿਖੇ ਆਪਜੀ ਦਾ ਦਸਵਾ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਵੇਰੇ ੮ ਵਜੇ ਜਲੂਸ ਕਢਕੇ ਆਪਜੀਦੇ ਫੁਲ ਗੁਦਾਵਰੀ ਨਦੀ ਵਿਚ ਜਲ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਗਏ। ੯ ਵਜੇ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਪਾਵਨ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਦੀਵਾਨ ਸਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪਤ ਵੰਤੇ, ਡੀ. ਸੀ. ਸਾਹਿਬ ਜ਼ਿਲਾ, ਅਤੇ ਲੱਖਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਤੇ। ਸੌ “ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨਾ ਜਾਨਹਿ” ਤਥਾ “ਸੰਤਨ ਕਿ ਮਹਿਮਾ ਕਵਨ ਵਖਾਨਉ। ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਤੇ ਅਕਬਯ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਬੜੇ ੨ ਗੁਣੀ ਗਿਆਨਿਆਂ ਨੇ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਵਰਨਨ ਕਰਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ। ਚਰਨ ਭਏ ਸੰਤ ਬੋਹਿਥਾ ਤਰੇ ਸਾਗਰ ਜੇਤ, ਜਿਥੇ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਕਲਜੁਗੀ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਥੇ ਦਾਸ ਦੇ “ਗੁਣ ਔਗੁਣ ਮੇਰਾ ਕਛੁ ਨਾ ਬਿਚਾਰਿਆ” ਔਗੁਣਾ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਮਿਹਰ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰ “ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਨ ਆਪੇ ਬਖਸ਼ ਕਰੇਇ” ਗੁਣ ਤਕ ਆਪਨੇ ਚਰਨ ਕੰਵਲਾ ਨਾਲ ਲਾਈ ਰਖਿਆ ਹੈ ਸੌ ਇਸੇ ਦਿਨ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਸੁਭਤ ਮੈਂਬਰਾਨ ਕਮੇਟੀ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਗੁ: ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਜੀ ਦੇ ਨਿਹੰਗਾਂ ਸਿੰਘਾ ਦੇ ਪੂਰਨ ਜੱਥੇ ਨੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਇਕੱਤਰ ਹੋਕੇ ਸੁਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਗੁ: ਲੰਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ।

ਦਾਸ ਵਿਚ ਇਨੀ ਬਲ ਬੁਧੀ ਤੇ ਇਨੀ ਕਠਿਨ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਭੀ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਸਮਰਥ ਹੈ। ਅਤੇ “ਅਪਨਾ ਕਾਰਜ ਆਪੁ ਸਵਾਰਿਆ ਮਾਨਸ ਕਿਆ ਵਿਚਾਰਾ ਰਾਮ। ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਇਹ ਮਹਾਂਨ ਕਾਰਜ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ।”

“ਜਿਸ ਕਾ ਕਾਰਜ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ, ਮਾਨਸ ਕਿਆ ਵਿਚਾਰਾ ਰਾਮ”

ਇਹੇ ਜਿਹੇ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਹੀ ਨਿਭਾ ਕੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਵਾਜਦੇ ਹਨ ! ਫਿਰ ਭੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੀ ਅਤੁਟ ਘਾਲਨਾ ਤੇ ਅਨਥੱਕ ਗੁਰਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਯੋਗ ਹੈ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਪਨੇ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਅਰਪਨ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਤਕ ਉਨ੍ਹੇ ਤਰਾਂ ਤਨੋ ਮਨੋ ਸੇਵਾ ਕਮਾਂ ਰਹੇ ਹਨ । ਦਾਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਤੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੈ ।

— ਮੁਖੀ ਸੇਵਕ —

੧ ਭਾਈ ਜ਼ੋਰਸਿੰਘ ਜੀ	੨ ਭਾਈ ਨਥਾਸਿੰਘ ਜੀ
੩ ਭਾਈ ਅਮਰਸਿੰਘ ਜੀ	੪ ਭਾਈ ਪੂਰਨਸਿੰਘ ਜੀ
੫ ਭਾਈ ਆਇਆਸਿੰਘ ਜੀ ਰਾਗੀ	੬ ਭਾਈ ਸੰਤ ਆਤਮਾਸਿੰਘ ਮੋਨੀ
੭ ਭਾਈ ਤੇਜਾਸਿੰਘ ਜੀ	੮ ਭਾਈ ਕ੍ਰਿਪਾਲਸਿੰਘ ਜੀ ਰਾਗੀ
੯ ਭਾਈ ਨਿਹਾਲਸਿੰਘ ਜੀ	੧੦ ਬਾਬਾ ਨੰਦਸਿੰਘ ਜੀ
੧੧ ਮਾਈ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਜੀ	੧੨ ਭਾਈ ਦਲੀਪਸਿੰਘ ਜੀ
੧੩ ਮਿਸਤਰੀ ਸੂਰਤਾਸਿੰਘ ਜੀ	੧੪ ਰਾਗੀ ਜੀਵਨਸਿੰਘ ਜੀ
੧੫ ਭਾਈ ਹਜ਼ੂਰਾਸਿੰਘ ਜੀ	੧੬ ਸੰਤ ਸ਼ਾਧੂਸਿੰਘ ਜੀ ਮੋਨੀ
੧੭ ਭਾਈ ਜ਼ੋਰਾਸਿੰਘ ਜੀ	੧੮ ਭਾਈ ਸੇਵਾਸਿੰਘ ਜੀ
੧੯ ਭਾਈ ਨਚੈਣਸਿੰਘ ਜੀ	੨੦ ਭਾਈ ਹਰੀਸਿੰਘ ਜੀ
੨੧ ਭਾਈ ਮੁਖਤਿਆਰਸਿੰਘ ਜੀ	੨੨ ਭਾਈ ਸ਼ਰਮਸਿੰਘ ਮਿਸਤਰੀ
੨੩ ਭਾਈ ਜੋਗਾਸਿੰਘ ਜੀ	੨੪ ਗਿਃ ਬਲਵੰਤਸਿੰਘ ਜੀ ਬੰਦੀ
੨੫ ਬਾਬਾ ਟਹਲਸਿੰਘ ਜੀ ਚਾਵਲਾਂਵਾਲੇ	

B. A.

ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੱਚਖੰਡਵਾਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਅਰੰਭੀ ਨਗੀਨਾ ਘਾਟ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਬਿਅੰਤ ਮਾਯਾ ਲਗਾਕੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਕੇਵਲ

ਮਾਈਆਂ ਦੇ ਇਸਨਾਨ ਲਈ ਪੌਣਾ ਬਣਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ । ਜੇ ਇਹ ਭੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੇ ਉਦਮ ਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਸਦਕਾ ਬੀਘ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਹੁਣ ਧਰਮ ਮੂਰਤੀ ਸੱਚਖੰਡਵਾਸੀ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ ਦਾ ਅੰਗੀਠਾ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਸੜਕ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਸੁਬੋਭਤ ਹੈ । ਆਪ ਜੀ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸੇ ਥਾਂ ਤੇ ਇਕਠਾਰੇ ਨਾਲ “ਬੋਲਹੁ ਜਸ ਜਿਹਥਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤ” ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਇਸ ਅਰਬੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਵਸਾ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਪਰੇਮਾ ਭਗਤੀ ਦਾ ਅਕਹਿ ਰਸ ਮਾਣਦਿਆਂ ਸਾਰੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਬੈਠਿਆਂ ਗੁਜ਼ਾਰਦੇ ਸਨ ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਲੰਗਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਨਿਤ ਕ੍ਰਿਤ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਤਿੰਨ ਵਜਦੇ ਹੀ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਲਾਂਗਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੋਚ ਅਸਨਾਨ ਪਿਛੋਂ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਡਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਨਗਾਰੇ ਤੇ ਚੋਟ ਪੈਂਦਿਆ ਹੀ ਅਰਦਾਸ ਬੇਨਤੀ ਹੋਣ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਸੁਵਨ ਕਰ ਆਸਾ ਜੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਅਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਜਿਹਦੇ ਭੋਗ ਪੈਣ ਤੇ ੬ ਵਜੇ ਅਰਦਾਸ ਬੇਨਤੀ ਪਿਛੋਂ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਫਿਰ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀ ਦੇਗ ਵਰਤੋਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਗਤਾਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਧਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਇਆ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਭੇਟਾ ਕਰਕੇ ਅਰਦਾਸੇ ਸ਼ੁਧਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ । ਜੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੇ ਪਾਠ ਰਖਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਭੀ ਇਸੇ ਵੇਲੇ ਅਰਦਾਸ ਪਿਛੋਂ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਠੇ ਨੂੰ ਚਾਟੇ ਦੀਆਂ ਦੇਗਾਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ । ਸੰਗਤਾਂ ਧਰਮ ਚਾਹ ਛਕਕੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਨਾ ਨੂੰ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ । ੧੦ ਕੁ ਵਜੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੰਗਰ ਖੁਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਸੰਗਤਾਂ ਗਫੇ ਲਾਕੇ ਦੂਜੇ ਗੁਰਦੁਆਰੀਆਂ ਤੇ ਦਰਬਨਾ ਨੂੰ ਚਾਲੇ ਪਾ ਦੇਂਦੀਆਂ ਹਨ । ਗੁਰੂ ਕਾ

ਲੰਗਰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਵਰਤਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ੭ ਵਜੇ ਰਹਿਰਾਸ ਦੇ ਪਾਠ ਦੇ ਭੋਗ ਪੈਣ ਤੇ ਲੰਗਰ ਖੁਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਅਰਾਮ ਲਈ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਦੇ ਹਰ ਟਾਇਮ ਤੇ ਗੁ: ਲੰਗਰ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਬੈਲ ਗੱਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਪੁਚਾਕੇ ਆਈ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਲਿਆਂਦੀ ਹੈ । ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਈ ਸੰਗਤ ਲੰਗਰ ਛਕਕੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿਚ ਰੈਣ ਬਿਸਰਾਮ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਸ੍ਰੀ ਆਸਾ ਜੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸੁਰੂ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਗੀਨਾ ਘਾਟ ਸਾਹਿਬ

॥ ਬੈਂਤ ॥

ਇਕ ਸਿੱਖ ਵਣਜਾਰਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ।

ਆਇਆ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਕਰਨ ਦੀਦਾਰ ਭਾਈ ॥

ਭੇਟਾ ਕੀਤਾ ਨਗੀਨਾ ਓਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ।

ਜੀਹਦੀ ਕੀਮਤ ਸੀ ਲੱਖ ਹਜ਼ਾਰ ਭਾਈ ॥

ਮਨ ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਬੜਾ ਹੰਕਾਰ ਹੋਇਆ ।

ਸਿੱਖ ਹੋਇਗਾ ਕੋਈ ਸੰਸਾਰ ਭਾਈ ॥

ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਕਰਨ ਪਿਆਰ ਬਹੁਤਾ ।

ਇਹ ਕੁਛ ਰਿਹਾ ਸੀ ਦਿਲ ਵਿਚਾਰ ਭਾਈ ॥

ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਗੁਰੂ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਜਾਣ ਗਏ ਨੇ ।

ਮਨ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਦੇ ਬੜਾ ਹੰਕਾਰ ਭਾਈ ॥

ਰੁੜਦਾ ਜਾਵੰਦਾ ਵੇਖ ਕੇ ਸਿੱਖ ਤਾਂਈ ।

ਕਰਨ ਲਗੇ ਹੁਣ ਭਵਜਲੋਂ ਪਾਰ ਭਾਈ ॥

ਨਗੀਨਾ ਹਥ ਵਿਚ ਲੈਕੇ ਸੁਟਿਆਏ ।

ਡਿੱਗਾ ਜਾਇਕੇ ਨਦੀ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਈ ॥

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਉਹ ਸਿੱਖ ਪਛਤਾਨ ਲਗਾ ॥

ਪਸੇਮਾਨ ਤੇ ਹੋਇਆ ਲਾਚਾਰ ਭਾਈ ॥

ਆਗਏ ਮਿਹਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸੱਚੇ ।

ਸੁੰਦਰ ਮੁਖ ਚੋਂ ਫਿਰ ਫੁਰਮਾਇਆ ਏ ॥

ਨਗੀਨਾ ਘਾਟ ਇਹ ਜਗਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਸੀ ।

ਇਸੇ ਲਈ ਨਗੀਨਾ ਸੁਟਾਇਆ ਏ ॥

ਧੰਨ ਧੰਨ ਸਭ ਸੰਗਤਾਂ ਕਹਿਨ ਮੁਖ ਥੀਂ ।

ਚੋਜੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੇ ਚੋਜ ਵਰਤਾਇਆ ਏ ॥

ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਿੱਖ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ।

ਨਾਲੇ ਸਿੰਘ ਹਰਨਾਮ ਬਖਸ਼ਵਾਇਆ ਏ ।

॥ ਚੌਪਈ ॥

ਨਗੀਨਾ ਘਾਟ ਇਹ ਅਬ ਤਕ ਨਾਮੰ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਜਗ ਗੁਰ ਧਾਮੰ ।

ਨਦੀ ਕਿਨਾਰਾ ਛਬ ਦਿਖਰਾਵੈ, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਤਖਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥

ਬੁਲਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਐਸ ਨਿਸਾਨ, ਜਿਸ ਸਮ ਨਾਹਿ ਜਗਤ ਮਹਿ ਆਨ ।

ਬੁੰਡ ਬਿਛਨ ਨੇ ਬੜੇ ਅਡੋਲੈ, ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਪੰਛੀ ਗਨ ਬੋਲੈ ॥

ਸੁੰਦਰ ਪੌੜ ਘਾਟ ਛਬ ਦੇਵੈ, ਕਰ ਇਸ਼ਨਾਂਨ ਸਭ ਕੋ ਹਰਖੇਵੈ ।

ਸੰਤ ਨਿਧਾਨਸਿੰਘ ਪਰਉਪਕਾਰੀ, ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਪਿਆਦੀ ॥

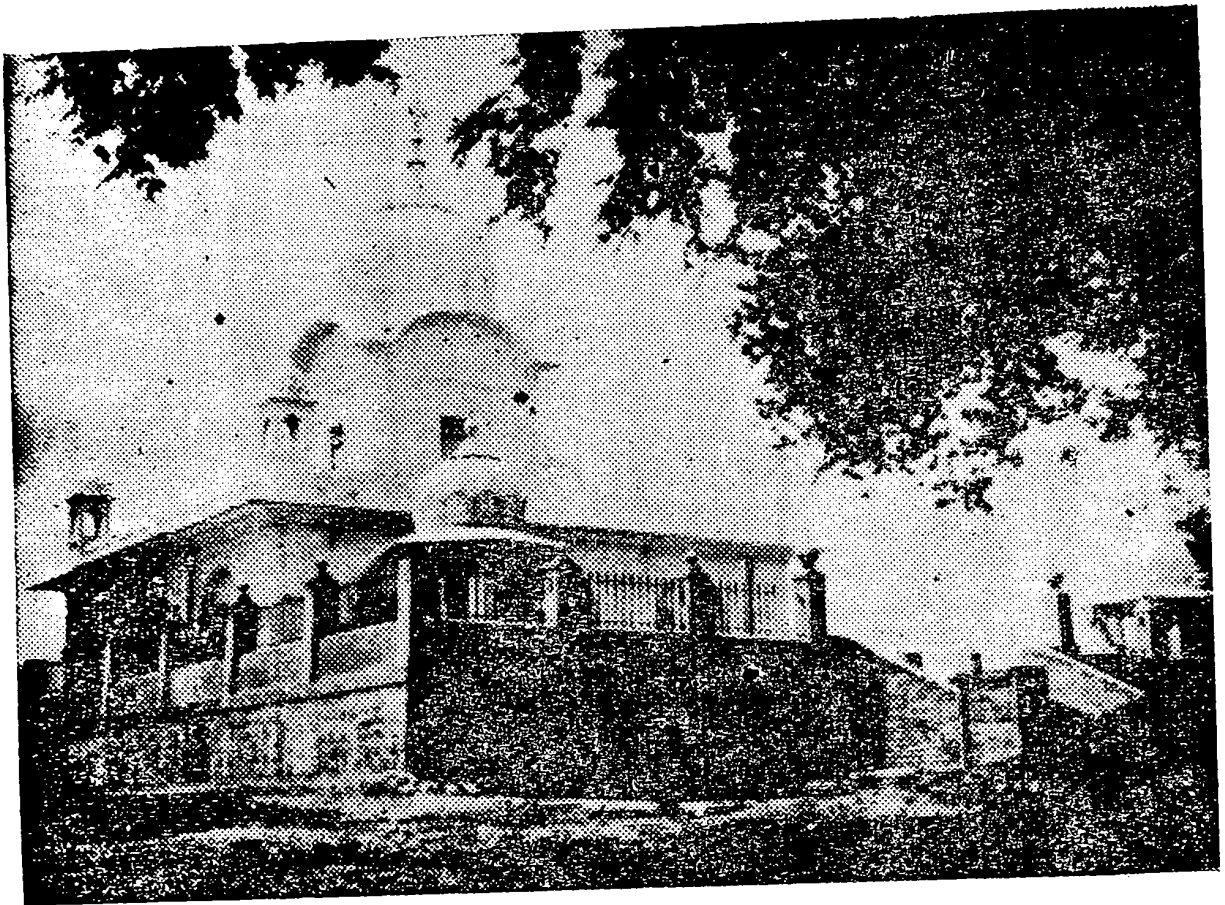
ਬੀਚ ਖੜੇ ਹੋਇ ਕਾਰ ਕਰਾਈ, ਸੰਗਤ ਧੰਨ ਧੰਨ ਮੁਖੇ ਅਲਾਈ ।

ਸੁੰਦਰ ਐਸੇ ਪੌੜ ਬਨਾਇਓ, ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਸੇਵਾ ਮਨ ਭਾਇਓ ॥

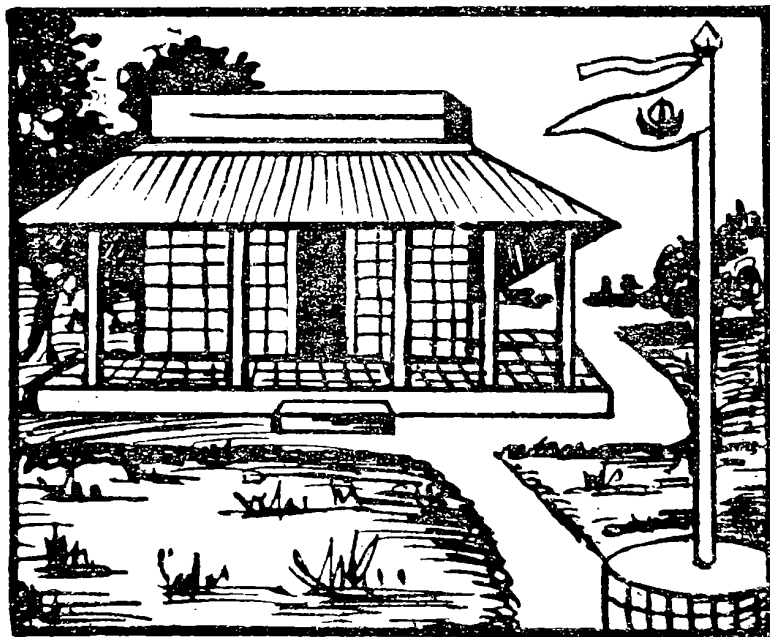
ਕਰੈ ਕਾਰ ਜਬ ਛਡੈ ਜੈਕਾਰਾ, ਗੁੰਜ ਉਠੇ ਸਭ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰਾ ।

ਸੇਵ ਕਰੇ ਸੰਗਤ ਸਮੁਦਾਈ, ਹੋਇ ਇਕੱਤ੍ਰ ਸਭ ਮਾਂਈ ਭਾਈ ॥

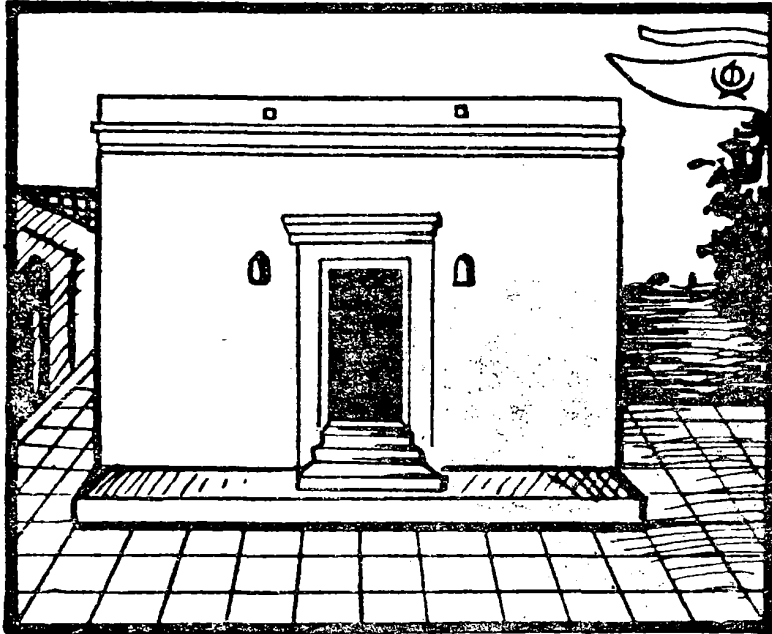
ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਗੀਨਾਘਾਟ ਸਾਹਿਬ

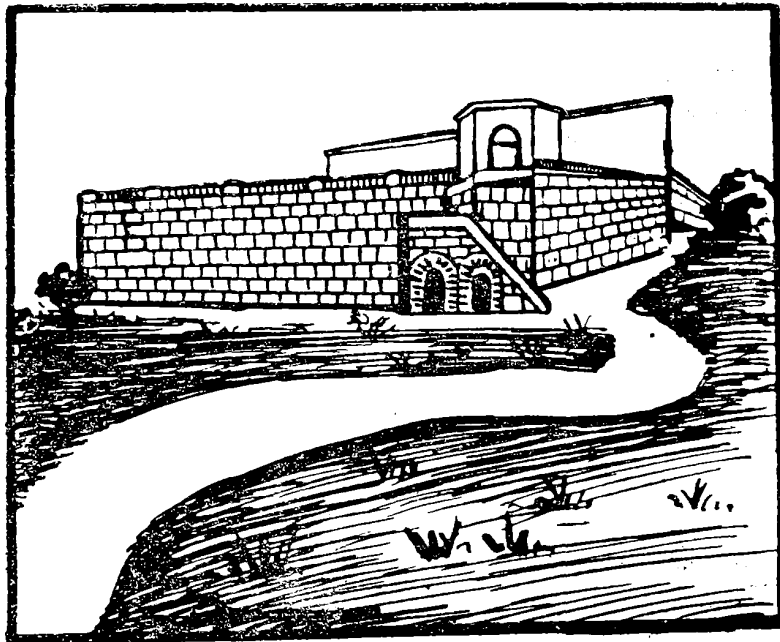
ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਬੰਦਾ ਘਾਟ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ
ਸ੍ਰੀ ਖੈਰਾਤ ਸਾਹਿਬ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ
ਸ੍ਰੀ ਮਾਲ ਟੇਕਰੀ

ਘਾਟ ਨਗੀਨਾ ਦਰਸ ਅਪਾਰਾ, ਕਹੇ ਹਰਨਾਮਸਿੰਘ ਅਜਬ ਨਜਾਰਾ ।

ਇਹ ਅਸਥਾਨ ਗੁੰ ਲੰਗਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ੨੦-੩੦ ਗਜ਼ ਦੀ ਵਿਥ ਤੇ ਨਦੀ ਕੰਢੇ ਸ਼ੋਭਤ ਹੈ । ਇਥੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਰਸਨ ਬਖਸ਼ਕੇ ਨਿਹਾਲ ਕਰਦੇ ਸਨ । ਇਕ ਦਿਨ ਸਜੇ ਦਿਵਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਗੁਰਸਿੱਖ ਲਖੀ ਵਣਜਾਰੇ ਨੇ ਇਕ ਬਹੁ ਮੁਲਾ ਨਗੀਨਾ, ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਭੇਟ ਆਨ ਧਰਿਆ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਹੜ ਵਿਚ ਗੋਤੇ ਖਾ ਰਿਹਾ ਇਹ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਵਿਚ ਬੜੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਗਿਣ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਏਨੇ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਆਪਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੈਣ ਖੋਲੇ ਅਤੇ ਫਕੀਰਾਂਨਾ ਬੇ ਪਰਵਾਹੀ ਵਿਚ ਉਹ ਨਗੀਨਾ ਲਾਗੇ ਵਗਦੀ ਨਦੀ ਵਿਚ ਦੇ ਮਾਰਿਆ । ਇਹ ਦੇਖ ਉਸ ਗੁਰਸਿੱਖ ਦਾ ਦਿਲ ਧੂਹਿਆ ਗਿਆ “ਜੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੂੰ ਨਗੀਨੇ ਦੀ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ।” ਅੰਤਰ ਜ਼ਾਮੀ ਦਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰਸਿੱਖ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਕੇ, ਨਦੀ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣਾ ਨਗੀਨਾ ਕਢ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਤੀ । ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਨਦੀ ਚੋਂ ਬੁਕ ਭਰਕੇ ਬਾਹਿਰ ਕਢਿਆ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਹੁ ਮੁਲੇ ਨਗੀਨੇ ਦੇਖ ਬੜਾ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਪਾਸੋਂ ਆਪਣੀ ਭੁਲ ਬਖਸ਼ਵਾਈ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇਮਾਰਤੀ ਸੇਵਾ ਰਾਜਾ ਗੁਲਾਬਸਿੰਘ ਜੀ ਸੇਠੀ ਦਿਲੀਵਾਲੇ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਦੇ ਘਾਟ ਤੇ ਸੜਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੁੰਮਾਨ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਨਿਧਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕਰਾਈ ਹੈ ਇਥੋਂ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਭਾਃ ਗੰਗਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹਨ ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੰਦਾ ਘਾਟ ਸਾਹਿਬ

॥ ਬੈਂਤ ॥

ਚੋਜੀ ਪ੍ਰੀਤਮਜੀ ਚੋਜ ਬੇਅੰਤ ਕਰਦੇ ।

ਇਕ ਦਿਨ ਨਵਾ ਹੀ ਚੋਜ ਵਰਤਾਂਵੰਦੇ ਨੇ ॥

ਬਸਤ੍ਰੁ ਬਸਤ੍ਰੁ ਸਜਾਇਕੇ ਤਿਯਾਰ ਹੋਇ ।

ਜਿਗਾ ਸੋਹਣੀ ਫਿਰ ਸ਼ੀਸ ਸਜਾਵੰਦੇ ਨੇ ॥

ਘੋੜੇ ਦਲ ਸਿੰਗਾਰ ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ ।

ਹੁਕਮ ਸੈਰ ਦਾ ਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਵੰਦੇ ਨੇ ॥

ਨਾਲ ਸੂਰਮੇਂ ਸਿੰਘ ਦਲੇਰ ਬਾਂਕੇ ।

ਰਾਮ ਜੰਗਿਆਂ ਤਾਂਈ ਉਠਾਵੰਦੇ ਨੇ ॥

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਕਹੇ, ਗੁਰਾ ਦੀ ਸਿਫਤ ਕੇਹੜੀ ।

ਕੌਤਕ ਨਵੇਂ ਤੋ ਨਵੇਂ ਰਚਾਵੰਦੇ ਨੇ ॥

ਕੁਛ ਦੂਰ ਜਦ ਗਏ ਦਸਮੇਸ਼ ਗੁਰੂ ਜੀ ।

ਇਕ ਬਾਗ ਨੂੰ ਜਾਇ ਤਕਾਇਆ ਸਿੰਘਾ ॥

ਵਾਹੋ ਦਾਹ ਕਰਕੇ ਨੇੜੇ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ।

ਸ਼ਾਨ ਵੇਖਕੇ ਚਿਤ ਹਰਖਾਇਆਂ ਸਿੰਘਾ ॥

ਅੰਦਰ ਬਾਗ ਦੇ ਜਾਇਕੇ ਜੋਧਿਆਂ ਨੇ ।

ਘੋੜੇ ਛਡਕੇ ਆਸਨ ਲਗਾਇਆ ਸਿੰਘਾਂ ॥

ਸੋਹਣੇ ਪਲੰਗ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ।

ਆਏ ਸੂਰਿਆਂ ਸੀਸ ਝੁਕਾਇਆ ਸਿੰਘਾਂ ॥

ਘੋੜੇ ਹਿਨੱਕਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਫਿਰਨ ਭਜੇ ।

ਤੋੜ ਤੋੜ ਕੇ ਫਲ ਵਰਤਾਇਆ ਸਿੰਘਾਂ ॥

ਦੇਗ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਟ ਤਿਆਰ ਹੋਈ ।

ਪੰਗਤ ਲਾਇਕੇ ਲੰਗਰ ਛਕਾਇਆ ਸਿੰਘਾ ॥

ਬੈਂਤ :- ਤੇਰੇ ਬਾਗ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਜਾੜ ਦਿਤਾ ।

ਚੇਲੇ ਆਇਕੇ ਹਾਲ ਸੁਣਾਵੰਦੇ ਨੇ ॥

ਸਾਡੇ ਵਰਜਿਆਂ ਮੂਲ ਨਾ ਰਹਿਣ ਬਾਬਾ ।

ਉਚੀ ਹੋਇਕੇ ਰੋਲੀਆਂ ਪਾਵੰਦੇ ਨੇ ॥

ਇਕ ਤੇਰੇ ਪਲੰਘ ਤੇ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ।

“ਸੱਚਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ” ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਵੰਦੇ ਨੇ ॥

ਮਥਾ ਚੰਦ ਵਰਗਾ ਕਲਗੀ ਡਲਕਦੀ ਹੈ ।

ਕਲਾਵਾਨ ਬਹੁਤੇ ਨਿਗਾਹ ਆਵੰਦੇ ਨੇ ॥

ਝਮ ਝਮ ਚਮਕਦੀ ਹਥ ਤਲਵਾਰ ਉਹਦੇ ।

ਬਾਬਾ ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਮਾਤ ਪਾਵੰਦੇ ਨੇ ॥

ਅਜ ਤੋੜੀ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ।

ਚੇਲੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਪਏ ਬੁਲਾਵੰਦੇ ਨੇ ॥

(ਮਾਧੋ ਦਾਸ) ਸੁਣਕੇ ਅਗ ਬਗੋਲਾ ਹੋਇਆ ।

ਹੁਕਮ ਬੀਰਾਂ ਦੇ ਤਾਂਈ ਸੁਣਾਵੰਦਾਈ ॥

ਵੇਖੋ ਕੌਣ ਬੇਖਬਰ ਹੋ ਆਇ ਬੈਠਾ ।

ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਭੁਲਾਵੰਦਾ ਈ ॥

ਉਸਨੂੰ ਮਾਰੋ ਉਲਟਾਏ, ਨ ਦੇਰ ਲਾਵੋ ।

ਹੁਕਮ ਬੀਰਾਂ ਦੇ ਤਾਂਈ ਚੜਾਵੰਦਾ ਈ ॥

ਝਟ ਜਾਇ ਪਲੰਗ ਨੂੰ ਕਰੋ ਮੁਧਾ ।

ਢੰਗ ਇਸਤਰਾਂ ਪਿਆ ਸਮਝਾਵੰਦਾ ਈ ॥

ਜਾਕੇ ਬੀਰਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਅਜ਼ਮਾਈ ਕੀਤੀ ।

ਹਿਲੇ ਪਲੰਗ ਨਾ, ਕਰ ਪੁਕਾਰ ਆਏ ॥

ਫਿਰ ਹੋਰ ਆਏ, ਫਿਰ ਹੋਰ ਆਏ ।

ਕੰਮ ਸਰੇ ਨਾ ਵਾਰ ਕਰ ਵਾਰ ਆਏ ॥

ਸਭੇ ਸਿਧੀਆਂ ਰਿਧੀਆਂ ਭੁਲ ਗਈਆਂ ।

ਕਿਉਂਕੇ ਹੋਇਕੇ ਬੀਰ ਲਚਾਰ ਆਏ ॥

ਜਤਨ ਸਾਧ ਨੇ ਫਦ ਬੇਹਦ ਕੀਤੇ ।

ਜਾਤੂ ਜੰਤਰਾਂ ਭਰਮ ਨਿਵਾਰ ਆਏ ॥

ਹਥ ਪਲੇ ਜਦ ਵੇਖਿਆ ਰਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ।
 ਬਾਜ਼ੀ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੰਤ ਜੀ ਹਾਰ ਆਏ ॥
 ਝੰਡਾ ਕਿਵਰ ਦਾ ਟੁਟ ਕੇ ਚੂਰ ਹੋਇਆ ।
 ਲਭੇ ਜੋਗ ਦੇ ਸਭੀ ਤਰਾਰ ਆਏ ॥
 ਉਹ ਅਬੱਲੜਾ ਝੱਲੜਾ ਅਕਲ ਦਾ ਸੀ ।
 ਪਾਇ ਪਲੜਾ ਸਮਝ ਕਰਤਾਰ ਆਏ ॥
 ਡਿਗਾ ਆਏ ਚਰਨੀ ਕਰਨੀ ਪਈ ਭਰਨੀਂ ।
 ਆਖੇ ਆਏ ਭਗਵਾਨ ਦਾਤਾਰ ਆਏ ॥
 ਨੱਸੀ ਬੰਦਗੀ ਹੋਈ ਸੁਮੰਦਗੀਓ ।
 ਬਖਸ਼ੋ ਦਾਸ ਨੂੰ ਜੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਆਏ ।
 ਦਾਸ ਜਾਨ ਕੇ ਚਰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਵੇ ।
 ਕਰਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਭਵਜਲੋਂ ਪਾਰ ਆਏ ॥
 ਸੁਣੋ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਏ ।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਤ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਛਕਾਵੰਦੇ ਨੇ ॥
 ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮ ਤੋ ਸ਼ੇਰ ਦਲੇਰ ਬਾਂਕਾ ।
 ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਗੁਰਨਾਮ ਫੁਰਮਾਵੰਦੇ ਨੇ ॥
 ਹੈਸੀ ਬੀਰ ਉਹ ਖੰਡੇ ਦੀ ਪਾਣ ਚਾੜੀ ।
 ਜਥੇਦਾਰ ਫਿਰ ਸਿੰਘ ਬਠਾਵੰਦੇ ਨੇ ॥
 ਕੜਾ, ਕੱਛਾ, ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਤੇ ਕੇਸ ਕੰਘਾ ।
 ਰਹਿਤ ਬਹਿਤ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਸਮਝਾਵੰਦੇ ਨੇ ॥
 ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਇ ਫਿਰ ਗੁਰਾਂ ਅਸੀਸ ਦਿਤੀ ।
 ਖੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਹਰਨਾਮ ਮਠਾਵੰਦੇ ਨੇ ॥
 ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੰਦਾ ਘਾਟ ਸਾਹਿਬ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਗੀਨਾ ਘਾਟ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਫਰਲਾਂਗ ਦੀ ਵਿਥ ਤੇ ਪਛਮਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਨਦੀਕੰਢੇ ਸ਼ਸ਼ੋਭਤ ਹੈ ।

ਬਾਬਾ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਜੀ (ਬਚਪਨੀ ਨਾਮ ਲਛਮਨਦਾਸ)
 ਪਿੰਡ ਗਜ਼ੋਰੀ ਇਲਾਕੇ ਪੁਣਛ ਵਿਚ ਰਾਮ ਦੇਵ ਰਾਜਪੁਤ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ
 ਲਿਆ ! ਸ਼ਿਕਾਰ ਖੇਡਦਿਆਂ ਜਦੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਗਰਭਵਤੀ ਹਰਨੀ
 ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪੇਟ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਬਚੇ ਨਿਕਲੇ, ਜੋ ਉਥੇ ਹੀ ਤੜਫ ੨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ
 ਤਿਆਗ ਗਏ । ਇਸ ਹਿਰਦੇ ਵੇਧਕ ਸੀਨ ਨੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਐਸ ਚੋਟ ਮਾਰੀ
 ਕਿ ਆਪ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋ ਜੰਗਲਾਂ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਫਿਰਦੇ ਫਿਰਾਂਦੇ ਵੱਖਨ
 ਵਿਚ ਇਕ ਲੂਣੀਆਂ ਨਾਮੀ ਮੰਤ ਜੀ ਦੇ ਆਇ ਚੇਲੇ ਬਣੇ । ਤਨੋ ਮਨੋ ਹੋਕੇ
 ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੇ ਜੰਤ੍ਰਾਂ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਸੂਝ ਹੋਈ ।

ਇਕ ਦਿਨ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਿੰਘਾਂ ਸਮੇਤ ਬੈਰਾਗੀ ਜੀ ਦੇ
 ਆਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਪਧਾਰੇ ਅਤੇ ਉਸੇ ਪਲੰਗ ਤੇ ਜਾਕੇ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨ ਹੋ ਗਏ ।
 ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਨਦੀ ਕੰਢੇ ਬੈਠੇ ਮਾਲਾ ਫੇਰ ਰਹੇ ਸਨ ਆਪਨੇ ਚੇਲਿਆ ਪਾਸੋਂ
 ਇਹ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਕੇ ਬੜਾ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਝਟ ਆਪਣੇ ਗੁਪਤ
 ਬੀਰਾਂ ਨੂੰ ਪਲੰਗ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿਤਾ । ਪ੍ਰੰਭੂ ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ
 ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋਂਦੀ ਵੇਖੀ ਤਦੋਂ ਅਧੀਰ ਹੋਕੇ ਆਏ ਸਾਹਿਬਾਂ
 ਦੀ ਚਰਨੀ ਡਿਗਾ ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ! ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਓ ! ਆਪਣੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ
 ਸਿਧੇਮਾਰਗ ਪਾਓ ! ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਭਾਵ ਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਦੀ ਦਾਤ ਬਖਸ਼ ਬਾਬਾ ਗੁਰਬਖਸ਼ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਰਖਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਜਥੇਦਾਰ
 ਥਾਪਿਆ । ਕੁਛ ਚਿਰ ਪਿਛੋਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਨੂੰ ਪੰਜ
 ਤੀਰ ਪੰਜੀ ਸਿੰਘ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਗਾਰਾ ਬਖਸ਼ਕੇ ਮਲੈਛਾ ਦਾ ਕਾਲ ਬਣਾਕੇ
 ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੰਗਤ ਸਾਹਿਬ

ਦੋਹਿਰਾ :- ਅਰਜ ਕਰੀ ਤਬ ਸ਼ਾਹ ਨੇ, ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ।
 ਦੇਹੁ ਆਗਿਆਂ ਦਾਸ ਨੂੰ, ਕਰਨਾ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ।

ਪਉੜੀ :- ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਤਬ ਗੁਰਾਂ ਨੈ ਇਉਂ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ।
 ਤੁਝ ਕੋ ਭਇਓ ਕਾਜ ਕਿਆ ਕਿਉਂ ਕਰੀ ਤਿਆਰੀ ।
 ਕਹੇ ਬਹਾਦਰਸ਼ਾਹ, ਸੁਣੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ।
 ਤਲਬ ਹੈ ਦੇਨੀ ਫੌਜ ਨੂੰ, ਨਹੀ ਪਾਸ ਹਮਾਰੇ ।
 ਸੁਨ ਬੇਨਤੀ ਤਬ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਧੀਰਜ ਬੰਧਵਾਈ ।
 ਤਲਬ ਮਿਲੇ ਸਬ ਫੌਜ ਨੂੰ ਕਰ ਫਿਕਰ ਨਾ ਰਾਈ ।

॥ ਚੌਪਈ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਐਸੇ ਫੁਰਮਾਇਓ, ਦੀਨਾਰਨ ਕੋ ਢੇਰ ਲਗਵਾਇਓ ।
 ਸ਼ਾਹ ਕੋ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਬਿਠਾਲਾ, ਕਰੀ ਕਾਰ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ।
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਗੁਰੂ ਇਹ ਫੁਰਮਾਵੈਂ, ਸਬ ਸੈਨਾ ਕੋ ਪਾਸ ਬੁਲਾਵੈਂ ।
 ਭਰ ਭਰ ਢਾਲ ਮੋਹਰ ਗੁਰ ਦੇਵੈਂ, ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਕਾ ਸੰਸਾ ਖੋਵੈਂ ।
 ਹਰਖਤ ਚਿਤ ਆ ਸਭ ਕੋਈ ਲੇਵੈ, ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਰਸਨ ਦੁਖ ਖੋਵੈ ।
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਰ ਹੋਇ ਦਿਆਲ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵੈਂ ਭਰ ਭਰ ਢਾਲ ।
 ਸੰਗਤ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਦਰਸੇ ਫਲ ਪਾਏ ਅਪਾਰਾ ।
 ਹਰਨਾਮਸਿੰਘ ਅਸ ਭਣਿਓ ਬੈਣ, ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਦੈਨ ।

ਇਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੰਗਤ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਡੇਢ
 ਮੀਲ ਪੂਰਬ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਅਖੀਰ ਗੁਦਾਵਰੀ ਕੰਢੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਦੀਦਾਰੇ
 ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦੱਖਨ ਆਗਮਨ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਥੇ
 ਹੀ ਡੇਰੇ ਲਗਾਇ ਰਾਏ ਸਨ । ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ੫੦੦ ਦਾ ਗੁਰਪੂਰਬ ਵੀ
 ਇਥੇ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ।

ਜਦੋਂ ਮੁਗਲ ਫੌਜਾ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਾਸੋਂ ਤਲਬ ਮੰਗੀ ਉਹ ਬੜਾ
 ਚਿੰਤਾਤੁਰ ਹੋ ਦਿਲੀ ਜਾਨਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਕੇ ਇਥੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ
 ਆਗਿਆ ਲੈਣ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਿਵਾਜ ਦਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਦੂਜੇ

ਦਿਨ ਮਾਲਟੇਕੜੀ ਤੋ ਗੁਪਤ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮੰਗਵਾਕੇ ਫੌਜਾ ਨੂੰ ਢਾਲੇ ਭਰ-ਭਰ ਕੇ
ਮਾਇਆ ਬਖਸ਼ੀ ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖ ਸ਼ਾਹ ਅਸਚਰਜ਼ ਰਹਿ ਗਿਆ ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਮਾਲਟੇਕੜੀ ਸਾਹਿਬ

ਸੁਣੋ ਖਾਲਸਾ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ, ਮਾਲ ਟੇਕੜੀ ਬੇਹ ਜੋ ਭਾਰੀ ।

ਤਹਿ ਠਾਹ ਜਾਵੋ ਦੇਰ ਨਾ ਲਾਵੋ, ਇਸ ਵਿਧ ਹਮਰੋ ਹੁਕਮ ਬਜਾਵੋ ।
ਦੀਓ ਪਤਾ, ਤਹਿ ਜਾਇ ਉਖਾੜੋ, ਪੰਜ ਹਥ ਖੋਦੋ ਦੇਰ ਨਿਵਾਰੋ ।

ਤਹਿ ਠਾਹ ਹਮਰੋ ਅਹੈ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਦੀਓ ਹੁਕਮ ਇਸ ਵਿਧਗੁਣ ਖਾਨਾ ।
(ਪਉੜੀ) ਸੁਣਿਓ ਹੁਕਮ ਜਬ ਖਾਲਸੇ, ਤਬ ਕਰੀ ਤਯਾਰੀ ।

ਗੱਡੇ ਗਡੀਆਂ ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਿੰਘ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ।

ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਝਟ ਤਹਾਂ ਜਹਾਂ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ।

ਲੇ ਖਣਲੀ ਤਬ ਖੋਦਿਓ ਸਿੰਘਨ ਬਲਿਕਾਰੀ ।

ਵੇਖ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸੂਰਮੇਂ, ਜਾਵੈਂ ਬਲਿਹਾਰੀ ।

ਭਰ ਭਰ ਰਡੇ ਤੁਰ ਪਏ, ਗੁਰ ਖੇਲ ਨਿਆਟੀ ।

ਮਾਲਟੇਕੜੀ ਥਾਨ ਸੁਭ ਹੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੀ ।

ਸੰਗਤ ਸਾਹਿਬ ਮਾਂਹਿ ਦੀਓ, ਭਰ ਢਾਲੇ ਭਾਰੀ ।

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਗੁਰਚਰਨ ਕੋ ਬੰਦਨ ਲਖ ਵਾਰੀ ।

ਕੌਤਕ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਲਿਖ ਸਕੇ ਨਾ ਸ਼ਾਇਰੀ ।

ਇਹ ਗੁਰਧਾਮ ਪਕੀ ਸੜਕ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ
ਮੀਲ ਉਤਰ ਪੂਰਬ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਰੇਲਵੇ ਲਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ਸ਼ੋਭਤ ਹੈ ।

ਇਥੇ ਛਿਆਨਵੇ ਕਰੋੜ ਖਾਲਸੇ ਲਈ ਢਾਈਦਿਨਾਂ ਦਾ ਲੰਗਰ ਖਰਚ ਦਸਿਆ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਜਗਤ ਤਾਰਕ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ
੧੫੬੦ ਈ: ਵਿਚ ਇਥੇ ਪੁਜੇ ਅਤੇ ਇਸੇ ਮਾਲ ਦੀ ਟੇਕੜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ

ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਰਨਾ ਦੀ ਛੋਹ ਦੇ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਨਾਨਕ ਪੁਰੀਨੂੰ
ਭਾਗ ਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਨਾਨਕ ਝੇਰਾ ਬਿਦਰ ਨੂੰ ਪਧਾਰੇ ਸਨ ।

ਸੰਨ ੧੯੨੬ ਈ: ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਪਲੇਗ ਪੈ ਜਾਨ ਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕੀਂ
ਇਥੇ ਲਾਗੇ ਹੀ ਬਾਹਿਰ ਝੌਂਪੜਿਆ ਵਿਚ ਆ ਵਸੇ । ਅਧ ਦਸੰਬਰ ਦੀ
ਇਕ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਲੇਗ ਦੇ ਮਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਇਕ ਮੁਰਦਾ
ਦਫਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਕਬਰਸਥਾਨ ਜਾਹਰ ਕੀਤਾ ਇਹ ਘਟਨਾ ਸਿਖ
ਮੁਸਲਮ ਫਸਾਦ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਮੁਕਦਮਾ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ
ਗਿਆ ਤੇ ਫੇਰ ਅੰਤ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਫਤੇ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਹ ਲਾਸ਼ ੧੯੩੦ ਈ:
ਵਿਚ ਇਥੋਂ ਕਢਾਈ ਗਈ ਇਥੋਂਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਭਾਈ ਬੀਰਸਿੰਘ ਜੀ
ਹਨ ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੀਰਾਘਾਟ ਸਾਹਿਬ

ਬੈਂਤ :- ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਚਲ ਕਰਕੇ,

ਆਇਆ ਗੁਰਾਂਦਾ ਕਰਨ ਦੀਦਾਰ ਭਾਈ ।
ਕਈਆਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਜਲਾ ਤੈ ਕਰਕੇ,

ਪਹੁੰਚਿਆ ਆਨ ਨੰਦੇੜ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਈ ।
ਪਤਾ ਲਿਆ ਫਿਰ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ।

ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਓਥੇ ਨਿਹਚਾ ਧਾਰ ਭਾਈ ।
ਸ਼ਾਨ ਵੇਖਕੇ ਸ਼ਾਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ।

ਡਿੱਠਾ ਗੁਰੂ ਦਾ ਅਜਬ ਦਰਬਾਰ ਭਾਈ
ਲੈ ਕੇ ਆਗਿਆ ਸਾਹਿਬਾਂ ਤੋਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ।

ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹੋ ਕੇ ਤਿਆਰ ਭਾਈ ।
ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਤੋਹਫੇ ਬੇਅੰਤ ਆਂਦੇ ।

‘ਹੀਰਾ’ ਨਾਲ ਇਕ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਭਾਈ ।

ਬਾਲ ਸੋਨੇ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਹੱਥ ਦੇ ਕੇ ।

ਆਇਆ ਨਾਲ ਦਿਲ ਰਖ ਪਿਆਰ ਭਾਈ ।

ਆਕੇ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਗੁਰਾ ਨੂੰ ਟੇਕ ਮੱਥਾ ।

ਹੀਰਾ ਰਖਿਆ ਅਗੇ ਚਮਕਾਰ ਭਾਈ ।

ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਗੁਰਾਂ ਅਗੇ ।

ਐਪਰ ਦਿਲ ਦੇ ਵਿਚ ਹੰਕਾਰ ਭਾਈ ।

ਘਟਾਂ ਘੜਾਂ ਦੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸਨ ।

ਹੀਰਾ ਸੁਟਿਆ ਨਦੀ ਵਚਕਾਰ ਭਾਈ ।

ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਗੁਰੂ ਹਸ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ।

ਜਾਕੇ ਵੇਖ ਨਦੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਹਾ ।

ਹੀਰਾ ਆਪਣਾ ਵੇਖ ਕੇ ਚੁਕ ਲੈਣਾ ।

ਨਾਲੇ ਦਿਲ ਦਾ ਭਰਮ ਨਿਵਾਰ ਸ਼ਾਹਾ ।

ਜਾਕੇ ਨਦੀ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕੀ,

ਇਥੇ ਅੰਤ ਨ ਹੀਰਿਆਂ ਦਾ ਆਵੰਦਾਈ ।

ਨਦੀ ਹੀਰਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਦਿਸੇ ।

ਵੇਖ ਸ਼ਾਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਵੰਦਾਈ ।

ਖੁਦ ਖੁਦਾ ਹੋ ਜੀ ਸ਼ਾਹ ਕਹੇ ਮੁਖ ਥੀਂ ।

ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਭੁਲਾਂ ਬਖਸ਼ਾਵੰਦਾਈ ।

“ਹੀਰਾਘਾਟ” ਸ਼ਾਹਾ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਹੋਸੀ ।

ਸੱਚਾ ਪਾਂਤਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਵੰਦਾਈ ।

ਇਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਜੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮੀਲ ਪੂਰਬ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ
ਨਦੀ ਕੰਢੇ, ਪਿੰਡ ਬਾਹਮਣਵਾੜਾ ਤੋਂ ਇਕ ਫਰਲਾਂਗ ਦੀ ਵਿਥ ਤੇ ਸ਼ਬੋਭਤ
ਜੈ । ਇਥੇ ਬਹਾਦਰਸ਼ਾਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਇਕ ਬਹੁਮੁਲਾ ਹੀਰਾ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ
ਭੇਟਾ ਕੀਤਾ, ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਨਵਿਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਹ ਦੇ

ਵੇਖਦੇ ਵੇਖਦੇ ਉਹ ਹੀਰਾ ਨਦੀ ਵਿਚ ਸੁਟ ਦਿਤਾ । ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ
 ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਿੰਤਾਂਤੁਰ ਹੋਇਆ ਫਿਰ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਮੁਸਕਾਉਂਦਿਆਂ ਫੁਰਮਾਇਆ
 “ਵੇਖੋ ਸ਼ਾਹ ਜੀ । ਨਦੀ ਦਾ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਕਿਸਤਰਾਂ ਆਪਣੇ ਅਨੰਦ ਵਿਚ
 ਝਲਮਲ ਝਲਮਲ ਕਰਦਾ ਵਗ ਰਿਹਾ ।” ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਜਦੋਂ ਨਦੀ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ
 ਤਾਂ ਉਥੇ ਬੇਅੰਤ ਹੀ ਬਹੁ ਮੁਲੇ ਹੀਰੇ ਪਏ ਵੇਖੇ, ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਹੋ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ
 ਚਰਨ ਫੜ ਲਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭੁਲ ਬਖਸ਼ਵਾਈ ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਜੀ

ਦੋਹਿਰਾ :— ਹੀਰਾਘਾਟ ਦਾ ਦਰਸ ਕਰ, ਹੋਇਆ ਚਿਤ ਪਰਸੰਨ ।

ਸੁੰਦਰ ਇਹ ਸੁਭ ਥਾਨ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਧੰਨ ਧੰਨ ।

ਕੌਰੜਾ ਛੰਦ :— ਧੰਨ ਧੰਨ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਗਾਈ ਏ ।

ਚਲ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਜੋ ਇਥੇ ਆਈਏ ।

ਹਥ ਜੋੜ ਚਰਨੀ ਨਿਵਾਂਵਾ ਮਾਥ ਜੀ ।

ਮਾਤਾ ਸੀਸ ਰਖੀਂ ਪੁਤਰਾਂ ਦੇ ਹਾਥ ਜੀ ।

ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਮਾਈ ਏ ।

ਚਲ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਜੋ ਇਥੇ ਆਈ ਏ ।

ਝੋਲੀ ਪਾਇ ਮਾਤਾ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ।

ਦੁਖੜੇ ਹਜ਼ਾਰ ਜ਼ਫਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਲਿਆ ।

ਸੀਤਲ, ਸੁਖੀਲ ਉਪਮਾ ਅਲਾਈ ਏ ।

ਚਲ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਜੋ ਇਥੇ ਆਈ ਏ ।

ਸੋਹਣਾ ਅਸਥਾਨ ਰੋਣਕਾਂ ਨੇ ਭਾਰੀਆਂ ।

ਆਉਣ ਚਾਰੇ ਪਾਸੋਂ ਸੰਗਤਾ ਪਿਆਟੀਆਂ ।

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਗਾਵੈ ਲਖਾਂ ਹੀ ਲੁਕਾਈ ਏ ।

ਚਲ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਜੋ ਇਥੇ ਆਈ ਏ ॥

ਸੂਰਮੇ ਦਲੇਰ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਗੱਜਦੇ ।
 ਦੇਗ ਬੇਸ਼ਮਾਰ ਤੇ ਨਗਾਰੇ ਵਜਦੇ ।
 ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤੇ ਮਾਤਾ ਦੀ ਕਮਾਈ ਏ ।
 ਚਲਕੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਜੋ ਇਥੇ ਆਈ ਏ ॥
 ਉਪਮਾ ਬੇਅੰਤ, ਨਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਆਵੰਦਾ ।
 ਮਾਤਾ ਉਪਕਾਰ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੰਦਾ ।
 ਹਰਨਾਮਸਿੰਘ ਦਾਸ ਉਪਮਾ ਕੀ ਯਾਈ ਏ ।
 ਚਲ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਜੋ ਇਥੇ ਆਈ ਏ ॥

ਦੋਹਰਾ :- ਬੜੇ ਸਿੰਘ ਬਲਵਾਨ ਜੋ, ਉਤਮ ਜਿਨ ਕੀ ਬੁਧ ।

ਨਿਹੰਗਸਿੰਘ ਜੀ ਤਹਿ ਬਸੈ, ਕਾਰਜ ਕਰਹੈਂ ਸੁਧ ।

ਇਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੀਰਾਘਾਟ ਤੋਂ ਪੈਣਾ ਮੀਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਤੋਂ ੭ ਮੀਲ ਪੂਰਬ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਨਦੀ ਕੰਡੇ ਬਸ਼ੋਭਤ ਹੈ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਹੀਰਾਘਾਟ
 ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਤੇ ਪੰਥ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਪੂਜਨੀਕ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਜੀ ਦੇ
 ਇਥੇ ਭੇਰੇ ਲਗਾਇ ਗਏ ਸਨ ਇਥੇ ਨੌ ਮਹੀਨੇ ਤੇ ਨੌ ਦਿਨ, ਮਾਤਾ ਜੀ ਨਾਮ
 ਬਾਣੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਕੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
 ਹੀ ਦਰਸ਼ਨਾ ਲਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ, ਵਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ
 ਅਨੁਸਾਰ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ ।

ਸੰਨ ੧੯੨੨ ਈ: ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਬਾਬਾ ਮਿਤਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ
 ਬਾਬਾ ਧਰਮਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਜਥੇ ਸਮੇਤ ਏਥੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਜੇ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ
 ਗੁਰੂ ਅਸਥਾਨ ਦੇਖਕੇ ਇਥੇ ਹੀ ਭੇਰੇ ਲਾ ਲਏ । ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਕਠਿਨ
 ਤਪੱਸਿਆ ਤੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਮਿਹਰ ਦਾ ਸਦਕਾ ਇਥੇ ਵੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਦੇਗ
 ਅਤੁਟ ਵਰਤ ਰਹੀ ਹੈ । ਅਤੇ ਨਿਹੰਗਸਿੰਘ ਜੀ ਸੰਗਤ ਦੀ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ
 ਸੇਵਾ ਕਰਦੇਹਨ ਇਥੋਂ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ
 ਜੀ ਭਨ ।

ਗੁਰੂ ਮਾਤਾ ਸ਼ਿਕਾਰਘਾਟ ਸਾਹਿਬ

ਬੈਠ :- ਚੋਜੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੀ ਚੋਜ ਅਪਾਰ ਕਰਦੇ ।

ਹੁਕਮ ਸਿੰਘਾ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਦਾਤਾਰ ਭਾਈ
ਸਾਡੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਬਟ ਪਟ ਕਰੋ ਹਾਜ਼ਰ ।

ਸਾਜ ਬਾਜ ਵੀ ਦਲ ਸਿੰਗਾਰ ਭਾਈ ।
ਨਾਲੇ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਸਾਰੇ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ।

ਲਾਵੇ ਦੇਰ ਨ, ਹੋਵੋ ਤਿਆਰ ਭਾਈ ।
ਕਲਗੀ ਚਮਕਦੀ ਸੂਰਜੋ ਵਧ ਸੋਹਣੀ ।

ਚੜੇ ਸ਼ਹਿਨਸਾਹ ਦਲ ਸਿੰਗਾਰ ਭਾਈ ।
ਪਿਛੇ ਸੂਰਮੇ ਚੜੇ ਗੜ ਗੱਜ ਥਾਂਕੇ ।

ਹਿਲੀ ਧਰਤ ਅਕਾਸ਼ ਗੰਜਾਰ ਭਾਈ ।
ਸੇਰ, ਚਿਤਰੇ ਬਾਘ ਬੇਅੰਤ ਮਾਰੇ ।

ਕੱਟੀ ਜੂਨ, ਗੁਰੂ ਕਰਨ ਉਧਾਰ ਭਾਈ ।
ਕਰਦੇ ਹੱਲੇ ਤੇ ਹੱਲਾ ਤੇ ਧਰਤ ਹੱਲੇ ।

ਨਿਕਲ ਦੂਰ ਗਏ ਜੰਗਲ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਈ ।
ਇਕ ਝਾੜੀ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਤਕਿਆ ਜਾ ।

ਬੈਠਾ ਸਹਿਆ ਸੀ ਲਿਆ ਨਿਹਾਰ ਭਾਈ ।
ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੀਰ ਚੜਾਇ ਚਿਲੇ ।

ਹੋਇਆ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾ ਹੀ ਵਾਰ ਭਾਈ ।
ਉਤਰ ਘੋੜਿਓਂ ਚੁਕ ਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ।

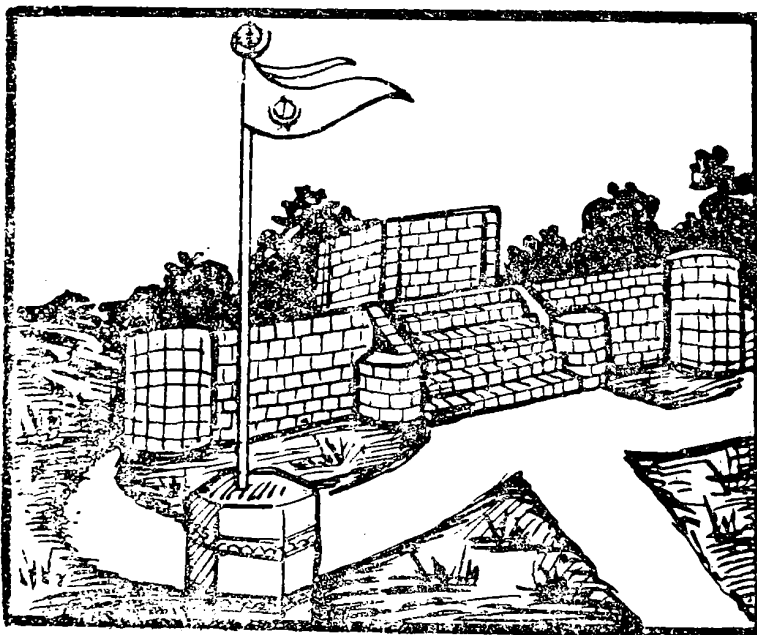
ਨਾਲੇ ਕਰਦੇ ਸਨ ਦਿਲੋਂ ਪਿਆਰ ਭਾਈ ।
ਹਥ ਜੋੜ ਫਿਰ ਸਿੰਘਾ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ।

ਮਹਾਰਾਜ ! ਕੀ ਕੌਤਕ ਰਚਾਇਆ ਏ ।

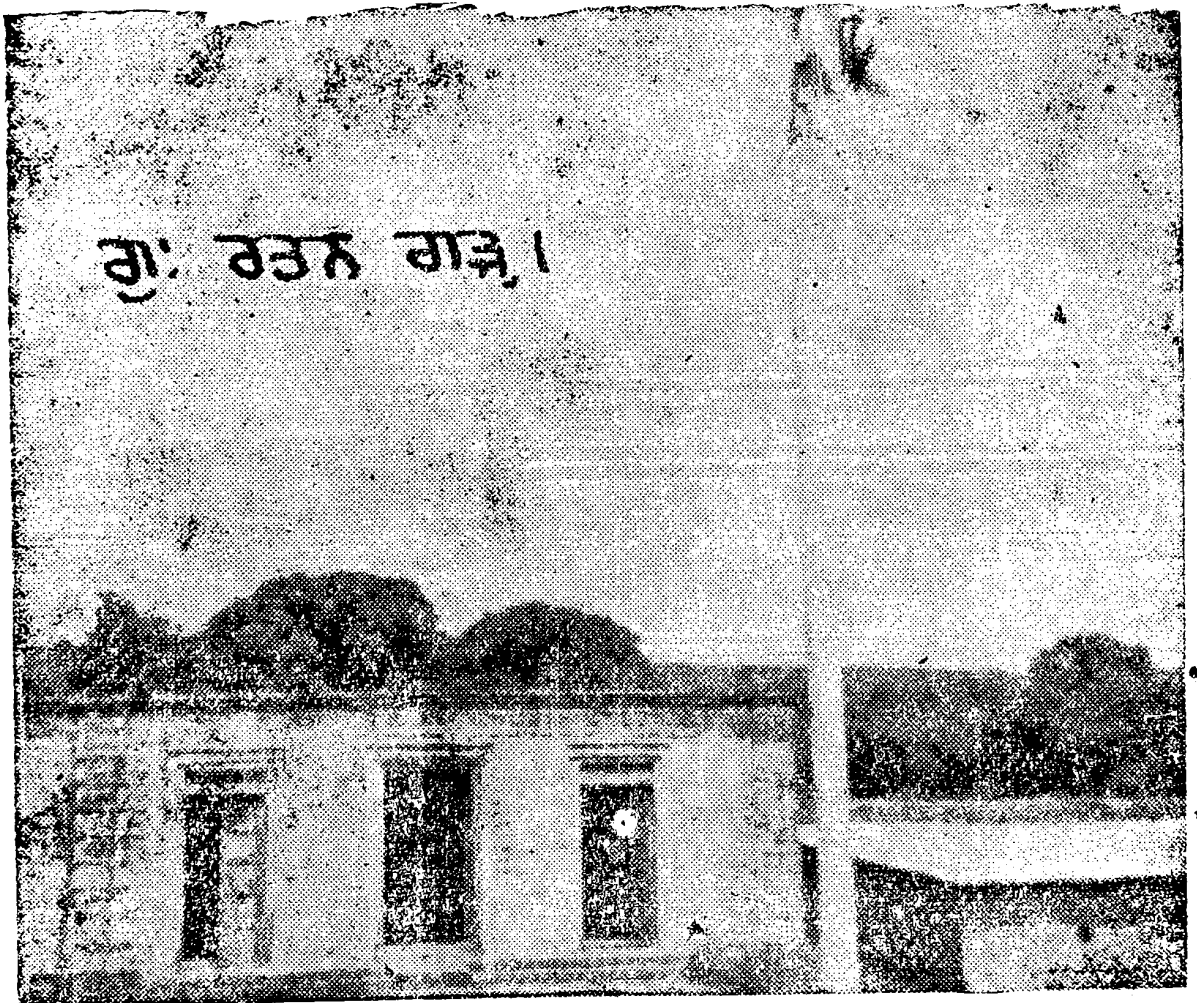
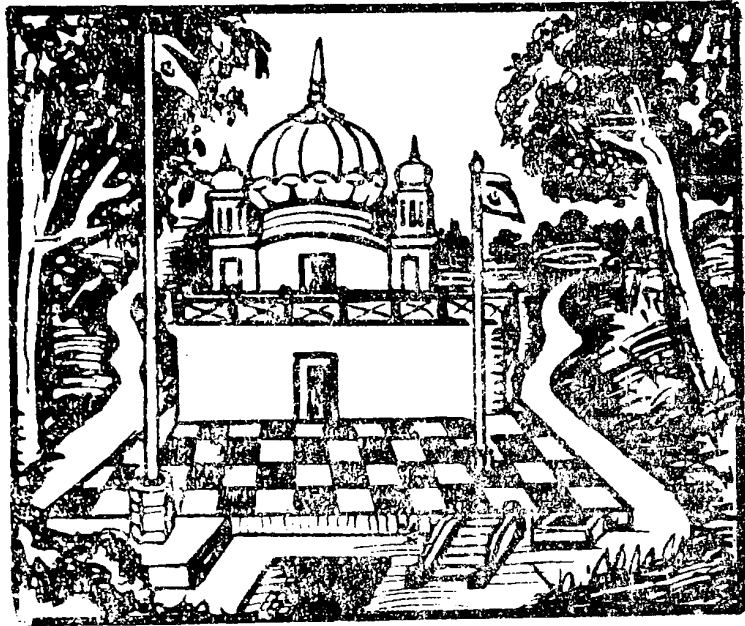
ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਾ ਘਾਟ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਖਾਤਾ ਸਾਹਿਬ

ਗਰਬਾਗ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਘਾਟ

ਸਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮਝ ਨਾ ਆਏ ਕੋਈ ।

ਸਹਿਆ ਮਾਰ ਕੇ ਆਪ ਕਿਉਂ ਚਾ ਇਆ ਏ ।

ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਮੂਲਾ ਖਤਰੀ ਸੀ ।

ਬੇਮੁਖ ਹੋਇਕੇ ਦੁਖ ਉਠਾਇਆ ਏ ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਏ ਘਰ ਮਿਲਨ ਇਸਨੂੰ ।

ਅਗੋਂ ਘਰ ਦਿਆਂ ਅੰਦਰ ਫੁਪਾਇਆ ਏ ।

ਅੰਦਰੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਲੜਗਿਆ ਨਾਗ ਇਸਨੂੰ ।

ਵੇਖੋ ਮੌਤ ਕੀ ਫੰਗ ਬਠਾਇਆ ਏ ।

ਮੂਲਾ ਸਹੇ ਵੀ ਜੂਨ ਭਗਵਾਨ ਪਾਇਆ ।

ਇਥੇ ਆਏ ਇਸ ਬਟ ਲੰਘਾਇਆ ਏ ।

ਇਕੋਹ ਕੁਲਾਂ ਹੁਣ ਇਹਦੀਆਂ ਤਰ ਗਇਆਂ ਨੇ ।

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦਾ ਫੰਧ ਕਟਾਇਆ ਏ ।

ਦਾਸ ਕਹੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਆਏ ਜੇਹੜਾ ।

ਗੋੜਾ ਗੁਰਾਂ ਚੋਰਾਸੀ ਮੁਕਾਇਆ ਏ ।

ਇਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ੧੦ ਮੀਲ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਜੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮੀਲ ਨਦੀ ਕੰਢੇ ਇਕ ਛੋਟੀ ਪਹਾੜੀ ਤੇ ਬਸ਼ੋਭਤ ਹੈ, ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਬਚਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ, ਸਿਆਲ ਕੋਟ ਵਾਲੇ ਬੇਮੁਖ ਹੋਏ ਮੂਲੇ ਖਤਰੀ ਦਾ, ਸਰੇ ਦੀ ਜੂਨ ਤੋਂ ਇਥੇ ਹੀ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਹਾੜੀ ਤੇ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨ ਹੋਕੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ । ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਇਥੇ ਤਾਂ ਅਨੰਦਪੁਰ ਵਾਲੀ ਮਿਠੀ ਮਿਠੀ ਪੌਣ ਆਉਦੀ ਹੈ ਕੁਝ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਬਿਰਧ, ਬਚੇ ਬੜੀ ਦੂਰੋਂ ੨ ਪੁਜ, ਹਜ਼ੂਰ ਦੇ ਚਰਨ ਕੰਵਲ ਪ੍ਰਸਕੇ ਜਨਮ ਸੁਫਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਪਰੰਤੂ ਐਨੀ ਦੂਰ ਇਥੇ ਕੇਹੜਾ ਸੂਰਮਾ ਆਵੇਗਾ ?

ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਵਰ ਦਿਤਾ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਇਥੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੀ ਹੀ

ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਸੀਂ ਇਥੇ ੬੦-੭੦ ਵਰੇ ਦੇ ਬਿਰਧਾਂ ਦੀ ਆਸ ਰਖਾਂਗੇ ।
ਇਸ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਥਲੇ ਹੀ ਇਕ ਪੁਰਾਣਾ ਮੰਦਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਹਨੂਮਾਨ ਦਾ
ਜਨਮ ਅਸਥਾਨ ਦਸਦੇ ਹਨ ।

ਇਕ ਅਸਚਰਜ ਕੌਤਕ

ਹੁਣ ਇਸ ਪਾਵਨ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਪਰਜਟ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਇਥੇ ਭਾਰੀ
ਰਮਣੀਕਤਾ ਹੋਣ ਲਗੀ । ਸਾਹਿਬ ਚੋੜ ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਚੋੜ
ਵਰਤਾਉਣ ਲਗੇ । ਦੋਨੋ ਵੇਲੇ ਦੀਵਾਨ ਦਾ ਦਿਲ ਖਿਚਵਾਂ ਤੇ ਅਨੰਦਮਈ
ਨਜ਼ਾਰਾ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਂਮ ਨੂੰ ਮਾਤ ਪਾਉਣ ਲਗਾ । ਬਾਮ ਨੂੰ ਸੂਰਮੇ ਪਟੇਬਾਜੀ
ਦੇ ਜੋਹਰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਗੇ । ਗਲ ਕੀ । ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਅਨੰਦਮਈ ਰੌਣਕਾਂ
ਵਧਨ ਲਗੀਆਂ । ਇਕ ਦਿਨ ਦੋ ਪਠਾਨ ਭਭਾ ਅਤਾਉਲਾ ਖਾਂਨ ਤੇ ਗੁਲ
ਖਾਂਨ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ । ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੌਜ
ਵਿਚ ਨੌਕਰ ਰਖ ਲਿਆ, ਇਹ ਦੋਨੋ ਭਰਾ ਮੀਰਪੁਰ ਛੋਟਾ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਅਤੇ
ਪੈਂਦੇ ਖਾਂ ਦੇ ਪੋਤੇ ਸਨ । ਜਦੋ ਵੀ ਇਹ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਬੈਠਕੇ
ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ਜਿਤਾਉਂਦੇ ਸਨ । ਇਹ ਦੇਖਕੇ ਇਕ ਦਿਨ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ
ਸ਼ੰਕਾ ਪਰਜਟ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕੇਵਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਹਿਕੇ ਚੁਪ ਕਰਾ ਦਿਤਾ
“ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਕ ਅਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਹੈ ।” ਕੁਝ ਚਿਰ ਪਿਛੋ
ਇਕ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਨੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਅੱਗੇ ਇਕ ਫੌਲਾਦੀ ਕਟਾਰ ਲਿਆਕੇ ਭੇਟਾ
ਧਰੀ । ਦਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਕਟਾਰ ਹਸਤ ਕੰਵਲਾ ਵਿਚ ਲੈਕੇ, ਫਿਰ ਲਾਂਗੇ ਬੈਠੇ
ਗੁਲ ਖਾਂਨ ਨੂੰ ਕਟਾਰ ਫੜਾਉਂਦਿਆਂ ਪੁਛਿਆ “ਇਹ ਕਟਾਰ ਕੌਸੀ ਹੈ ?”
ਗੁਲਖਾਂਨ ਫੌਲਾਦੀ ਕਟਾਰ ਦੇਖਕੇ ਭਰਮ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੜੀ ਉਸਤਤੀ ਕਰਨ
ਮਗਰੋਂ ਕਹਿਨ ਲਗਾ, “ਜੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਕਟਾਰ ਜੁਧ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੋਵੇ
ਤਾਂ ਫਿਰ ਹਜ਼ੂਰ ਮੇਰੇ ਹਥ ਵੇਰੋ ।” ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਣ ਲਗੇ । ਗੁਲਖਾਂਨ !
ਜਿਸ ਸੂਰਮੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਡਿਆਂ ਦਾ ਅਣੱਖੀ ਖੂਨ ਠੰਡਾ ਤੇ ਮਧਮ ਪੈ

ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਤੀਖਣ ਸ਼ਾਹੂ ਹੋਇਆਂ ਭੀ ਨਹੀਂ ਲੜ ਸਕਦਾ । ਸਾਹਿਬਾਂ
 ਨੇ ਉਹ ਕਤਾਰ ਤਾਂ ਉਸੇ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਦਿਤੀ ਪਰੰਤੂ ਕਈ ਤਰਾਂ ਦੇ ਤਰੱਕ ਭਰੇ
 ਬਚਨ ਕਹੇ । ਜਿਸਦੇ ਨਾਮਨੇ ਵਜੋਂ ਸੂਰਜ ਪਰਕਾਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਇਹ ਇਕ
 ਚੌਪਈ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ -* ਚੌਪਈ *-

ਹਾਥ ਬਣਤੂ ਸਤਰੂ ਰੋਇ ਪਾਸੀ, ਹੋਇ ਕਪੂਤ ਕਰ ਸਕਹਿ ਨ ਨਾਸੀ ।
 ਪਿਤਾ ਪਿਤਾਮਾ ਲੋਇ ਨਾ ਬਦਲਾ, ਏਕ ਜਨਮ ਤਿਹ ਕਾਇਰ ਬਿਦਲਾ ॥

ਇਹ ਬੋਲੀ ਗੁਲਖਾਨ ਨੂੰ ਤੀਰ ਵਾਂਗੂੰ ਵਿੰਨ ਗਈ । ਕਿਉਂਕਿ ਉਨੂੰ
 ਯਾਦ ਸੀ ਜੋ ਛੇਵੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਦੇ ਹਥ ਮੇਰੇ ਦਾਦਾ ਪੈਂਦੇਖਾਨ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਸੀ । ਪਰ ਕਰ ਵੀ
 ਕੀ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਵੇਲਾ ਤਾੜਨ ਲਗਾ ਇਕ ਦਿਨ ਕਨਾਤਾਂ ਅੰਦਰ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਸਵਾ ਲਖ ਹੀ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨ ਸਨ ਇਸ ਨੀਚ ਤੁਰਕ ਨੇ ਵੇਲਾ ਤਾੜ
 ਆਪਣੇ ਭਫਾ ਅਤਾਉਲਾ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਤੇ ਉਸੇ ਕਾਰ ਨਾਲ ਵਾਰ
 ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਵਖੀ ਵਿਚ ਲਗੀ ਅਤੇ ਅੱਖ ਪੁਲ ਗਈ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਨੇ ਇਕ ਹਥ ਨਾਲ ਜਖਮ ਦਬ ਕੇ ਦੂਜੇ ਹਥ ਨਾਲ ਤੇਗਾਵਾਹ ਇਸ ਗੀਦੀ
 ਨੂੰ ਉਥੇ ਹੀ ਥਾਇ ਰਖਿਆ । ਦੂਜੇ ਪਠਾਨ ਨੂੰ ਜੋ ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਕੇ ਨਠਨ
 ਲਗਿਆ ਕਨਾਤਾਂ ਦੇ ਕਿਲੇ ਨਾਲ ਠੇਕਰ ਖਾਕੇ ਡਿਗ ਪਿਆ ਸੀ ਭਾ:
 ਆਲਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਾਰ ਬੁਲਾ ਦਿਤਾ । ਇਸ ਘਾਣਾ ਨੂੰ ਕਈਆਂ
 ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਨੇ ਹੋਰ ਚੰਗਨ ਵਿਚ ਰੰਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਠੀਕ ਨਹੀਂ । ਜਦੋਂ
 ਸਟਹਦੀ ਸੂਬੇ ਵਜ਼ੀਦਖਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨੀਂਹਾਂ
 ਚਿਣਵਾਕੇ ਕਤਲ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਓਸ ਦਿਨੋਂ ਸੂਬੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਪਣੇ
 ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦਾ ਭੈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ
 ਖਤਮ ਕਰਨਗੇ । ਇਸ ਨੇ ਦੋ ਪਠਾਨ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਲਾਲਚ
 ਦੇਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ । ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਦਿੱਲੀ ਗਏ, ਉਥੋਂ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੰਦੇੜ ਗਏ ਹਨ । ਇਹ ਉਥੇ ਦਲ
 ਨੰਦੇੜ ਆਏ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੇਕਰ ਰਖਿਆ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਕਾ
 ੩੫

ਤਾੜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਕਟਾਰ ਮਾਰੀ । ਬਹਾਦਰ ਬਾਹ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਣ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਪਠਾਣ ਬਚਿਆਂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਖਿਲਅਤ ਭੇਜੀ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਲਾਂ ਤੋਂ ਪਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹਾਦਰਬਾਹੁ ਦਿਖਾਵੇ ਦਾ ਸਿਖ ਸੀ । ਝਟ ਹੀ ਜਰਾਹ ਬੁਲਾਕੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਮਰਮ ਪੱਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਤਾਰਾ ਅਠਾਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਜਖਮ ਭਰ ਆਇਆ । ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦਰ ਬਾਹ ਨੇਵੀ ਬਾਹ ਜਰਾਹ ਤੇ ਉਮਰਾਵ ਨਾਲ ਭੇਜੇ । ਇਕ ਦਿਨ ਜਦ ਇਹ ਉਮਰਾਵ ਦਰਬਨਾ ਲਈ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਆਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨ ਲਗਿਆਂ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਇਕ ਭਾਫੀ ਧਨਬ ਪਿਆ ਦੇਖ ਬਹੁਤ ਅਸਚਰਜ ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ । ਅਤੇ ਕਈ ਤਰਾਂ ਦੀਆ ਮਨ ਵਿਚ ਗਿਣਤੀਆਂ ਕਰਨਲਗੇ । ਘਟਾਂ ਘਟਾਂ ਦੀਆ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਦਾਤਾਜੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਸਾ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਜ ਸੁਫਾ ਹੀ ਧਨਬ ਫੜ ਕੇ ਚਿਲਾ ਚੜਾਇਆ ਪਰੰਤੂ ਜਖਮ ਅੱਲੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਪੇ ਖੁਲ ਗਏ ਅਤੇ ਖੁਨ ਵਹਿ ਤੁਰਿਆ ਝਟ ਹੀ ਬਾਹੀ ਜਰਾਹ ਮਰਮ ਪੱਟੀ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਪਰ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਰ ਰ ਦੀ

ਪ੍ਰਾਤ ਪੰਚਮੀ ਸੁਰਗੁਰਵਾਰ, ਦਿਵਸ ਫਲੋ ਉਹ ਲੀਨ ਬਿਚਾਰ ।

ਹੁਇ ਤਯਾਰੀ ਹਮਰੀ ਪਰਲੋਕ, ਧਰਹੁ ਅਨੰਦ ਨ ਕੀਜਹਿ ਸੋਕ ॥

(ਸੂ: ਪ੍ਰ: ਭਾਈ ਸੰਤੋਖਸਿੰਘ ਜੀ)

ਇਸ ਕੌਤਕ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦਿਆਂ ਫੁਰਮਾਇਆਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪਿਤਾ ਜੀ ਵਲੋਂ ਧੁਰਦਾ ਸੱਦਾ ਆਇਆ ਹੈ, ਸੋ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਕੌਤਕ ਸੁਦੀ ਦੂਜ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਬੜੇ ਆਦਰ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਤੋਇਆ ਦਾਤਾਂ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ।

ਆਗਿਆ ਭਈ ਅਕਾਲ ਕੀ । ਤਬੀ ਚਲਾਯੋ ਪੰਥ ॥

ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਹੁਕਮ ਹੈ । ਗੁਰੂ ਮਾਨਯੋ ਗ੍ਰੰਥ ॥

ਅਤੇ :- ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਬਾਣੀ । ਵਿਚ ਬਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰੇ ॥

ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਪੰਜ ਪੈਸੇ ਨਰੇਲ ਮਥਾ ਟੇਕ ਗੁਰਿਆਈ ਤਿਲਕ
ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਕੇ ਸ਼ਬਤ ਪੰਥ ਖਾਲਸੇ
ਨੂੰ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਅੱਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਪਾ ਦਿਤਾ ।

ਕਤਕ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਦਿਨ ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸੌ ਮਨ ਚੰਦਨ ਦੀ ਲਕੜੀ
ਮੰਗਵਾਕੇ ਕਨਾਤਾਂ ਅੰਦਰ ਚਿਖਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ । ਅਤੇ ਇਸੇ ਦਿਨ
ਇਕ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਯਗ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਇਆ । ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕੋਈ ਇਸ਼ਨਾਨ
ਸੋਧ ਸੁੰਦਰ ਕੇਸਰੀ ਪੁਸ਼ਾਕਾ ਪਹਿਨ ਬਹੁਮੁਲੀ ਜਿਗਾ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸਸਤਰ ਬਸਤਰ
ਸਜਾਏ । ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਸੱਚਖੰਡ ਪਿਆਨੇ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣਕੇ ਬੜੇ
ਦੂਰੋਂ ਦੂਰੋਂ ਸੰਤ ਮਹਾਂਤਮਾ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਅਭਿਲਾਸ਼ੀ ਸੰਗਤਾਂ ਪੁਜੀਆਂ
ਹੋਇਆਂ ਸਨ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਅੰਤਮ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਂਦਿਆਂ ਫੁਰਮਾਇਆ “ਖਾਲਸਾ
ਜੀਓ ਸਭੇ ਪਿਛੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਰੁਦਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਾਹੀ ਸਾਡਾ
ਅੰਗੀਠਾ ਫੋਲਨਾ ਹੈ । ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਪੰਜਾ ਸਿੰਘਾ ਵਿਚ ਸਾਡਾ
ਸਰੂਪ ਸਮਝਨਾ । ਫਿਰ ਭਾ: ਸਾ: ਭਾਈ ਸੰਤੋਖਸਿੰਘ ਜੀ ਜੋ ਹਜ਼ੂਰ ਦੇ ਲੰਗਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਇਸ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਜੱਥੇਦਾਰੀ ਦੀ
ਸੇਵਾ ਸੌਂਪ ਕੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਇਸ ਥਲੁ ਰਹੁ ਦੇਗ ਬਰਤਾਵਹੁ, ਸਰਧਾ ਯੁਤਿ
ਜੁ ਸਿੰਘ ਟਿਕਾਵਹੁ । ਦਰਬ ਅਸੰਖ ਇਹਾ ਜੋ ਆਏ, ਤਿਸਤੇ ਨਹਿ ਮੰਦਰ
ਚਿਨਵਾਇ । ਉਕਤਿ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਸੁਣਕੇ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਬੇਨਤੀ
ਕੀਤੀ । ਮਹਾਰਾਜ ਜੀਉ । ਇਧਰ ਤਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਵਸੋ ਹੀ ਨਹੀ ਹੈ, ਤੇ
ਮਾਇਆ ਲੰਗਰ ਲਈ ਕਿਧਰੋਂ ਆਵੇਗੀ ਫਿਰ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ । ਥਰਹੁ
ਪਕਾਵਨ ਦੇਹੁ ਵਰਤਾਇ । ਧੰਨ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰਿਯਹਿਕਾਇ
ਇਕ ਦੋ ਬ੍ਰਿੰਦਕ ਇਹਾਂ ਬਨੇ ਹੈ । ਜੋ ਸੰਪੂਰਨ ਦੇਗ ਚਲੇ ਹੈ ।—(ਸੂ: ਪ੍ਰ:)

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਜੀ । ਇਹ ਦੇਸ਼ ਮੇਰੇ ਖਾਲਸੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀ

ਰਹੇਗਾ । ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਕ ਦੋ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾਂ ਐਸੇ ਭੇਜਾਂਗੇ ਜੋ ਇਥੇ ਸੰਪੂਰਨ ਦੇਗ ਚਲਾਉਣਗੇ *
ਸੰਪੂਰਨ ਦੇਗ ਚਲਾਉਣਗੇ *

ਇਸ ਵੇਲੇ ਰਾਤ ਪੈ ਚੁਕੀ ਸੀ । ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਅੰਤਮ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਕੇ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਬੰਧਵਾਈ ਅਤੇ “ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ” ਰਾਜਾ ਸਵਾ ਲਖ ਹੀ ਕਨਾਤ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਗਏ । ਇਸ ਵੇਲੇ ਕਨਾਤ ਅੰਦਰ ਅਗਲੀ ਦੇ ਤੇਜ ਮਈ ਸੋਹਲੇ ਬੜੀ ਉਚੀ ੨ ਪਰਕਾਸ਼ ਮਈ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਦਿਸਨ ਲਗੇ । ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸੁਰਗਣ ਜੈਕਾਰਨ ਤੇ ਫੁਲ ਵਰਸਾਉਂਦੇ ਨਜ਼ਦੀ ਪਏ । ਬੈਰਾਗ ਵਿਚ ਕਈ ਸਿੰਘ ਰੁਦਨ ਕਰਨ ਲਗੇ । ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਜਾਗਨਾ ਜਾਗਨ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਜਾਗਨਾ ਵੈਰਾਗਮਈ ਸ਼ਬਦ ਪੜਦਿਆਂ ਲੰਘੀ । ਸਵੇਰੇ ਚੌੜੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਇਕ ਸੰਤ ਜੀਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਸਿੰਘਾ ਪ੍ਰਤੀ ਆਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਰੁਦਨ ਕਰਨੇ ਹਟਾਕੇ ਧੀਰਜ ਬੰਧਵਾਈ । ਕਈ ਬਿਹਬਲ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਅੰਗੀਠਾ ਸਾਹਿਬ ਫੋਲਿਆ, ਕੇਵਲ ਇਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਮਿਲੀ ਜੋ ਅਸ਼ਥਾਨ ਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ । ਫਿਰ ਅਸਤਬਲ ਵਿਚੋਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦਾ ਬਾਜ਼ ਘੋੜਾ ਗਾਇਬ ਹੋਇਆ ਵੇਖਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਆਗਿਆ, ਜੋ ਚੌਜੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ੧੪ ਮਹੀਨੇ ਦਸ ਦਿਨ ਇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭੂਮੀ ਵਿਚ ਚੌਜ ਵਰਤਾ ਕੇ ਸੰਮਤ ੧੭੬੫ ਕਤੌਕ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਨੂੰ ਵਡੇ ਗੁਰੂਆਂ ਵਾਂਗੂ ਸਨੇ ਦੇਹ ਹੀ ਸੱਚਖੰਡ ਪਯਾਨਾ ਕਰ ਗਏ ਹਨ ।

ਇਮਾਰਤੀ ਸੇਵਾ :- ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਇਮਾਰਤੀ ਸੇਵਾ ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤਸਿੰਘ ਨੇ ੧੮੩੨ ਈ: ਵਿਚ ਸ਼ੁ: ਚੰਦਾਸਿੰਘ ਦੀ ਜਥੇਦਾਰੀ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਰਾਜ ਮਜਦੂਰ ਭੇਜਕੇ ਅਰੰਭੀ ਸੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਹਾਲਾ ਬਾਰਾਂਦਰੀ ਤੇ ਕੇਵਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮੰਜਲਾਂ ਹੀ ਬਣੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣੇ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ੧੮੩੬ ਵਿਚ ਕੰਮ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਵਾਪਸ ਜਾਨਾ ਪਿਆ ਤੇ ਇਹ ਸੇਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਪੂਰਨ

* ਪੜ੍ਹੇ ਪੁਸਤਕ ਹਥੀ ਜੋਤ

ਨਹੀ ਹੋ ਸਕੀ ਹੁਣ ਗੁ: ਸ਼ਿਕਾਰਘਾਟ ਅਤੇ ਗੁ: ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਆਦਿ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾਂ ਲਈ ਗੁ: ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਪਕੀ ਸੜਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਖੜਕਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀਵਨਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਦਲੀਪਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁ: ਮਾਲਟੇਕੜੀ ਤਕ ਪਕੀਸੜਕ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂਦੇ ਗੁਰਭਾਈ ਬਾਬਾ ਬਿਸ਼ਨਸਿੰਘ ਜੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵਰਨ ਪਾਲਕੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਈ ਹੈ ਹੁਣ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦੇ ਪਤਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੰਗਤਾ ਪਾਸੋਂ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰੀ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਗੁਰਮੁਖਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲੇਵਾਲੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਦੇ ਸੇਵਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਾਬਾ ਝੰਡਾਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸੇਵਕ ਹਨ ਸੰਗਤਾ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾ ਬਿਚ ਅਪਨੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਮਾਈ ਸੁਫਲੀ ਕਰਨ ਜੀ ।

ਸ੍ਰੀ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਨਿਤ ਮਰਯਾਦਾ

ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਤਿਨ ਵਜੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਲਦਾ ਹੈ । ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦੋ ਅਸਵਾਰੇ, ਦਸਮ ਅਤੇ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਸਰਵਣ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ ਅੰਦਰਲੇ ਪੁਜਾਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਗੰਗਾਜਲ ਨਾਲ ਭਰੀ ਗਾਗਰ ਫੜ, ਅੰਦਰੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਕੇ ਤਖਤ ਇਸ਼ਨਾਨ ਅਤੇ ਬਸਤਰ ਬਸਤਰਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਡਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਬਾਹਰਲੇ ਪੁਜਾਰੀ ਸਾਹਿਬ ਚੰਦਨ ਰਗੜ ਦੇ ਹਨ ਤੇ ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਜਪਦੇ ਹਨ । ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਆਸਾ ਜੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਜਿਸਦੇ ਭੋਗ ਪੈਣ ਤੇ ਛੇ ਵਜੇ ਬਾਹਰਲੇ ਪੁਜਾਰੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧਨ ਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਲਦਾ ਹੈ ਅੰਦਰਲੇ ਪੁਜਾਰੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੂੰ ਕੜਾਹ ਪਰਛਾਦਿ ਦਾ ਭੋਗ ਲੁਆਕੇ ਸਾਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਸੰਗਤਾ

ਦਰਬਨ ਪਰਸਕੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਈਆ ਹਨ । ਫਿਰ ਪਿਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਤਿਨ ਅਸਵਾਰੇ ਜਿਨਾ ਵਿਚ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ “ਅਬਚਲ ਨਗਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਕਾ” ਦੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਧੁਨੀ ਵਿਚ ਪਰਕਾਸ਼ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਲਿਆਕੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਫਿਰ ਗ੍ਰੰਥੀਸਿੰਘ ਜੀ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਸੁਣਾਕੇ ਨਿਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਨੇ ਨੂੰ ਅਠ ਵਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਅੰਦਰਲੇ ਪੁਜਾਰੀ ਸਾਹਿਬ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਲਾਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਨੰਦ ਦੀ ਚੌਕੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋਂਦੀ ਹੈ । ੯ ਵਜੇ ਤਕ ਗਿਆਨੀਸਿੰਘ ਜੀ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਅਰੰਭ ਕਥਾ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

ਦਸ ਵਜਦੇ ਹੀ ਚਰਨ ਕੋਲ ਦੀ ਚੌਕੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕੜਾਹ ਪਰਸ਼ਾਦਿ ਭੇਟ ਹੋ ਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤਦਾ ਹੈ । ਇਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੰਗਰ ਖੁਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਗਿਆਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਕ ਘੰਟੇ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਕਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਚਾਰ ਵਜੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਕਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪਾ। ਵਜੇ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਚੌਕੀ ਵਾਲੇ ਰਾਗੀਸਿੰਘ ਜੀ ਕੀਰਤਨ ਅਰੰਭਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਵੇਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁਲਣ ਤੇ ਕੜਾਹ ਪਰਸ਼ਾਦਿ ਦੇਰ ਭੇਟ ਹੋਂਦੀ ਹੈ । ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਭੋਗ ਪੈਣ ਤੇ ਰਹਿਰਾਸੀਏ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੜੀ ਉਚੀ ਸੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਰਹਿਰਾਸ ਜੀਦਾ ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਰਦਾਸ ਬੇਨਤੀ ਪਿਛੋਂ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਚਾਰ ਅਸਵਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅੰਦਰ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਲ ਸਜਾ ਜਗਾ ਕੇ ਆਰਤੀ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਚੌਕੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਚੀ ਸੁਰ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੀ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ।

ਸ੍ਰੀ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਅਨੰਦ ਦੀ ਚੌਕੀ ਵਿਚਹੀ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਵਲੋਂ ਪਾਠ
ਰਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਭੇਟਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਭੇਟਾ ੧੫੦ ਰੁਪੈ

ਸ੍ਰੀ ਸਾਧਾਰਨਪਾਠ ਸਾਹਿਬਜੀ ੩੧ ਰੁਪੈ, ਸ੍ਰੀ ਸਪਤਾਹਪਾਠ ਸਾਹਿਬਜੀ ੫੧ ਰੁਪੈ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਭਲਾਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਦਸ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ
ਖੰਡੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਤੇ ਮਾਈਆਂ ਬੀਬੀਆਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਅਨਕੂਲ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਸੇਵਾ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆ ਦੀ ਥਾਂ
ਕੇਵਲ ਛੋਟੇ ਪੁਜਾਰੀ ਸਵਾਲਖ ਹੀ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਸ ਹੈ ਪ੍ਰਬੰਧਕ
ਇਥਰ ਧਿਯਾਨ ਦੇਕੇ ਸਭ ਮਾਈ ਭਾਈ ਨੂੰ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਕੇ ਗੁਰੂ
ਪੰਥ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸੰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ ਮੁਖੀ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਇਹ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀਮਾਨ ੧੧੧ ਸੰਤ ਜੁਗੰਦਰਸਿੰਘ ਜੀ ਹੈਡ ਪੁਜਾਰੀ

ਆਪ ਜੀ ਬੜੇ ਗੁਰਮੁਖ ਪਿਆਰੇ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਨਿਰਲੇਪ ਗੰਭੀਰ
ਅਤੇ ਅਠੋ ਪਹਿਰ ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਦੇ ਰਸੀਏ ਹਨ। ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਬਚਪਨ ਤੋਂ
ਹੀ ਮੋਨ ਬਰਤ ਧਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਯੋਗ ਉਚ ਹਸਤੀ ਹਨ।

ਭਾ: ਸਾ: ਦੀਵਾਨਸਿੰਘ ਜੀ ਹੈਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਾਹਿਬ

ਆਪ ਜੀ ਬੜੇ ਗੁਰਮੁਖ ਪਿਆਰੇ, ਮਿਲਨਸਾਰ ਨੀਤੀ ਨਿਪੁੰਨ ਅਤੇ
ਹਜ਼ੂਰੀ ਖਾਲਸੇ ਵਿਚ ਬੜੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਤੇ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਵਾਲੇ
ਵਰਕਰ ਹਨ। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।

ਭਾ: ਸਾ: ਮੋਹਨਸਿੰਘ ਜੀ ਛੋਟੇ ਪੁਜਾਰੀ ਸਾਹਿਬ

ਆਪ ਬੜੇ ਸ਼ੀਲ ਸੁਭਾ, ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਦੇ ਰਸੀਏ ਅਤੇ ਹਜ਼ੂਰੀ ਖਾਲਸੇ
ਵਿਚ ਸਨਿਮਾਨ ਯੋਗ ਵਿਦਵਾਨ ਹਨ। ਅਤੇ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਤੋਂ ਛੁਟ ਬੜੇ

ਗੰਭੀਰ ਧਰਮ ਪਰਚਾਫਕ ਵੀ ਹਨ ।

ਭਾ: ਸਾ: ਜਗਤਸਿੰਘ ਗ੍ਰੰਥੋ ਭਾ: ਸਾ: ਰਾਮਸਿੰਘ ਧੂਪਿਆ

ਆਪ ਬੜੇ ਗੁਰਮੁਖ ਪਿਆਰੇ ਤੇ ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਦੇ ਰਸੀਏ ਸਜਨ ਹਨ

ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਮਹੱਲੇ

੧) ਵਿਸਾਖੀ ਮਹੱਲਾ ਇਹ ਮਹੱਲਾ ਪੰਚ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਦਿਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਖੇ ਬੜੀ ਧੂਮ ਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਚਾਰ ਵਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਕੋਤਲ ਤੇ ਖਾਲਸਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਤਾਬਿਆ ਮਹੱਲਾ ਨਿਕਲਕੇ ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਵਡਾ ਬੌੜਾ, ਗੋਬਿੰਦ ਬਾਗ, ਮੰਡੀ ਤੋਂ ਸੰਤ ਮਹਾਰਾਜ ਮਾਨ ਦਾਸ ਘਾਟ ਤੋਂ ਹੋਂਦਾ ਹੋਇਆ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ੮-੯ ਵਜੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਗੀਨਾਘਾਟ ਪੁਜਕੇ ਇਥੇ ਰਹਿਰਾਸ ਦੇ ਪਾਠ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਨਦਾ ਹੈ । ਅਰਦਾਸ ਬੇਨਤੀ ਪਿਛੋਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਲੰਗਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਗਫੇ ਲਾ, ਇਥੋਂ ਚਾਲੇ ਪਾਕੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ੧੨ ਕੁ ਵਜੇ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਪੁਜਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ।

੨) ਦੁਸੈਹਰਾ ਮਹੱਲਾ ਇਸ ਪੁਰਬ ਤੋਂ ਨੌ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਤਾਬਿਆਂ ਸਰਬਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਪਾਠ ਹੋਂਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਮਹੱਲਾ ਵੀ ਵਿਸਾਖੀ ਮਹੱਲੇ ਵਾਂਗੂੰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਚਾਰ ਵਜੇ ਚੜਕੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਸਤੇ (ਵਿਸਾਖੀ ਮਹੱਲਾ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮੰਡੀ ਵਿਚੋਂ ਹੋਂਦਾ ਹੋਇਆ ੯-੧੦ ਵਜੇ ਨਗੀਨਾਘਾਟ ਆਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ੧੨ ਕੁ ਵਜੇ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ।

੩) ਦੀਵਾਲੀ ਮਹੱਲਾ ਇਸ ਪੁਰਬ ਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਸਤਰਾਂ ਦੇ ਖੁਲੇ ਦਰਬਨ ਦੀਦਾਰੇ ਹੋਂਦੇ ਹਨ ਮਹੱਲੇ ਤੋਂ ਤਿਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗੀਠਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਸਤਰ ਬਾਹਰਲੀਆਂ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਵਿਚ ਸੁੰਦਰ ਚਾਨਣੀ ਹੇਠ ਸਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸੰਗਤਾ ਗਰਮ ਜਲ ਤੇ ਦਹੀ ਨਾਲ ਅੰਗੀਠਾ

ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ । ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਦੀਪ
ਮਾਲਾ ਤੇ ਆਤਸ਼ਬਾਜੀ ਚਲਦੀ ਹੈ ਤਖਤ ਇਸ਼ਨਾਨ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ
ਨੂੰ ਚਾਰ ਵਜੇ ਖਾਲਸਾਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਤਾਬਿਆਂ ਮਹੱਲਾ ਖੇਡਦਾ
ਹੋਇਆ ਪੁਰਾਤਨ ਰਸਤੇ ਦੁਸਹਿਰੇ ਮਹੱਲੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ੧੨ ਕੁ ਵਜੇ
ਸ਼੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਪੁਜਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ।

੪) ਹੋਲਾ ਮਹੱਲਾ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਦਿਣ ਇਹ ਮਹੱਲਾ ਭੀ
ਬੜੀ ਧੁਮ ਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਚਾਰ ਵਜੇ ਨਿਸ਼ਾਨ
ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਤਾਬਿਆਂ ਮਹੱਲਾ ਚੜਕੇ ਵਡੇ ਬੜੇ ਤੋਂ ਖੇਤਾ ਵਿਚ ਦੀ ਹੋਂਦਾ
ਹੋਇਆ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੰਗਤ ਸਾਹਿਬ ਪੁਜ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਣ ਦਾ ਅਨੰਦ
ਮਾਣਦਾ ਹੈ । ਅਰਦਾਸ ਬੇਨਤੀ ਪਿਛੋਂ ਇਥੋਂ ਚਾਲੇ ਪਾਕੇ ਨਦੀ ਕੰਢੇ ਹੋਂਦਾ
ਹੋਇਆ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ੯-੧੦ ਵਜੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਰੀਨਾਘਾਟ ਪੁਜਕੇ ਸ਼੍ਰੀ
ਰਹਿਰਾਸ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਉਂਪੁਤ ਲੰਗਰ ਪਰਸਾਦਿ ਛਕਕੇ ਇਥੋਂ
ਚਾਲੇ ਪਾਕੇ ੧੨ ਵਜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਪੁਜਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ।

੫) ਮਹੱਲਾ ਗੁਰਿਆਈ ਇਹ ਮਹੱਲਾ ਸੰਮਤ ੨੦੦੫ ਤੋਂ ਪਰੰਪਰਾ
ਮਰਿਯਾਦਾ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕੱਤਕ ਸੁਦੀ ਦੂਜ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਅਠ ਵਜੇ
ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਰੀਨਾਘਾਟ ਜੀ ਤੋਂ ਇਕ ਪੁਸ਼ਪਾ ਨਾਲ ਸਜੀ ਹੋਈ ਕਾਰ ਤੇ
ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਤਾਬਿਆਂ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ
ਮਹੱਲਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ । ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਹੋਇਆ
ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ੧੦-੧੧ ਵਜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪੁਜਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੂੰ ਬੜੇ ਆਦਿਰ
ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੇ ਅਸਥਾਪਨ ਕਰ ਸੇਵਕਾਂ ਪਰਤੀ
ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਸੁਣਾ ਨਿਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਚੌਕੀ ਗੁ: ਸੰਗਤ ਸਾਹਿਬ ਹੋਲੇ ਮਹੱਲੇ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਹਪਤੇ ਪਹਿਲਾਂ
ਇਹ ਚੌਕੀ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਸਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਚਲੇ ਪਾਕੇ ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ
ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਦੁਪੈਹਰ ਦਾ ਲੰਗਰ ਗੁ: ਸੰਗਤ ਸਾਹਿਬ ਪੁਜਕੇ ਛਕਦੀ ਹੈ ।

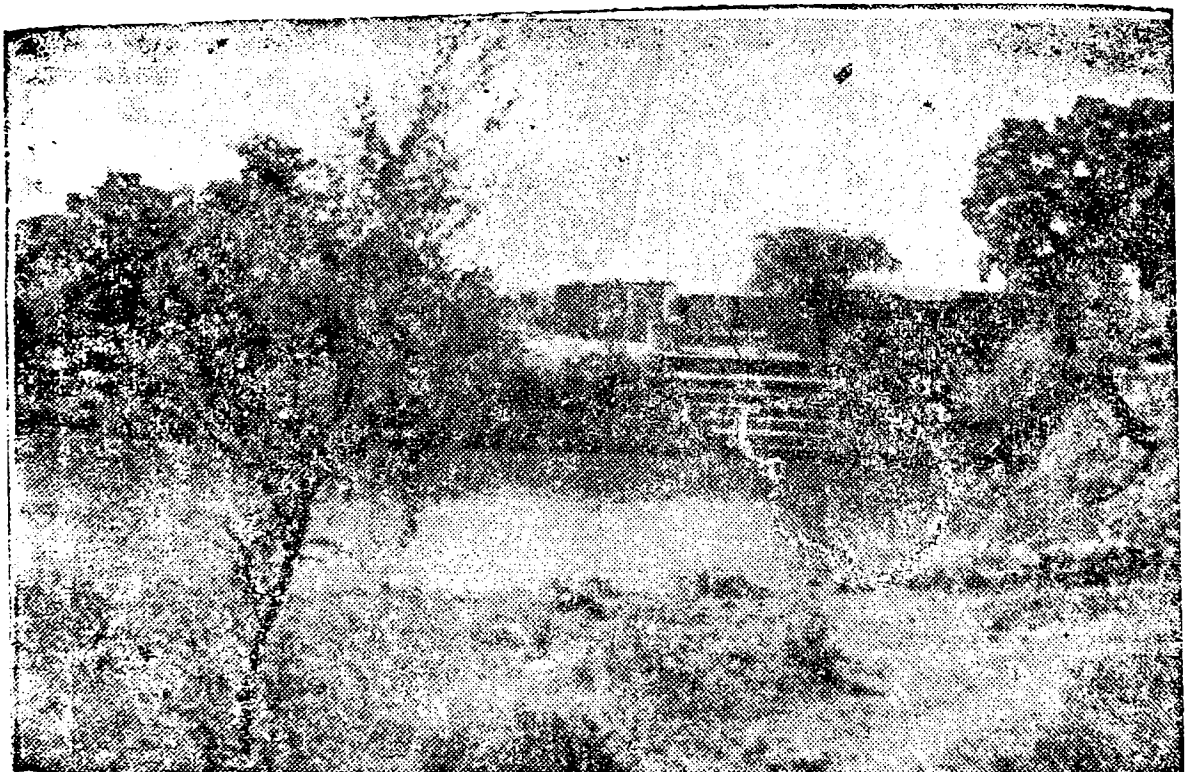
ਇਥੇ ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਤੋਂ ਉਪ੍ਰੰਤ ਖਾਲਸਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਾ ਨਵਾ ਫਰੈਰਾ ਬੁਲਾ ਕੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸ੍ਰੀ ਸਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਪੁਜਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ।

ਚੌਕੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਘਾਟ ਇਹ ਚੌਕੀ ਹੋਲੇ ਮਹਲੇ ਤੋਂ ਇਕ ਹਫਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੇਰੇ ਸ੍ਰੀ ਸਚਖੰਡ ਜੀ ਤੋਂ ਚਾਲੇ ਪਾਕੇ ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੀ ਗੁ: ਹੀਰਾ ਘਾਟ ਦੁਪੈਹਰ ਨੂੰ ਪੁਜਕੇ ਲੰਗਰ ਪ੍ਰਛਾਦਿ ਛਕਦੀ ਹੈ । ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਇਥੇ ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਸਵੇਰੇ ਤਿਨੇ ਵਜੇ ਹੀ ਗੁ: ਲੰਗਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸੇਵਕ ਜਥੇ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਾ ਨੂੰ ਗਰਮ ਗਰਮ ਚਾਹ ਛਕਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਸ੍ਰੀਆਸਾਜੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦੇ ਭੋਗ ਪੈਣ ਤੇ ਇਥੋਂ ਚਾਲੇ ਪਾਕੇ ਗੁ: ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀਵਾਨ ਤੇ ਲੰਗਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰਕੇ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਲੰਗਰ ਗੁ: ਸ਼ਿਕਾਰ ਘਾਟ ਪੁਜਕੇ ਛਕਦੀ ਹੈ । ਇਥੇ ਵੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਹਰੀਜਸ ਹੋਂਦਾ ਹੈ । ਸਵੇਰੇ ਇਥੋਂ ਚਾਲੇ ਪਾਕੇ ਦੁਪੈਹਰ ਦਾ ਲੰਗਰ ਗੁ: ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਛਕਕੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਪੁਜਕੇ ਚੌਕੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ।

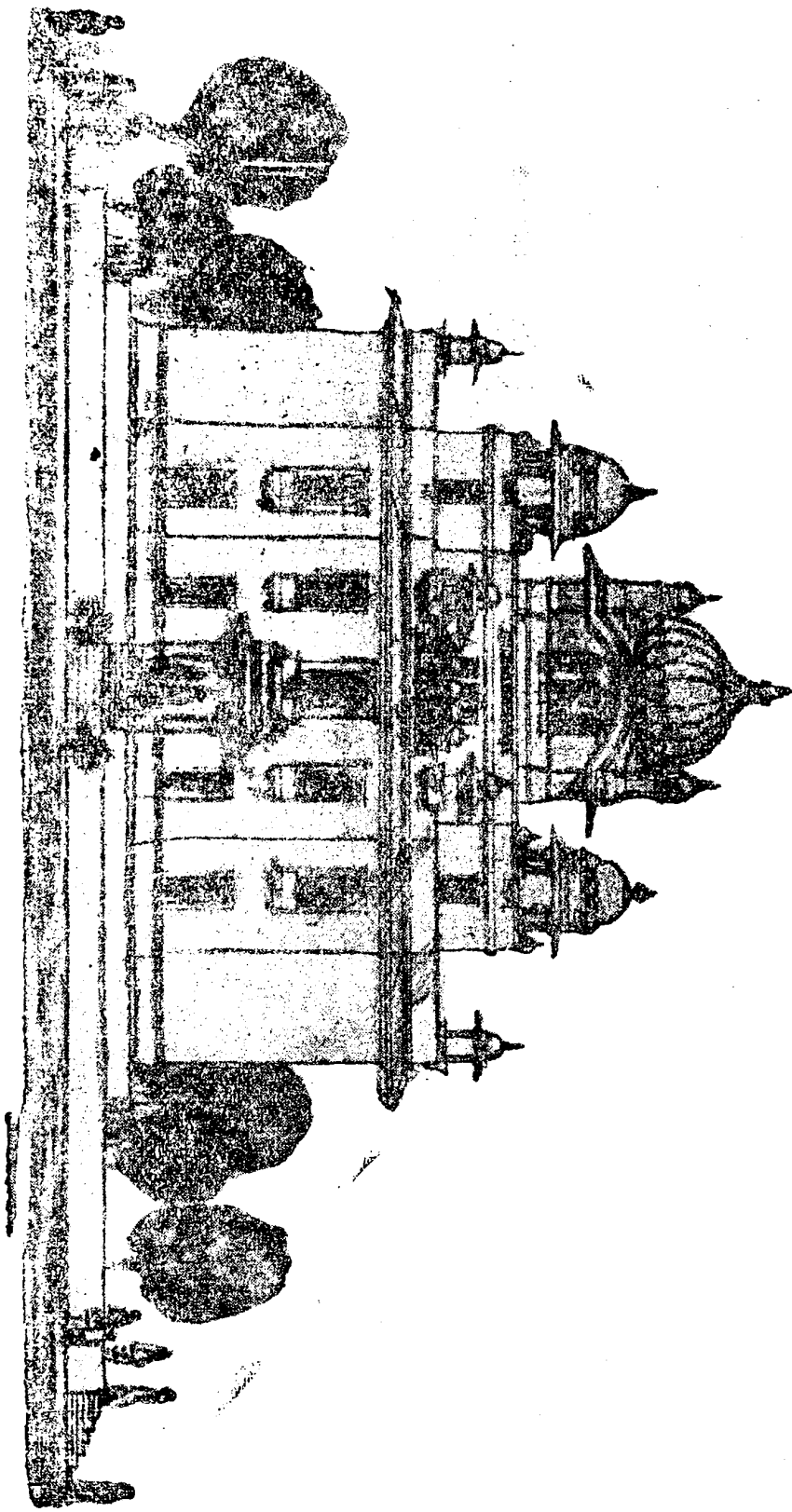
ਉਕਤ ਮਹੱਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾਂ ਇਥੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਗੁਰਪੂਰਬ ਬੜੀ ਧੂਮ ਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । (੧) ਪੋਹ ਸੁਦੀ ਸਪਤਮੀ । (੨) ਕਤਕ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ । (੩) ਕਤਕ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਪੁਪਬਾਂ ਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਕੋਤਲਾਂ ਦੀ ਤਾਬਿਆ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਸਕਲ ਵਿਚ ਜਲੂਸ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ । ਜੇ ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਕਰਦੇ ਇਥੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਤ ਵਜੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ।

ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸ਼ਸਤਰ

- ੧) ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਜੜਤ ਜਿਠਾ ਕਲਾਈ ।
- ੨) ਛੋਟੀ ਕਿਰਪਾਨ । ਇਹ ਹਜ਼ੂਰ ਦੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਉਣ ਪਿਛੋਂ ਅੰਗੀਠਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚੋਂ ਲਭੀ ਸੀ ।

ਗੁ: ਨਾਨਕ ਸ਼ੇਰਾ ਫਿਦਰ

- ੩) ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀਦਾਂ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਮਹਿ ਭਥਾ । ੪) ਤੀਰ ਫੌਲਾਦੀ ।
 ੫) ਗਜਗਾਹ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ । ੬) ਭਗੌਤਾ ਬਾਬਾ ਦੀਪਸਿੰਘ ਜੀ ।
 ੭) ਭਗੌਤਾ ਥਾਈ ਸੰਤੋਖਸਿੰਘ ਜੀ । ੮) ਭਗੌਤਾ ਭਾਈ ਗੁਰਬਖਸ਼ਸਿੰਘ ਜੀ ।
 ੯) ਭਗੌਤਾ, ਢਾਲਾ, ਫੂਲਾਸਿੰਘ ਜੀ ਅਕਾਲੀ । ੧੦) ਭਗੌਤਾ, ਮਹਾਰਾਜਾ
 ੧੧) ਭਗੌਤਾ, ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਨਿਧਾਨਸਿੰਘ ਜੀ ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਿਸ਼ਨਪੁਰੀ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ “ਛੋਟੀ ਸੰਗਤ” ਤੇ “ਬੜੀ ਸੰਗਤ” ਏਹ ਦੋ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਾਨਕ ਪੁਰੀ ਤੇ ਫਤਨ ਗੜ ਜਾਨ ਵੇਲੇ ਪਕੀ ਸੜਕ ਤੋਂ ਬੜੇ ਦੂਰ ਵੱਲ ਬਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸੁਸ਼ੋਭਤ ਹਨ । ਏਸ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਭੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰੇਮੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਰਖਦੇ ਹਨ । ਛੋਟੀ ਸੰਗਤ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲ ਬੜੀ ਸੰਗਤ ਉਤਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲ ਸੁਸ਼ੋਭਤ ਹੈ ਬੜੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਭਾਈ ਭੀਮਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਭਾਈ ਰਾਮਸਿੰਘ ਜੀ ਧੂਪੀਆ ਹਨ ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਾਨਕਪੁਰੀ

ਦੋਹਰਾ :- ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ । ਤਾਰਨ ਆਏ ਜਹਾਨ ॥
 ਚਾਰ ਵੇਦ ਮਿਲ ਜਸ ਕਰੇਂ । ਮਹਿਮਾਂ ਮਹਾਂ ਮਹਾਨ ॥

ਚੌਪਈ

ਦਖੰਨ ਦੇਸ ਗੁਰ ਤਾਰਨ ਆਏ । ਮਾਲਟੇਕੜੀ ਡੇਰੇ ਲਾਇ ॥
 ਮਾਲਟੇਕਰੀ ਤੋਂ ਜਬ ਚਾਲੇ । ਬਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਡਿਗ ਆਇ ਤਤਕਾਲੇ ॥
 ਥਾਨ ਰਮਣੀਕ ਦੇਖ ਬਿਸਾਲਾ । ਬੈਠ ਗਏ ਸ੍ਰੀ ਪਰਭੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
 ਨੌ ਦਿਨ ਨੌ ਪਲ ਤਹਾਂ ਬਿਤਾਇ । ਸਤਿਗੁਰ ਲੀਲਾ ਕਥੀ ਨਾ ਜਾਇ ॥
 ਜਹਿ ਬੈਠੇ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਚੰਦਾ । ਸੋਭਾ ਜਿਨਕੀ ਚੰਦ ਮਨਿੰਦਾਂ ॥
 ਯਹਿ ਤੇ ਬਿਦਰ ਗਏ ਗੁਣ ਖਾਣੀ । ਝਿਵਸੰਕ੍ਰ ਮਿਲ ਕਥੇ ਗਿਆਨੀ ॥

ਜਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਚਰਨ ਟਿਕਾਇ । ਨਾਨਕਪੁਰੀ ਨਾਮ ਤਹਿ ਠਾਇ ॥
 ਤਾਲ ਮਹਾਨ ਵਹੇ ਇਕ ਸੁੰਦਰ । ਨਾਇ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਦੁੰਦਰ ॥
 ਉਚ ਹਵੇਲੀ ਤਹਾਂ ਸੁਹਾਵੇ । ਦਰਸ ਕਰੇ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪਾਵੇ ॥
 ਜੋ ਸਿਖ ਤਹਿ ਠਾਹ ਦਰਸਨ ਕਰੇ । ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਕਾ ਸੰਸਾ ਹਰੈ ॥
 ਮਨਸਾ ਧਾਰ ਜੋ ਤਾਲ ਮਹਿ ਨਾਵੈ । ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਲੈਘਰ ਜਾਵੈ ॥
 ਪੀਰ ਫਕੀਰ, ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ । ਹਰਨਾਮਸਿੰਘ ਤਹਿ ਬਲਰਜਾਵੈ ॥

ਇਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾਂ ਨਾਨਕ ਪੁਰੀ, ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮੀਲ
 ਨਦੀ ਪਾਰ ਦੱਖਣ ਪਛਮ ਦੀ ਗੁਠ ਵਿਚ, ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ
 ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਯਾਦ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਦਰ ਨੂੰ ਜਾਣ
 ਲਗਿਆ ਇਥੇ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਵੇਖ ਆ ਬਿਰਾਜੇ ਸਨ । ਅਤੇ ਸਰਬਤ
 ਨਗਰ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤਿਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਕੇ ਬਿਦਰ ਸਹਰਿ ਨੂੰ ਪਧਾਰੇ
 ਸਨ । ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਨਿਧਾਨਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਅਨਥਕ ਗੁਰ ਸੇਵਾ
 ਸਦਕਾ ਇਥੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਲੰਗਰ ਖੁਲਾ ਹੈ । ਇਥੋਂ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਭਾਈ
 ਅਮਰਸਿੰਘ ਜੀ ਹਨ ।

ਇਥੇ ਇਕ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਾਨਕਪੁਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੋਭਤ ਹੈ ।
 ਇਥੇਵੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨਗਰ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਬਖਸ਼ਕੇ ਨਾਮ ਉਪਦੇਸ਼
 ਦੇਂ ਦੇ ਸਨ ਇਥੋਂ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਭਾਈ ਗੁਲਾਬਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਾਈ ਕਰਮਸਿੰਘ
 ਜੀ ਹਨ । ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਸੇਵਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੈ ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਰਤਨਗੜ ਸਾਹਿਬ

ਜਦ ਸਤਗੁਰ ਭਾਣਾ ਵਰਤਾਇਓ । ਦੱਖਨ ਦਿਸਾਂ ਕੀ ਓਰ ਸਿਧਾਇਓ ॥
 ਨੀਲੇ ਦੀ ਗੁਰੂ ਅਹੈ ਸਵਾਰੀ । ਸਤਿਗੁਰ ਲੀਲਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰੀ ॥
 ਇਕ ਸਾਧੂ ਆ ਦਰਸਨ ਕੀਨਾ । ਹਮ ਬੋਲੇ ਤਬ ਗੁਰੂ ਪਰਕੀਨਾ ॥
 ਅਹੋ ਸੰਤ ਸੁਣਿਓ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੇ । ਕਹੋ ਹਾਲ ਕਿਮ ਅਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ॥

ਆਏ ਸੰਤ ਨੇ ਬੰਦਨ ਕਰੀ । ਨਮੋ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥
 ਦੋਇ ਕਰ ਜੋੜ ਸੰਤ ਜੀ ਬੋਲੇ । ਕਿਹ ਬਿਧ ਰਾਮਨਤ ਭਏ ਅਕੋਲੇ ॥
 ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਕਿਮ ਐਸੇ ਆਇਓ । ਸਿੰਘਨ ਕੋ ਨਹਿ ਸਾਬ ਲਿਆਓ ॥
 ਸੁਣੇ ਸੰਤ ਗੁਰੂ ਐਸ ਬਖਾਨਾ । ਹਮਰੋ ਭਯੋ ਪਰਲੋਕ ਪਯਾਨਾ ॥
 ਤੁਮ ਜਾਵੋ ਨਾ ਬਿਲਮ ਲਗਾਵੋ । ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਜਾਇ ਸੁਣਾਵੋ ॥
 ਘੋੜਾ ਸਾਜ ਬਾਜ ਹਮ ਲਾਇ । ਸੰਗਤ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਨਾ ਕਾਇ ॥
 ਅੰਗ ਸੰਗ ਹਮ ਅਹੈ ਤੁਮਾਰੇ । ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਬਿਹਬਲ ਹੋਣਾ, ਮੋਹਿ ਨ ਭਾਈ । ਕੀਰਤਨ ਕਰਨਾ ਫਲ ਸਮਦਾਈ ॥
 ਸਿੰਘਨ ਕੋ ਇਹ ਜਾਇ ਸੁਣਾਵੋ । ਸਿਮਰੋ ਸਤਿਨਾਮ ਸੁਖ ਪਾਵੋ ॥
 ਗੁਰ ਕਾ ਹੁਕਮ ਸੰਤ ਲੇ ਆਇਓ । ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਆਨ ਸੁਣਾਇਓ ॥
 ਆਗੇ ਸੰਗਤ ਬਿਹਬਿਲ ਹੋਈ । ਨਿਰਧਨ ਤੇ ਧਨ ਜੈਸੇ ਖੋਈ ॥
 ਕਿਆ ਕਾਰਨ ਸੰਤ ਪੂਛਨ ਕਰਿਓ ਚਿੰਤਾਤੁਚ ਗਤਿ ਚਿਤ ਮੈਂ ਧਰਿਓ ।
 ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਪਲੋਕ ਸਿਧਾਇ । ਚਿੰਤਾਤੁਰ ਸਿੰਘ ਭਾਖ ਸੁਣਾਇ ॥
 ਭਾ ਅਚਰਜ ਕਛੁ ਲਖਿਓ ਨ ਜਾਵੈ । ਸਭ ਸਿੰਘਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਵੈ ॥
 ਜੰਗਲ ਖੇਲੇ ਗੁਰੂ ਸ਼ਿਕਾਰ । ਸੁਣੇ ਖਾਲਸਾ ਨਿਹਚੇਧਾਰ ॥
 ਘੋੜੇ ਪਰ ਅਸਵਾਰ ਗੁਸਾਈ । ਮਥੇ ਕਲਗੀ ਬਾਜ ਸੁਹਾਈ ॥
 ਨਹੀਂ ਤਬੇਲੇ ਨੀਲਾ ਘੋੜਾ । ਸਹਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਵਿਛੋੜਾ ॥
 ਨਿਹਚੇਧਾਰ ਸੁਣੇ ਜੋ ਕੋਈ । ਸ਼ਿੱਖੀ ਤਿਸੇ ਪਰਾਪਤ ਹੋਈ ।
 ਕੋਤਕ ਰਚਿਓ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ । ਰਤਨਗੜ ਹੈ ਜਹਾਂ ਬਿਸਾਲਾ ।
 ਸਿੱਖ ਸਿੱਖਨੀ ਜੋ ਦਰਬਨ ਜੋਵੈ । ਕਲਿਮਲ ਮੈਲ ਸਕਲ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥
 ਨਾਮ ਰਤਨਗੜ ਗੁਰਦੁਆਰਾ । ਸ਼ੋਭਾ ਤਾਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਦਾਸ ਹਰਨਾਮਸਿੰਘ ਕਹੇ ਮਸਕੀਨ । ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੋਤਕ ਇਸ ਬਿਧ ਕੀਨ ॥

ਇਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਰਤਨ ਗੜ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਤੋਂ ਅਠ ਮੀਲ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾਂ ਨਾਨਕਪੁਰੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮੀਲ ਦੱਖਣ ਦਿਸ਼ਾ

ਨੂੰ ਰਤਨਾਰੀਰੀ ਦੇ ਉਚੀਆ ੨ ਪਹਾੜਿਆਂ ਵਿਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਅੰਤਮ ਯਾਦ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਇਥੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੱਚਖੰਡ ਪਯਾਨੇ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਇਕ ਦਰਸ਼ਨ ਅਭਿਲਾਸੀ ਸੰਤ ਜੀ ਨੂੰ ਦੀਦਾਰੇ ਬਖਸ਼ਕੇ ਵਰਮਾਇਆ ਸੀ ਜੋ “ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸੱਚਖੰਡ ਜਾਕੇ ਸਾਡੇ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਰੁਦਨ ਕਰਨੋਂ ਹਟਾਓ, ਅਤੇ ਦਸੋ ਜੋ ਅਸੀਂ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਸਦੀ ਅੰਗ ਸੰਗ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਖਾਲਸਾ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਸਤਿਨਾਮ ਦਾ, ਜਾਪ ਕਰੇ ,” ਇਹ ਹੁਕਮ ਓਸ ਸੰਤ ਨੇ ਸੱਚਖੰਡ ਆਕੇ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਅਸਤਬਲ ਵਿਚ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦਾ ਬਾਜ ਘੋੜਾ ਗਾਇਬ ਹੋਇਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਆਗਿਆ ਕਈਆਂ ਨੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦਾ ਅੰਗੀਠਾ ਫੋਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ਇਕ ਛੋਟੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਲਭੀ ।

ਇਸ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ੧੦੮ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਨਿਧਾਨਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕਰਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਨੀਹਾਂ ਵਖਨ ਵੇਲੇ ਲਾਰੇ ੨ ਦੇ ਚਾਲੀ ਕੁ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਲੰਗਰ ਛਕਾ ਕੇ ਇਕ ਭਾਰੀ ਯੱਗ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਇਥੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕਪੁਰੀ ਉਤੇ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਕੰਈ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਯਗ ਕੀਤੇ ਹਨ ਇਕ ਪੇਨਸਰ ਸਜਨ ਨਿਰੰਜਨਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਦੋ ਮੁਰੱਬੇ ਜ਼ਮੀਨ ਗੁ: ਲੰਗਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਲੋਹ ਲੰਗਰ ਨਾਮ ਅਰਦਾਸ ਕਰਵਾਈ ਸੀ ਜੋ ਇਥੇ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨੀ ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਬਫਲੀ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਾਨਕਝੇਰਾ ਬਿਦਰ

ਬਾਨ ਰਮਣੀਕ ਦੇਖ ਦਇਆਲਾਂ । ਤਹਿ ਠਾ ਬਿਰੇ ਪਰਭੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
 ਇਸ ਬਾਂਕੋ ਅਸ ਭਾਗ ਲਗਾਯੋ । ਭਇਉ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜਸ ਜਗ ਗਾਇਓ ॥
 ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਪਾਣੀ ਕੀ ਧਾਰਾ । ਵਹੈ ਗੰਗਾ ਸਮ ਅਹੈ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਝੇਰਾ ਨਾਂਮ ਭਣਿਓ ਹੈ । ਸੁੰਦਰ ਅਤੀ ਤਲਾਂਅ ਬਣਿਓ ਹੈ ॥

ਕੁਛੁ ਸਮਾਂ ਇਸ ਥਾਂ ਬਿਤਾਇਓ । ਆਇ ਸਭਨ ਸ੍ਰੀ ਦਰਸਨ ਪਾਇਓ ॥
 ਮਨਸਾਧਾਰ ਜੋ ਘਰ ਤੇ ਆਵੈ । ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਲੈਕਰ ਜਾਵੈ ॥
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ । ਚਲੇ ਬਿਦਰ ਸੇ ਜਗ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਲਾ ਮਹਾਰਾਜਾ । ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਪਰ ਜਾਇ ਬਿਰਾਜਾ ॥
 ਉਹੋ ਬਲ ਪਿਖ ਬਿਰੇ ਗੁਸਾਈ । ਭੇਖ ਫਕੀਰੀ ਅਜਬ ਸੁਹਾਈ ॥
 ਲਗੀ ਸਮਾਧ ਹਰੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ । ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਬਜਾਵੈ ॥
 ਬਾਲਾ ਸੁੰਦਰ ਚੌਰ ਢੁਲਾਵੈ । ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਦੇਵ ਗਣ ਗਾਵੈ ॥
 ਸ਼ਾਹ ਸਰਫਿ ਚੇਲੇ ਸੰਗਿ ਲਾਇ । ਮਕੈ ਕਾ ਹਜ ਕਰਨੇ ਜਾਇ ॥
 ਉਸੀ ਥਾਂ ਆ ਕੀਤਾ ਡੇਰਾ । ਜਹਿ ਬੈਠੇ ਸਨ ਗੁਰੂ ਗੁਹੇਰਾ ॥
 ਰੀਤ ਫਕੀਰੀ ਕੀ ਇਸ ਧਰੀ । ਕਹੇਂ ਫਕੀਰ ਕਿਆ ਕਰਨਾ ਕਰੀ ॥
 ਜਾ ਤੇ ਭੇਖ ਫਕੀਰੀ ਉਤਾਰੋ । ਨਹੀਂ ਤੋ ਹਮਾਰਾ ਭਰਮ ਨਿਵਾਰੋ ॥
 ਯਾਤੇ ਕਰੋ ਫਕੀਰੀ ਲਛੱਠ । ਨਹੀਂ ਤੋ ਭੇਖ ਉਤਾਰ ਬਚੱਖਨ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਸ ਵਾਕ ਅਲਾਏ । ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਮਨ ਦਾ ਭਰਮ ਮਿਟਾਇ ॥
 ਹਥ ਜੋੜ ਸਲਾਮ ਸ਼ਾਹ ਕਰੀ । ਅਹੋ ਖੁਦਾ ਸ਼ੰਕਾ ਮਮ ਹਰੀ ॥
 ਖੁਦਾਇ ਰੁਪ ਨਾਨਕ ਕਾ ਧਰਾ । ਦਰਸ ਕੀਏ ਦੁਖ ਅਪਣਾ ਟਰਾ ॥
 ਲੇ ਆਗਿਆ ਤਬ ਜਾਂਵਣ ਕੇਰੀ । ਭੂਲ ਛਿਮਾ ਕਰੀਓ ਗੁਰੂ ਮੇਰੀ ॥
 ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਜ ਅਲਾਈ । ਹੇ ਗੁਰੂ ਹਜ ਮੱਕੇ ਚਿਤ ਚਾਈ ॥
 ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਚਿਤ ਦੀ ਜਾਣੀ । ਤਤ ਛਿਨ ਮਕੇ ਗਏ ਗੁਣ ਖਾਣੀ ॥

ਇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਾਨਕ ਝੇਰਾ ਸ੍ਰੀ ਹਜੂਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ੧੨੦
 ਮੀਲ ਦੱਖਣ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਜ਼ਿਲਾ ਬਿਦਰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਦੋ ਮੀਲ ਦੇ ਫਾਸਲੇ
 ਤੇ ਸ਼ਸੋਭਤ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨਾਨਕਪੁਰੀ ਨੂੰ ਭਾਗ ਲਾਕੇ ਇਥੇ
 ਪੁਜੇ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਵਾਸਿਆਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੇ, ਆਪਣੇ ਖੜਾਂਅ
 ਦੀ ਛੋਹ ਨਾਲ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਜਲਦਾ ਚਸਮਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਜਤਕ
 ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਗਦਾ ਚਲਾਂ ਆਰਿਹਾ ਹੈ । ਕੁਛ ਸਮਾ ਇਥੇ ਹੀ ਰੱਬੀ ਅਨੰਦ
 ਮਾਣਕੇ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਮਕੇ ਸ਼ਰੀਫ ਨੂੰ ਚਾਲੇ ਪਾ ਗਏ ਸਨ ।

ਇਥੋਂ ਕਰੀਬਨ ਪੰਚ ਕੋਹ ਦੀ ਵਾਟ ਤੇ ਫਕੀਰ ਸ਼ਾਹ ਸਰਫ ਨਾਲ ਗਿਆਨ
 ਗੋਸ਼ਟ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਧੀਨ ਹੋਕੇ ਭੁਲ ਬਖਸ਼ਵਾਈ । ਜੋ ਆਪਣੇ ਚੋਲਿਆ
 ਸਮੇਤ ਮੱਕੇ ਸ਼ਰੀਫ ਦੇ ਹਜ਼ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਇਥਰ ਸਿੰਘਾਦੀ ਵਸੋਂ
 ਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨਜ਼ਾਮ ਰਾਜ ਵਿਚ ਇਸ ਗੁਰੂਧਾਮ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਨੇ ਕਬਜ਼ਾ
 ਕਰਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮੁਕਦਮਾ ਕੰਈ ਚਿਰ ਬਿਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਤੇ
 ਫਿਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿਚ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਸਦੀ ਪੈਰਵੀ ਦਾਸ
 ਨੇ ਕੁਛ ਅਰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਅੰਤ ਫਤੇ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਹੋਈ ਹੁਣ ਇਥੇ
 ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼੍ਰੋਵਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੋ
 ਚੁਕੀ ਹੈ । ਪਹਲਾਂ ਇਥੋਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰ: ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਠੇਕੇਦਾਰ ਬੜੇ
 ਗੁਰਮੁਖ ਸਜਨ ਸਨ, ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਆਪ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ ।
 ਹੁਣ ਉਨਾ ਦੇ ਸੁਪੁਤ੍ਰ ਸ੍ਰ: ਜੋਗਾਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ । ਇਥੋਂ ਕੋਈ ਪੰਜ ਛੇ
 ਮੀਲ ਜਨਵਾੜਾ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਮਾਈ ਭਾਗੋ ਦਾ ਅੰਤਮ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿਥੇ
 ਸੰਗਤਾ ਦਰਸ਼ਨਾ ਨੂੰ ਜਾਦਿਆਂ ਹਨ ।

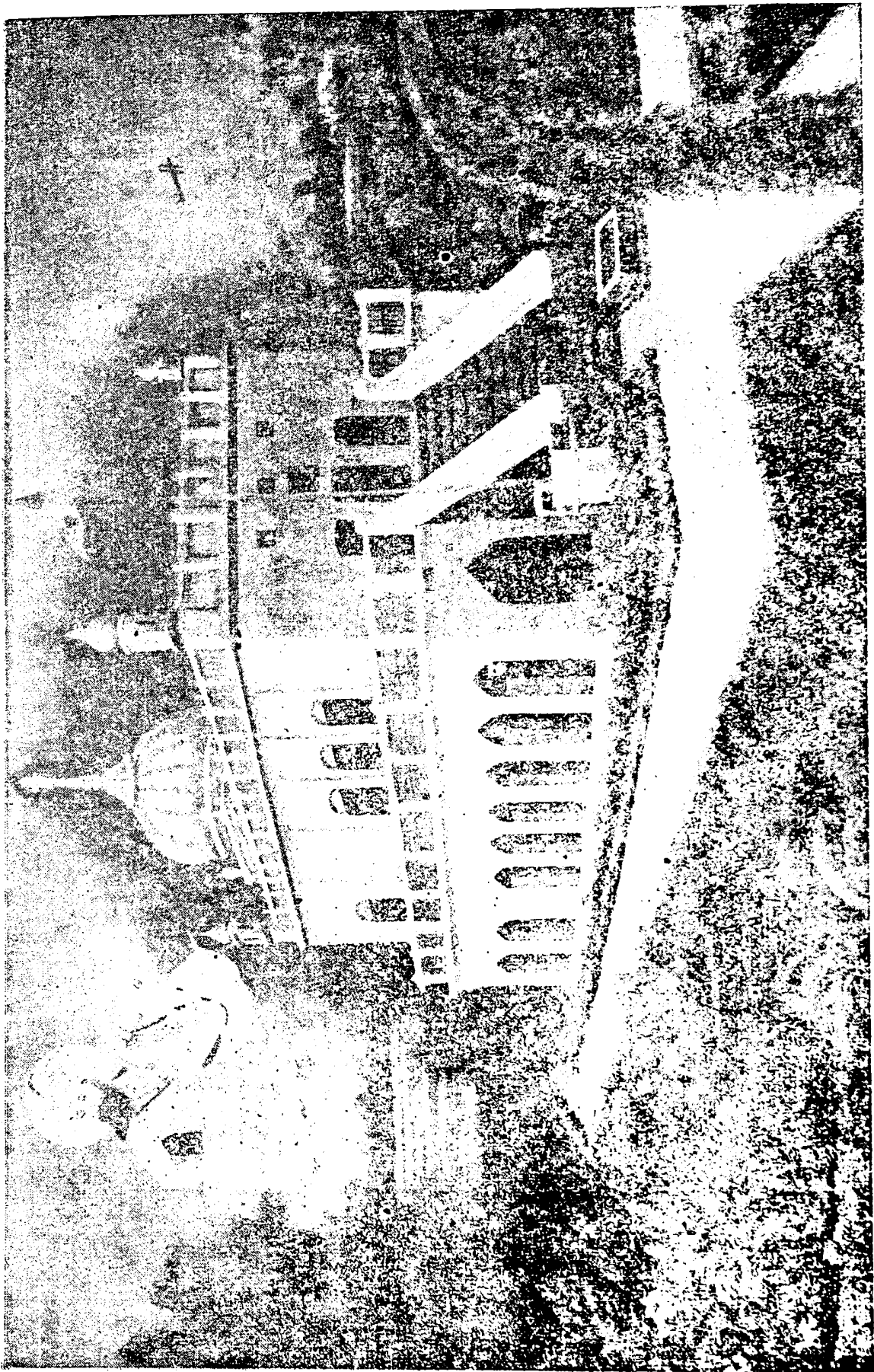
ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁਪਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਮਨਮਾੜ

॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਗੁਪਤ ਸਰੋਵਰ ਈਹਾਂ ਹੈ । ਪ੍ਰਭੁ ਆਏ ਬੰਦੀ ਛੋੜ ॥
 ਬਾਲਾ ਰਾਓ ਅਤੇ ਰੁਸਤਮ ਰਾਓ । ਗੁਰੂ ਦੀਨੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜ ॥

॥ ਚੋ-ਪਾਈ ॥

ਰੁਸਤਮ ਰਾਓ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਰਾਓ । ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਸੀ ਸੁਜੇ ਫ਼ਾਈ ॥
 ਜਨਵਾੜਾ ਸ਼ਹਿਰ ਇਨਕੀ ਰਾਜਧਾਨੀ । ਲੂਟੇਂ ਪਰਜਾ ਰਾਜ ਬਗਾਨੀ ॥
 ਬਾਹੂ ਬਲ ਬਹੁਮਾਨ ਧਰਾਇਆ । ਮਰਹੱਟੇ ਰਾਓ ਦਾ ਰਾਜ ਸਤਾਇਆ ॥
 ਮਰਹੱਟੇ ਰਾਓ ਦਾ ਰਾਜ ਸਤਾਰੇ । ਕਰੀ ਲੜਾਈ ਉਨ ਬਲ ਕੋ ਧਾਰੇ ॥
 ਵਿਚ ਜੰਗ ਬਹੁ ਮਾਰ ਮਚਾਈ । ਲੀਏ ਪਕੜ ਤਹਿ ਦੋਨੋਂ ਭਾਈ ॥

ਕਿਲੇ ਸਤਾਰੇ ਕੈਦੀ ਕੀਤੇ । ਦਿਤੇ ਦੁਖ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ॥
 ਇਕ ਸਿੰਘ ਉਹਾਂ ਪਹਿਰੇਦਾਰ । ਬਾਣੀ ਪੜਦਾ ਸੀ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ॥
 ਰੁਸਤਮ ਰਾਓ ਨੇ ਭਰਮ ਚੁਕਾਇਆ । ਕੈਸਾ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਇਹੁ ਗਾਇਆ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੰਘ ਸਭ ਸਭਸਮਝਾਇਓ । ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਇਓ ।
 ਤਿਸ ਗੁਰੂ ਕੀ ਗਾਦੀ ਚਾਲੀ । ਦਸਮ ਜੋਤ ਗੁਰੂ ਬੰਧ ਬਹਾਲੀ ॥
 ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਮਰ ਹੋਇ ਅਨੰਦ । ਕਾਟੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਸ ਕੇ ਫੰਧ ॥
 ਬੰਦੀ ਛੋੜ ਗੁਰੂ ਜਸ ਸੁਣਾਏ । ਕਈ ਭੂਪ ਜਿਨ ਲੀਏ ਛੁਡਾਏ ।
 ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ । ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਕਰ ਹੈ ਕਾਮੀ ॥
 ਸੁਣਕਰ ਬਚਨ ਸ਼ਰਧਾ ਬਹੁਠਾਨੀ । ਰਾਤੁ ਦਿਵਸ ਗਾਵੇਂ ਗੁਰੁਬਾਨੀ ॥
 ਦੀਨ ਚਿਆਲ ਤਬ ਦਰਸਨ ਦੀਨਾ । ਅਨੰਦ ਰਿਦੇ ਬਹੁ ਭੂਪਨ ਕੀਨਾ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੋਲੇ ਫੜੇ ਰਕਾਬ । ਯਾਦ ਕੀਆ ਤੁੰਮ ਨੇ ਉਰਧਾਰ ॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਇਹ ਅਸਥਾਨ ਪਿਆਰਿਓ ਗੁਪਤ ਸਰੋਵਰ ਜਾਨ ।
 ਮੰਦਰ ਓਥੇ ਸਜਤ ਹੈ ਉਂਚਾ ਗੁੰਬਜ ਮਹਾਨ ॥

ਇਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਮਨਮਾੜ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੈ । ਜੋ ਬੰਬੇ ਮੇਲ
 ਲਾਈਨ ਤੇ ਇਕ ਭਾਰੀ ਰੇਲਵੇ ਜੰਗਲਨ ਹੈ । ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ
 ਇਥੋਂ ਹੀ ਛੋਟੀ ਲਾਈਨ ਲਈ ਗੱਡੀ ਬਦਲਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਇਥੇ ਦਸਮੇਸ਼
 ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲਾਰਾਓ ਅਤੇ ਰੁਸਤਮਰਾਓ ਦੋਨੋ ਸ਼ਾਹੀ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ
 ਸਤਾਰੇ ਦੇ ਕਿਲੇ ਚੋਂ ਸੋਹਣੇ ਨੀਲੇ ਦੀਆਂ ਰਕਾਬਾ ਫੜਾ ਕੇ ਲਿਆਦਾਂ ਸੀ ।

ਇਥੇ ਭਾਰੀ ਜੰਗਲ ਸੀ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਨਿਧਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ
 ਨੇ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਕੇ ਇਥੇ ਇਕ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਗੁਰਦੁਆਰਾ
 ਬਨਾਇਆ ਹੈ ਇਥੇ ਵੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੰਗਰ ਸੰਗਤਾ ਲਈ ਹਰ ਵਕਤ
 ਖੁਲਾ ਹੈ । ਇਥੋਂ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਭਾ: ਨਥਾਸਿੰਘ ਜੀ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾ
 ਗੁ: ਰਤਨਗੜ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਅਰਸਾ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ।

ਹੋਰ ਦਰਸ਼ਨੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਅਤੇ ਬੁੰਗੇ

੧} ਬੁੰਗਾਂ ਮਾਈ ਭਾਗ ਕੋਰ,	੨} ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗਾ
੩} ਟਿੰਡ ਬੁੰਗਾ	੪} ਬੁੰਗਾ ਭਾਈ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ
੫} ਬੁੰਗਾ ਭਾ: ਸੁਖਈਸਿੰਘ	੬} ਮਲਵਈ ਬੁੰਗਾ
੭} ,, ਨ:ਭੇ ਵਾਲਾ	੮} ਫਰੀਦ ਕੋਟ ਬੁੰਗਾ
੯} ,, ਰਾਮ ਦਾਸੀਆਂ ਸਿੰਘ,	੧੦} ਬੁੰਗਾ ਸੰਗਤ ਬਨਜਾਰਿਆ
੧੧} ,, ਧੂਪੀਆ ਸਿੰਘ,	੧੨} ਸੜਕੀਏ ਵਾਲਾ ਬੁੰਗਾ
੧੩} ,, ਚਰਾਰੀਏ ਵਾਲਾ,	੧੪} ਬੁੰਗਾ ਭਾ: ਮਸਤਾਨ ਸਿੰਘ
੧੫} ,, ਭਾ: ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ	੧੬} ਬੁੰਗਾ ਭਾ: ਥਾਂਨਸਿੰਘ
੧੭} ,, ਤੋਸੋ ਖਾਨਾ ਵਾਲਾ	੧੮} ਬੁੰਗਾ ਉਦਾਸੀ ਸੰਤਾਂ
੧੯} ,, ਭਾ: ਭਾਗ ਸਿੰਘ	੨੦} ਬੁੰਗਾ ਕਰਨਲ ਤਾਰਾਸਿੰਘ
੨੧} ,, ਬਾਬਾ ਖੇਮਸਿੰਘ	੨੨} ਸੰਗਤ ਬੁੰਗਾ
੨੩} ,, ਬਾਰਾ ਦਰੀ ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜ ਬ	੨੪} ਬਾਵੜੇ ਵਾਲਾ ਬੁੰਗਾ
੨੫} ਨਿਰਮਲਿਆਂ ਵਾਲਾ ਬੁੰਗਾ	੨੬} ਸੁਥਰੇ ਸ਼ਾਹੀ ਬੁੰਗਾ
੨੭} ਗੁ: ਬਹੀਦ ਗੰਜ	੨੮} ਗੁ: ਮਸੱਤਗੜ
੨੯} ਗੁ: ਗੋਬਿੰਦ ਬਾਗ	੨੦} ਬੁੰਗਾ ਹੈਡ ਪੁਜਾਰੀ ਜੀ
੩੧} ਬੁੰਗਾਂ ਰਾਮ ਗੜੀਆ	

ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਬੁੰਗਾ

ਇਹ ਅਸਥਾਨ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਲੰਗਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਪਛਮ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਸੜਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਬੰਨੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਗੀਨਾ ਘਾਟ ਤੋਂ ਚਾਲੀ, ਪੰਜਾਹ ਗਜ ਦੀ ਵਾਟ ਤੇ ਝਲੋਭਤ ਹੈ ਇਥੇ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਅਦੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਲਾਡਲੀਆ ਫੌਜਾਂ ਸੂਰਬੀਰ ਨਿਹੰਗਸਿੰਘ ਗੱਜਦੇ ਹਨ । ਇਥੇ ਆਏ ਗਏ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਨਿਵਾਸ ਰਖਦੇ ਹਨ । ਨਾਮ

ਜਪਦੇ ਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪੜਦੇ ਹਨ । ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਬੁੰਗੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਰ ਵਿਹਾਰ ਇਹ ਗੁਰਮੁਖ ਪਿਆਰੇ ਆਪ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਥੇ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਭਾ: ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਹਨ ।

੧) ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਧਾਵਨੀ ਮਹਲਾ ਔਰੰਗ ਬਦ । ਜਦੋਂ ਦਸਮੇਸ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਦੀਨੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਭਾਈ ਦਯਾਸਿੰਘ ਜੀ, ਭਾਈ ਧਰਮਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਜਫਰਨਾਮਾ ਦੇ ਕੇ ਔਰੰਗਜੇਬ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਔਰੰਗਜੇਬ ਇਥੇ ਹੀ ਠਹਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪੰਜ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਇਹ ਪੂਜਨੀਕ ਪਿਆਰੇ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਪੁਜਕੇ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ੬ ਮਹੀਨੇ ਠਹਿਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਫਰਨਾਮਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਵਾਪਸ ਚਾਲੇ ਪਾ ਗਏ ਸਨ ।

੨) ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਦੁਸਮਾਨਪੁਰਾ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵਸੋਂ ਇਸੇ ਪੁਰੇ ਵਿਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੁਣੇ ਹੀ ਬਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈ ਸੰਗਤ ਲਈ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪਰਬੰਧ ਹੈ ।

ਦੇਹੁਰਾ ਨਾਮ ਦੇਵਜੀ “ਜਿਓ ਜਿਓ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਕ੍ਰੁਣ ਉਚਰੇ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੇ” ਅਤੇ ਫੇਰ ਦੀਆਂ ਦੇਹੁਰਾ ਨਾਮੇ ਕਉਂ ਇਸ ਮੰਦਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੁਣ ਤਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਫਿਰਿਆ ਹੋਇਆਂ ਹੈ । ਇਹ ਅਸਥਾਨ ਪਰਭਨੀ ਜਿਲੇ ਦੇ ਹਿੰਗੌਲੀ ਤਅੱਲਕੇ ਵਿਚ ਚੌਂਡੀ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲਾਰੇ ਸੁਸ਼ੋਭਤ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪੂਰਨਾ ਤੋਂ ਰੇਲਵੇ ਲਾਈਨ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ । ਚੌਂਡੀ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸਵਾਰੀ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਇਧਰ ਇਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਔਂਢਾ ਨਾਗਨਾਥ ਵੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ।

ਸਿਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਨੰਦੇੜ

ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਸਚਖੰਡ ਸਚਖੰਡ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਕਾਰ ਨੇ ੧੯੫੯ ਈ: ਵਿਚ ਉਕਤ ਬੋਰਡ ਬਣਾਕੇ ਪੰਥਕ ਹਥਾ ਵਿਚ ਦੇ ਦਿਤਾ ਹੈ । ਇਸ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੁਲ ੧੭ ਮੈਂਬ੍ਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਚਾਰ ਮੈਂਬ੍ਰ ਹਜੂਰੀ ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ

ਨੰਦੇੜ, ਇਕ ਮੈਂਬਰ ਚੀਫ ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ, ਚਾਰ ਮੈਂਬਰ ਸ੍ਰੋ: ਗੁ: ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਦੀ ਹੈ।, ਦੋ ਮੈਂਬਰ ਪਾਰਲੀ ਮੈਂਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਿਖ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਛੇ ਮੈਂਬਰ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਸਟੇਟ ਸਿਖ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅੰਤਰੀਵ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇਕ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਬਣੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਪ੍ਰੈਸੀਡੈਂਟ ਜਿਲਾ ਦੇ ਕੁਲੈਟਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਹੋਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਸਾਹਿਬ (ਸ਼ਬਰਾਹ) ਇਸ ਦੇ ਸੈਕਰਟਰੀ ਹੋਂਦੇ ਹਨ ਬਾਕੀ ੩ ਮੈਂਬਰ ਮੁਕਾਮੀ ਸਿੰਘਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬੋਰਡ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹਜ਼ੂਰੀ ਖਾਲਸਾ

ਹਜ਼ੂਰੀ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਗੁਰੂ ਸ਼ਰਧਾ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਤੇ ਸਾਰੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਮਾਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਸਮਾ ਆਇਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਆਨ-ਸ਼ਾਨ ਲਈ ਹਰਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਅਕ ਪੱਖ ਤੇ ਪਛੜੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਥਹੁਤ ਅਫਸੋਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸ਼ਬਤ ਪੰਥਕ ਜਥੇ ਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਕੋਈ ਨਿਗਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਿਖ ਸਕੂਲ, ਮਿਥਨਹੀ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਦਸਤਕਾਰੀ ਸ਼ੈਟਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਮਾਲੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਕੇ ਉਚੀ ਪਧਰ ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਕੁਝ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਿਥੇ ਇਸ ਨਗਰੀ ਦੀ ਰਮਨੀਕਤਾ ਵਧੇਗੀ ਉਥੇ ਇਹ ਭਾਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਖਾਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵਣਜਾਰੇ ਆਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਕੇ ਤਿਆਰਬਰ-ਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਬਜ ਜਾਣਗੇ। ਸੋ ਇਥੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰਕੇ ਦਾਸ ਇਸ ਵਿਚ ਰੰਗ ਚਾਈਆਂ ਤਰੁਟੀਆਂ ਲਈ ਖਿਆ ਦਾ ਜਾਚਕ ਹੈ। ਆਸ ਹੈ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਰਾਧ ਸੰਗਤ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਨਾ ਮਿਹਰ ਭਰਿਆ ਹਥ ਦਾਸ ਦੇ ਸੀਸ ਤੇ ਰਖਕੇ ਇਹ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾ ਲੈਂਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਦਾਸ :

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਸੇਵਕ

ਬੇਨਤੀ

। ਬੈਂਤ ॥

ਸੁਣੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਹੁਰਾਂ ਮਿਹਰ ਕੀਤੀ ।

ਹਥ ਦਾਸ ਦੇ ਸੀਸ ਰਖਾਇਆ ਜੀ ॥

ਕਾਰਜ ਆਪਣਾ ਆਪ ਸਵਾਰ ਲੈਂਦੇ ।

ਐਪਰ ਸੇਵਕਾਂ ਮਾਨ ਵਧਾਇਆ ਜੀ ॥

ਮਾਹਿ ਜਨਵਰੀ ਪੰਧਰਵਾਂ ਦਿਨ ਹੋਸੀ ।

ਉਨੀ ਮੈਂ ਉਨੰਜਾ ਲਿਖਾਇਆ ਜੀ ॥

ਚੋਪਈ, ਦੋਹਰੇ, ਬੈਂਤ ਕਵਿਤ ਕਵਿਤਾ ।

ਤੁਛ ਬੁਧੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜੀ ॥

ਪਾਵਨ ਗੁਰੂ ਅਸਥਾਨ ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ।

ਅੰਤ ਨਹੀਂ, ਏਅੰਤ ਜਤਾਯਾ ਜੀ ॥

ਗੁਣੀ ਸੱਜਨੋ ਕਰਨੀਆਂ ਮਾਫ ਭੁੱਲਾਂ ।

ਹਥ ਜੋੜ ਗਲ ਪਲੜਾ ਪਾਇਆ ਜੀ ॥

ਨਾ ਮੈ ਚਤੁਰ, ਨ ਫਖਰ ਹੈ ਸ਼ਾਇਰੀ ਜੀ ।

ਸੇਅਰ, ਸਜਨੋ ਲਿਖਣ ਨ ਆਇਆ ਜੀ ॥

ਦਾਸ ਕਹ ਹਰਨਾਮਸਿੰਘ ਕੋਣ ਉਪਮਾ ।

ਲਿਖੀ ਵਾਰਤਾ ਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਇਆ ਜੀ ॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥

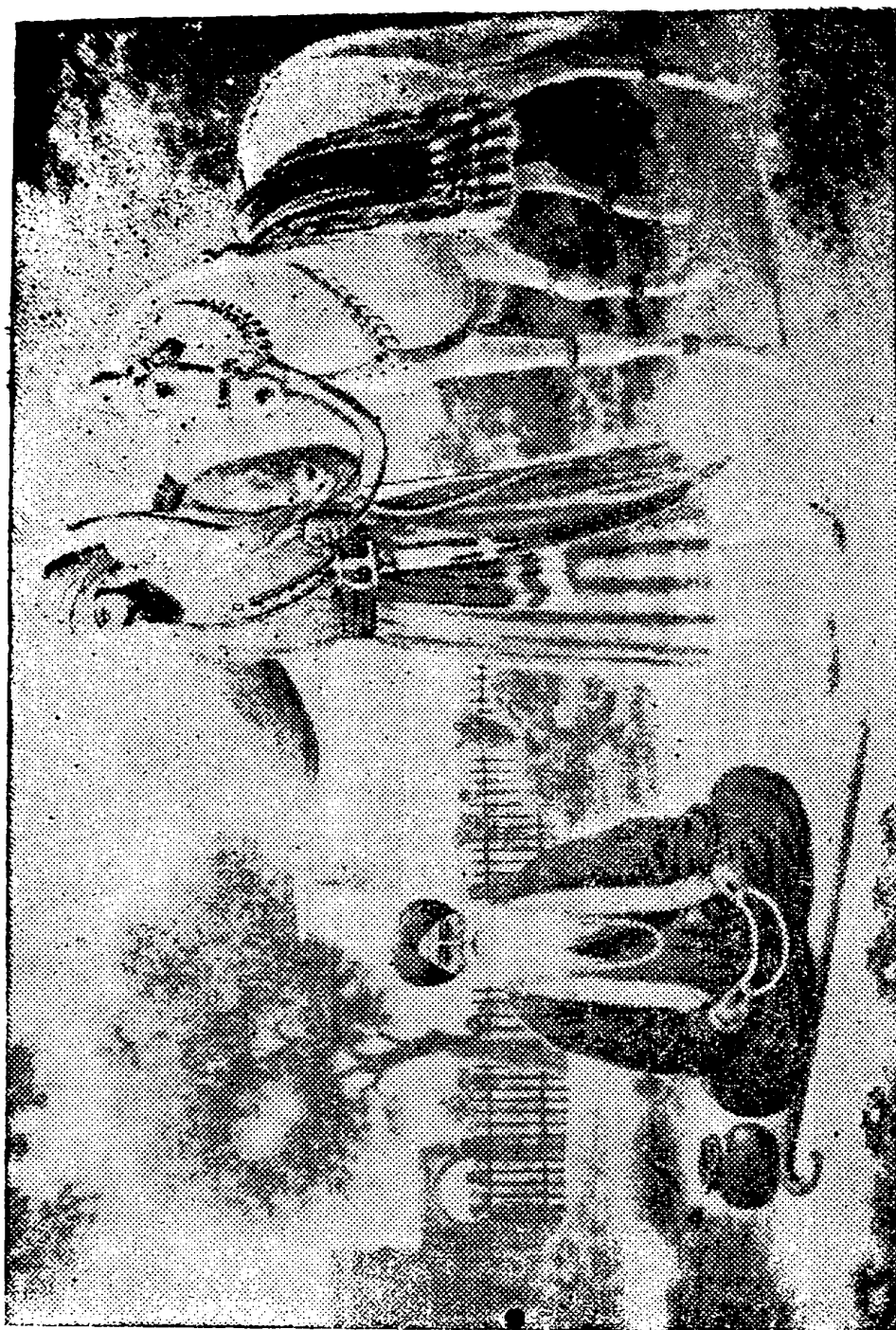
ਇਹ ਗਾਥਾ ਸੁਭ ਰਚੀ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਹਜੂਰੀ ਦੀਦਾਰੇ ।

ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ਬਖਸ਼ਿਓ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੰਘ ਪਿਯਾਰੇ ॥

* ਸੰਪੂਰਨ *

ਪੰਥ ਰਤਨ
ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਸੁਰਗਵਾਸੀ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਨਿਰਠਸਿੰਘਜੀ

✓ ✓

B-1548

ਹਜ਼ੂਰੀ ਦੀਦਾਰੇ

ਪੰਥ ਰਤਨ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ੧੦੮ ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਲਿਖਕੇ ਇਕ ਭਾਰੀ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰ ਤੋਂ ਛੁਟ ਪੰਥ ਦੀ ਇਕ ਭਾਰੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਹਜ਼ੂਰੀ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹਾਲ ਥੜੀ ਭੁੰਘੀ ਤੇ ਬਲਾਘਾ ਯੋਗ ਇਤਰਾਸਕ ਖੋਜ ਕਰਨ ਪਿਛੋਂ ਬੈਤਾਂ ਅਤੇ ਵਾਰਤਕ ਵਿਚ ਵਰਣਿਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਾਰੇ ਸੰਤ ਜੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪੰਥਕ ਸੇਵਾ ਲਈ ਦਿਲੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਦੇਂਦੇ ਹਾਂ ਆਪ ਇਕ ਪੂਰਣ ਮਹਾਤਮਾ ਦੇ ਦਰਬਨ ਯੋਗ ਉਚ ਹਸਤੀ ਹਨ। ਆਪ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਨਿਧਾਨਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਉਣ ਤੇ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹੁਣ ਤਕ ਗੁ: ਲੰਗਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾ ਤਨੋਂ ਮਨੋ-ਹੋ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਲਾਘਾ ਯੋਗ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹਨ ਆਸ ਹੈ ਪਾਠਕ ਸਜਨ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਪਨਾਉਨਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਜ਼ੂਰੀ ਤੋਹਫਾ ਸਮਝਕੇ ਅਪਨੇ ਪਾਸ ਰਖਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾਲਤਾ ਕਰਨਗੇ।

: ਅਸੀਹਾਂ ਆਪਜੀ ਦੇ ਦਾਸ :

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੰਤ ਜੋਗਿੰਦਰਸਿੰਘ ਜੀ	ਹੈਡ ਪੁਜਾਰੀ
ਭਾ: ਸਾ: ਭਾ: ਮੋਹਨਸਿੰਘ ਜੀ	ਮੀਤ ਪੁਜਾਰੀ
ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੋਢੀ ਦੀਵਾਨਸਿੰਘ ਜੀ	ਹੈਡ ਗ੍ਰੰਥੀ
ਭਾ: ਜਗਤਸਿੰਘ ਜੀ	ਮੀਤ ਗ੍ਰੰਥੀ
ਭਾ: ਰਾਮਸਿੰਘ ਜੀ ਧੂਪਿਆ	ਗਿਆਨੀ ਰਾਮਸਿੰਘ ਜੀ

ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਨਿਧਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ

ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ ਪਿੰਡ ਨਫੋਲਾ {ਜ਼ਿਲਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ} ਵਿਚ ਉਤਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ੧੮੮੨ ਈ: ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਪਹਿਲਾ ਘਰ ਹੀ ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਲੀਨ ਰਹੇ ਫਿਰ ਪੰਜ ਨੰਬਰ ਸਾਲਾ ਝਾਂਸੀ ਵਿਚ ਪੰਜ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ ਉਪ੍ਰੰਤ ਸ੍ਰੀ ਹਜੂਰ ਸਾਹਿਬ ਪੁਜੇ ਤੇ ਇਥੇ ਠੰਡਾ ਜਲ ਛਕਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਰੰਭੀ ਆਪ ਸਾਰੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਵਿਚ ਇਕਤਾਰੇ ਨਾਲ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਰਸ ਮਾਨਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕੋਈ ੧੨ ਸਾਲ ਦੀ ਕਠਿਨ ਤਪਸਿਆ ਉਪ੍ਰੰਤ ਚੋਜੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਾ ਵਰ ਹੋਇਆ ਖੀਸਾ ਮੇਰਾ ਹਥ ਤੇਰਾ, ਲੰਗਰ ਤੇ ਲੰਗਰ ਚਲਾਉ । ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਥੇ ਭਾਰੀ-ਜੰਗਲ ਸੀ ਹੁਣ ਉਣਾ ਦੀ ਆਨਥਕ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਕਾ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਮੰਗਲ ਲਗ ਗਿਆ ਹੈ । ਅਜਭਾਵੇਂ ਆਪਜੀ ਸ਼ੀਰ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਵਿਛੋੜਾ ਦੇ ਗਏ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਣਾ ਦੀ ਲਾਈ ਅਮਰ ਫੁਲਵਾੜੀ ਅਠੋ ਪਹਿਰ ਅਤੁਟ ਲੰਗਰ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਾਫੀ ਕਮਰੇ ਵੀ ਬਨ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਥੇ ਸੰਗਤਾਂ ਸੁਖ ਮਾਣਦੀਆਂ ਹਨ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਅੰਤਮ ਯਾਦ ਅੰਗੀਠਾ ਸਾਹਿਬ ਬਣਾਕੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੈਸ, ਨਾਂਦੇੜ